

വിശുദ്ധ ന്യായം മുൻ

ജയ്സു ടി. പുതിയാപരമ്പിൽ

വിശുദ്ധ തോമസ്‌മൂർ

No. 41

visudtha thomas moore
life/ history

by james puthiaparambil

first published, april 1987

impression 1000

price rs. 10

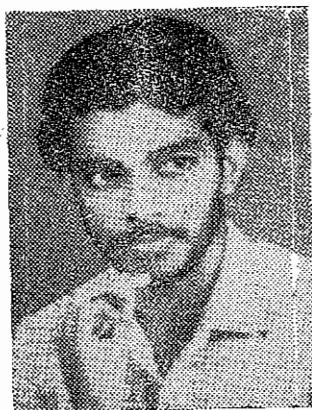
printed at bethany press, kottayam

cover printing: d.c. press

published by bethany publications

distribution: bethany book centre, thiruvalla

cover: jayaprakash, pazhayidom

ജയ്സു. ടി. പുതിയാപരമ്പിൽ

പ്രസംഗകൻ, സംഘാടകൻ എന്നീ നിലകളിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. വിവിധ സാംസ്കാരിക സംഘടനകളുടെ നേതൃത്വം വഹിക്കുന്നു. 'യുവജനങ്ങളുടെ കരുത്തനായ വക്താവ്' കട്ടികൾക്ക് 'പ്രിയങ്കരൻ' പല പ്രമുഖരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു, സാമൂഹികവും മതപരവുമായി അര ഡസനോളം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പുറത്തിറക്കി. ആനുകാലികപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ തുടർച്ചയായി എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഹാസ്യാത്മകമായ അവതരണ രീതിയും ഗഹനതയും കൃതികളുടെ പ്രത്യേകതയാണ്. എം. എ. (മലയാള ഭാഷയും സാഹിത്യവും) ബിരുദവും ഫിലോസഫിയിൽ ബാച്ചുലർ ബിരുദവും എടുത്തിട്ടുണ്ട്.

വിലാസം:

ചെട്ടിക്കുന്ന്,
നാട്ടുകം പി. ഒ.
കോട്ടയം - 686013.

മിഷിനറി മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾ

എന്ന സ്നേഹിക്കുകയും വളർത്തി വലിയവനാക്കുകയും ചെയ്ത എന്റെ മാതാപിതാക്കൾക്കും സഹോദരീ സഹോദരന്മാർക്കും സുഹൃത്തുക്കൾക്കും അദ്ധ്യാപകർക്കുമായി നന്ദി നിറഞ്ഞ ഹൃദയത്തോടെ ഈ കൃതി സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മിഷിനറി മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾ
എന്ന കൃതി സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.
മിഷിനറി മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾ
എന്ന കൃതി സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.
മിഷിനറി മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾ
എന്ന കൃതി സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.
മിഷിനറി മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾ
എന്ന കൃതി സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ കൃതികൾ

പ്രിയശാസ്ത്രപ്രതിഭാസ്മൃതി

ജീവചരിത്രം

ഞാൻ സ്നേഹിക്കുകയാണ്

നാടകം

നിന്റെ സുഖം എന്റെ സുഖം

സാമൂഹ്യവിമർശനം

തിരക്കിനിടയിൽ തനിയെ

സാമൂഹ്യഹാസ്യം

യുവാക്കളെ യുവതികളെ

മന:ശാസ്ത്രപരമായ അപഗ്രഥനം

ജ്യോതിർഗമയ:

വിമർശനം

സഭഗമയ:

ചിന്തകൾ

ഉള്ളടക്കം

സ്നേഹപൂർവ്വം ...

അവതാരിക

ആമുഖം

ഉയർച്ചയുടെ പടവുകൾ

വിദ്യാഭ്യാസം

കവിയും സാഹിത്യകാരനും

ക്രാന്തദർശിയായ സമാധാനദൂതൻ

ഉത്തമ കുടുംബനായകൻ

തോമസ് മൂർ. ലൂഥറൻ പാഷണ്ഡതയും

ഹെൻറി എട്ടാമനും വിവാഹമോചന ശ്രമങ്ങളും

ചാൻസലറായ തോമസ് മൂർ

കാരാഗൃഹവാസം

രക്തസാക്ഷിത്വവും വിശുദ്ധപദവിയും

സ്നേഹപൂർവ്വം....

വിശുദ്ധ തോമസ് മുറിന്റെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചറിഞ്ഞപ്പോൾ,
 ആ ജീവിത മുഹൂർത്തങ്ങൾ എന്നെ ചിന്തിപ്പിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ച
 മററാരിലും കാണാത്ത അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഊർജ്ജസ്വലതയും,
 കർമ്മകുശലതയും, നിശ്ചയദാർഢ്യവും വല്ലാതാകർഷിച്ചു.
 സത്യത്തിനും ധർമ്മത്തിനും നീതിക്കും വേണ്ടിയുള്ളപോരാട്ടം—
 തുടർന്നു വീരോചിതമരണം. സാധാരണക്കാർക്ക്
 ലളിതമായി കൈകാര്യം ചെയ്യുതക്കവിധം ഒരു ഗ്രന്ഥം
 ഈ വിശുദ്ധനെ കുറിച്ചില്ലെന്നുള്ളത് ഒരു കുറവായിരുന്നേന്നി
 അശേഷമായ ദിവ്യജോതിസ്സിലേയ്ക്കുള്ള പ്രയാണം.
 വിശുദ്ധാത്മാക്കളിലൂടെ
 എന്ന ക്രൈസ്തവതത്വം മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട്
 ഇതുപോലുള്ള ജീവചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങൾ
 കൂടുതൽ പറന്ന—മനന—വിഷയമാക്കണമെന്നും
 ചിന്തിക്കാതിരുന്നില്ല.
 അതിന്റെ ആദ്യപടി എന്ന നിലയിൽ ഒരു എളിയ ശ്രമം.
 ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണം ഏറ്റെടുത്ത
 ബഹുമാനപ്പെട്ട പബ്ലിഷേഴ്സ് മനേജർ ബ്ര. ബർമോൻസ്,
 അച്ചടി ഭംഗിയായി നിർവ്വഹിച്ച
 ബ്ര. ഗ്രേഷ്യസും സഹായങ്ങളും,
 ഡി. സി. പ്രസ്സ് അധികൃതർ,
 അവതാരിക നൽകി കൃതിയെ മനോജ്ഞമാക്കിയ
 പ്രൊ. ജോസഫ് അഞ്ചനാട്ട്,
 വേണ്ടതിരുത്തലുകൾ നടത്തി മോടിപിടിപ്പിച്ച
 ശ്രീ. ബാബു ചെറിയാൻ എന്നിവരെ
 നന്ദിയോടെ സ്മരിക്കുന്നു.
 മനോഹരമായി കവർ ഡിസൈൻ ചെയ്ത
 ജയപ്രകാശ് പഴയയിടവും
 നന്ദിഅർഹിക്കുന്നു.
 പുസ്തകനിർമ്മിതിയിൽ ആത്മാർത്ഥമായി സഹകരിച്ച
 ശ്രീ. ജോസഫ് കടത്തോടിന്റെ സേവനങ്ങൾ നിസ്സലം.

സഹായരുടെ മുമ്പാകെ സ്നേഹപൂർവ്വം....

ജയ്സ് ടി. പുതിയാപറമ്പിൽ

അവതാരിക

'സീസറിനുള്ളതു സീസറിനും ദൈവത്തിനുള്ളതു ദൈവത്തിനും കൊടുക്കുക' എന്നു യേശു പറഞ്ഞു. സീസറും ദൈവവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ, അതായത് രാഷ്ട്രവും മതവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ ഇത്ര സമ്യക്തയായി നിർദ്ധാരണം ചെയ്യുന്ന മറ്റൊരാൾ പ്രസ്താവം അതിനു മുൻപോ അതിനു ശേഷമോ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. മനുഷ്യന്റെ ഭൗമിക പുരോഗതിക്കു് രാഷ്ട്രം അനിവാര്യമായ ഒരാവശ്യമാണു്; അവന്റെ ആധ്യാത്മിക സാക്ഷാൽക്കാരത്തിനു മതവും. രണ്ടും അന്ത്യത്തിന്റെ മേഖലകളിൽ സ്വയം ശാസനാധികാരമുള്ള (autonomous) ഘടകങ്ങളത്രേ. ഒന്നു മറ്റൊന്നിന്റെ അധികാര പരിധിയിൽ കൈ കടത്താൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ അസ്വസ്ഥതകൾ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുന്നു.

മതവും രാഷ്ട്രവും പരസ്പരധാരണയോടും ബഹുമാനത്തോടും കൂടി സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുമ്പോഴാണു്

ചരിത്രത്തിലെ സുവണ്ണയുഗങ്ങൾ പിറന്നു വീഴുക. മറി
 ചുള്ളപ്പട്ടങ്ങൾ കലാപ കലുഷിതങ്ങളായിരിക്കും. ഇംഗ്ല
 ണ്ടിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ അത്തരമൊരു ഘട്ടമായിരുന്നു
 ഹെൻറി എട്ടാമന്റെ ഭരണകാലം. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ സഭ
 യുടെ പരമാധികാരി താനാണ് എന്ന് ഹെൻറി സ്വയം
 പ്രഖ്യാപിച്ചതോടെ അവിടെ രാഷ്ട്രം മതത്തിന്റെ
 അവകാശങ്ങളിൽ കൈയ്യേറും നടത്തുകയായിരുന്നു.
 ഹെൻറി എട്ടാമന്റെ ചാൻസലറും ഉദ്യോഗസ്ഥപ്രമുഖ
 നുമായിരുന്ന തോമസ് മൂർ, രാജാവിന്റെ ഈ പ്രഖ്യാപ
 നത്തെ പിന്തുണയ്ക്കാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല. രാജാധികാരത്തി
 നെതിരെ മന:സാക്ഷിസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഉയർത്തിപ്പിടി
 ച്ചതിന് കനത്തവില അദ്ദേഹത്തിന് നൽകേണ്ടിവന്നു.
 സുഭീർഘമായ കാരാലയ വാസവും കഴുവുമരവും സ്വയം
 വരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം തന്റെ ഉത്തമ ബോധ്യങ്ങളി
 ലിൽ ഉറച്ചു നിന്നു. അങ്ങനെ തോമസ് മൂർ ഒരു രക്ത
 സാക്ഷിയായിത്തീർന്നു.

മതവും രാഷ്ട്രവും തമ്മിലുള്ള ഈ ഏറ്റുമുട്ടൽ 16-ാം
 നൂറ്റാണ്ടിലെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങി നിന്ന ഒരു
 പ്രതിഭാസമല്ല. ആധുനിക ലോകത്തിലും അതു പല
 രൂപഭാവങ്ങളിൽ ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഇരുമ്പുര
 ങ്കളിലെ പല രാഷ്ട്രങ്ങളിലും മതമന:സാക്ഷിസ്വാത
 ന്ത്ര്യങ്ങൾ നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നു നമുക്കറിയാം.
 അയഞ്ഞൊള്ളാ ഖൊമേനിയുടെ ഇറാനിലും, സിക്കപ്പേരോ
 ഹിതന്മാർ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്ന പഞ്ചാബിലു
 മൊക്കെ മതം പൊയ്കുമുഖം ചാർത്തിക്കൊണ്ട് രാഷ്ട്രീ
 യവേദിയിൽ അഴിഞ്ഞാടുന്നു. ഇത്തരം വഴിപിഴയ്ക്കലു
 കൾ രാഷ്ട്രത്തിന്റേയും മതത്തിന്റേയും ഭാഗത്ത് ഇനിയും
 ആവർത്തിക്കപ്പെടാനിടയുണ്ട്. തന്മൂലം മത-രാഷ്ട്രബ

സങ്ങളിലെ സുവർണ്ണ നിയമത്തിനു വേണ്ടി ആത്മബലിയർപ്പിച്ച തോമസ് മൂറിന്റെ ജീവചരിത്രം എക്കാലത്തും ശ്രദ്ധേയമായിരിക്കും. തോമസ് മൂറിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിന്റെ അനന്യസാധാരണമായ ഈ ശ്രദ്ധേയതയ്ക്കും ആകർഷകത്വത്തിനും നിദാനമായിരിക്കുന്നത് അതിന്റെ ചരിത്രപരമായ ഈ സാംഗത്യമാണെന്നു പറയാം.

തോമസ് മൂറിന്റെ ചില ജീവചരിത്രങ്ങൾ ഇതിനു മുൻപും മലയാളത്തിൽ രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ യുവാവും നിരന്തര പരിശ്രമശാലിയും പകമതിയുമായ ശ്രീ. ജെയിംസ് പുതിയാപറമ്പിൽ “വി. തോമസ് മൂർ” എന്ന പേരിൽ ഈ പുതിയ പുസ്തകം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു. തോമസ് മൂറിന്റെ രക്തസാക്ഷിത്വത്തിനു വഴി തെളിച്ച ചരിത്ര പശ്ചാത്തലത്തിനെപ്പോലെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിനും പ്രാധാന്യം നൽകിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു സമീപനം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ആകെകൂടി ഒരു സമതോലനം ദീക്ഷിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നതാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ എടുത്തു പറയേണ്ട ഒരു പ്രത്യേകത. വിശ്വപ്രസിദ്ധമായ ‘യൂട്ടോപ്യ’യുടെ കർത്താവിനെ ഒരു ചിന്തകൻ, ബുദ്ധിജീവി, സാഹിത്യകാരൻ എന്നീ നിലകളിൽ അപഗ്രഥിക്കാനും ഗ്രന്ഥകാരൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്. ഏകിലും തോമസ് മൂർ എന്ന മനുഷ്യനിലാണ് അദ്ദേഹം പ്രധാനമായും കണ്ണുറപ്പിക്കുന്നത്. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ചാൻസലറായിരുന്ന സർ. തോമസ് മൂർ തന്റെ മോടിയേറിയ വേഷവിധാനങ്ങൾ കള്ളിൽ ഒരു രോമ വസ്ത്രം ധരിച്ചിരുന്നുവെന്നും സ്വയം ശരീരത്തെ പീഡിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് പരിഹാരപ്രവൃത്തികൾ അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നുവെന്നും വായിക്കുമ്പോൾ നാം

രോമാഞ്ചമണിയുന്നു. എത്ര ഉന്നതമായ പദവിയിലായിരുന്നുണ്ടെന്നും ഒരു മനുഷ്യൻ ഉത്തമ ക്രൈസ്തവ ജീവിതം നയിക്കാനാവുമെന്നത് തോമസ് മൂറിന്റെ ഒരു ബോധ്യമായിരുന്നു. രാഷ്ട്രം, മതം, ജീവിതം, മരണം എന്നിവയെക്കുറിച്ചെല്ലാം ക്രൈസ്തവമായ ഒരു കാഴ്ചപ്പാട് പുലർത്തിയ ഒരു ദാർശനികഗ്രന്ഥിയായിരുന്നു കഥാപുരുഷൻ. ആ ദാർശനികതയ്ക്കു മാത്രം നൽകാൻ കഴിയുന്ന നിസ്സംഗമായ ഒരു നർമ്മബോധം ആ ജീവിതത്തിനാകെ തിളക്കമാർന്ന ഒരു പരിവേഷം ചാർത്തി.

ജീവചരിത്രത്തിലെ കഥാപുരുഷനാകാൻ അർഹത നേടുന്നതെങ്ങിനെ എന്ന ചോദ്യത്തിന് പണ്ടു് ആരോ ഇങ്ങനെ ഉത്തരം നൽകി: ഒന്നുകിൽ എഴുതി വയ്ക്കാൻ ഉള്ളതു വല്ലതും ചെയ്യുക; അല്ലെങ്കിൽ വായിക്കാൻ കൊള്ളാവുന്നതു വല്ലതും എഴുതിവയ്ക്കുക. തോമസ് മൂർ ഇതു രണ്ടും ചെയ്തു. തന്മൂലം അദ്ദേഹം അനശ്വരനായ ഒരു ജീവചരിത്ര നായകനായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ പുതിയ ജീവചരിത്രം മലയാളത്തിലെ വതരിപ്പിച്ചതിലൂടെ ശ്രീ. ജയ് സു. ടി. പുതിയാപരമ്പിൽ മലയാളത്തിലെ അനുവാചകരെ ള്ലബദ്ധരാകിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു.

പ്രൊഫ. ജോസഫ് അഞ്ചനാട്ടു്

ചങ്ങനാശ്ശേരി

25-2-87.

ആമുഖം

ചിലർ ജന്മനാ തന്നെ മഹാനാരാണ്. മറ്റു ചില രാവട്ടെ, കമ്മം കൊണ്ടു് മഹാനാരാകുന്നു. ധനിക ദരിദ്രഭേദമെന്യേ സമഭാവനയോടും സഹാനുഭൂതിയോടും, സാഹോദര്യത്തോടും കൂടെ മനുഷ്യരെ നോക്കിക്കാണാനുള്ള മഹാമനസ്സുത വിശുദ്ധ തോമസു് മൂർകുടുംബ പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്നു തന്നെ ആജീവിച്ചിരുന്നു. സൗജന്യങ്ങളുമായുള്ള സമ്പർക്കം അദ്ദേഹത്തിനു് ആറ്റാദകരമായിരുന്നു; അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹപൂർവ്വമായ പെരുമാറ്റരീതി മറ്റുള്ളവർക്കും.

ആദരണീയനായ ധീരാത്മാവു്, സരസസാഹിത്യകാരൻ, തത്വചിന്തകൻ, രാഷ്ട്രതന്ത്രജ്ഞൻ, ഉത്തമകുടുംബനായകൻ, ഇവയ്ക്കെല്ലാം ഉപരി സന്മാഗ്ഗനിഷ്ഠയും ആദർശശുദ്ധിക്കും വേണ്ടി സ്വജീവൻ ബലികഴിച്ച ധന്യാത്മാവു് എന്നീ വിധമെല്ലാം അദ്ദേഹത്തെ മനസ്സിലാ

ക്കാൻ കഴിയും. ലോക ചരിത്രത്തിൽ ഈ നിലകളിൽ വ്യതിരിക്തമായ വ്യക്തിത്വത്തോടു കൂടി വിശുദ്ധ തോമസ് മുർ സ്മരിക്കപ്പെടുന്നു.

കാൻറർബറി മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ശുശ്രൂഷകനായിരുന്ന തോമസിന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളും, പ്രവൃത്തികൾക്കും ആർച്ച ബിഷപ്പിനെ ആശ്ചര്യഭരിതനാക്കി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "ഈ ബാലന്റെ ഐശ്വര്യപൂർണ്ണമായ ഭാവി കാണുന്നതിന് നമ്മളിൽ ആരെങ്കിലും ജീവിച്ചിരിക്കുമോ എന്നു സംശയം; ഇവൻ നിശ്ചയമായും ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യനായിത്തീരും".

ബാറിസ്റ്ററായിരുന്ന കാലത്തു തന്നെ കർത്തൃസ്യൻ സഭയിൽ ചേരാനുള്ള ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അവരുടെ ആശ്രമത്തിനു സമീപം ചെന്നു താമസിക്കുകയും, അവരുടെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ പങ്കുകൊള്ളുകയും ചെയ്തിരുന്നു തോമസ് മുർ.

മുർ സ്വശരീരത്തെ പീഡിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി മരണം വരെ രോമക്കപ്പായം ധരിച്ചിരുന്നതായി ചരിത്രത്തിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. ഹെൻറി ഏഴാമൻ രാജാവ് തന്റെ പുത്രിയുടെ വിവാഹത്തിന് ധനസഹായം ചെയ്യണമെന്ന് പാർലമെന്റിൽ അഭ്യർത്ഥന നടത്തിയ അവസരത്തിൽ, മുർ പാർലമെന്റിൽ സ്വീകരായിരുന്നു. അദ്ദേഹം രാജാവിന്റെ ഈ പ്രസ്താവനയിൽ പരസ്യമായി പ്രതിഷേധിക്കുകയും, മറ്റുള്ളവരെ കൂടി അതിനെതിരെ പ്രതികരിക്കാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. കപിതനായ രാജാവ് യാതൊരു കാരണവും കൂടാതെ തന്നെ മുറിന്റെ പിതാവിനെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കുകയും നൂറു പവൻ പിഴയടിയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

ഹെൻറി എട്ടാമന്റെ ഭരണ കാലത്തു് മുൻ പടിപടി യായി ഉയന്നു് ചാൻസലർ പദവിയിലെത്തി. ഭരണ സംബന്ധമായും നിയമപരമായും ചാൻസലർക്കുണ്ടായിരുന്ന അധികാരം വളരെയായിരുന്നു. എങ്കിലും വിനയാനപിതനായിരുന്ന അദ്ദേഹം ഒഴിവില്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ നോക്കി ചെയ്തിരുന്നു. തന്റെ പിതാവിന്റെ അനുഗ്രഹാശിസ്സുകളോടെയാണു് അദ്ദേഹം കച്ചേരിയിൽ പോയിരുന്നതു്. ഒരു ചാൻസലർ ദേവാലയത്തിൽ പോയി സാധാരണക്കാരോടൊന്നിച്ചു് ഗാനം ആലപിച്ചിരുന്നതു് പല പ്രളക്കന്മാരെയും അത്ഭുതപരതന്ത്രരാക്കി.

ആശ്രമ ജീവിതത്തിലേക്കു കടന്നു വന്ന തോമസു് മുൻ ഒരു കർത്തുസ്യൻ സന്യാസിയായിത്തീർന്നു. കഠിനമായ തപശ്ചര്യകൾ അനുഷ്ഠിച്ചു കൊണ്ടു് അപകട പൂണ്ണമായ ജീവിത യാത്ര അദ്ദേഹം തുടന്നു. വീരയോഗാവിനെപ്പോലെ അഭിമാനത്തോടും സന്തോഷത്തോടും കൂടിക്കാരാഗ്രഹവാസമനുഭവിച്ചു.

ന്യായരഹിതമായി ഹെൻറിയുടെ പ്രേമഭാജനമായിത്തീർന്നു ആനിബോളിന്റെ കരുതലുണ്ടായ 1529-ൽ ചാൻസലറായിരുന്ന കാർഡിനൽ വുൾസിയുടെ അധഃപതനത്തിനു കാരണമായി. തൽസ്ഥാനത്തു് തോമസു് മുൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടു.

മാപ്പാപ്പായുടെ പ്രത്യേക അനുമതിയോടെ താൻ വിവാഹം കഴിച്ച കാതറൈനിയെ, ഇരുപതുവർഷങ്ങൾക്കുശേഷം ഉപേക്ഷിക്കാൻ സുന്ദരിയും യുവതിയുമായ ആനിബോളുമായുണ്ടായ ബന്ധം ഹെൻറിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചു: കാതറൈനിയുമായുള്ള ബന്ധം അസാധുവും പാപകരവുമായിരുന്നുവെന്നും തന്നിമിത്തം വിവാഹ

മോചനം ആവശ്യമാണെന്നുള്ള തന്റെ വാദത്തെ മാപ്പാപ്പാ അംഗീകരിക്കുകയില്ലാ എന്ന് അറിഞ്ഞപ്പോൾ ഹെൻറി അദ്ദേഹത്തെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി വശം വദനാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ മാപ്പാപ്പാ തന്റെ പൂർവ്വനിശ്ചയത്തിൽ ഉറച്ചുനിന്നു. ആയതിനാൽ ഹെൻറി, സഭയ്ക്ക് താൻ ന്യായമായി കൊടുത്തിരുന്ന വിഹിതം മേലിൽ കൊടുക്കുന്നത് നിയമ വിരുദ്ധമാണെന്നുള്ള ഒരു നിയമം പാർലമെൻറിനെക്കൊണ്ട് അംഗീകരിപ്പിച്ചു. കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ആദർശത്തിനു വിരുദ്ധമായ ഈ നടപടിയിൽ ഭാഗഭാക്കുകവാൻ തോമസ് മുറിന്റെ ധർമ്മബോധം അദ്ദേഹത്തെ അനുവദിച്ചില്ല. തന്മൂലം അദ്ദേഹം ഉടനെ തന്നെ ചാൻസലർ സ്ഥാനം രാജിവെച്ചു.

1533-ൽ ഹെൻറി മാപ്പാപ്പായുടെ അംഗീകാരമില്ലാതെ ആനിബോളിനെ രഹസ്യമായി വിവാഹം കഴിച്ച് അവളുടെ കിരീടധാരണവും നടത്തി. തൽസംബന്ധമായി നടന്ന ഘോഷയാത്രയിൽ രാജാവിന്റെ പ്രത്യേകമായ ക്ഷണം ലഭിച്ചിട്ടും തോമസ് മുർ സന്നിഹിതനായില്ല. നിയമവിരുദ്ധമായി വിവാഹിതനായ ഹെൻറിയെ മാപ്പാപ്പ സഭയിൽ നിന്നും പുറത്താക്കി. എന്നാൽ ഹെൻറിയാവട്ടെ മാപ്പാപ്പായുമായുള്ള സകല ബന്ധങ്ങളും വിച്ഛേദിച്ചു ഇംഗ്ലണ്ടിലെ സഭയുടെ മേധാവിത്വം ഏറ്റെടുക്കുകയും അതിനെ എതിർന്നവരോട് പ്രതികാരം ചെയ്യുവാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. 1534-ൽ ആനിബോളിന്റെ മക്കൾക്ക് കിരീടാവകാശം ലഭ്യമാകുന്ന 'പിൻതുടച്ചാവകാശനിയമം' പാർലമെൻറിനെക്കൊണ്ട് ഹെൻറി പാസ്സാക്കിയെടുത്തു. ഇതോടുകൂടി ഹെൻറിയുടെ പുനർവിവാഹത്തെ സാധൂകരിക്കുകയും മാപ്പാപ്പായുടെ പരമാധികാരത്തെ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്തു.

കയും ചെയ്യുന്ന വാക്യങ്ങൾ ചേർക്കപ്പെട്ടു. ഈ നിയമം അംഗീകരിച്ചു ശപഥം ചെയ്യാത്തവർ വധശിക്ഷയ്ക്ക് അർഹരാകുമായിരുന്നു. മാപ്പാപ്പായുടെ പരമാധികാരത്തെ തിരസ്കരിക്കുന്ന ഏതു ശക്തിയേയും അംഗീകരിക്കുന്നതിനോ, സ്വീകരിക്കുന്നതിനോ തോമസ് മുർ തയ്യാറായില്ല.

1534-ഏപ്രിൽ 13-ാം തീയതി തോമസ് മുർ ലാംബെത്തു കൊട്ടാരത്തിൽ ഹാജരാകുന്നതിനു രാജാവു കല്പിച്ചു. തന്റെ ആദർശങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായി ശപഥം ചെയ്യുന്നതിന് തയ്യാറാകാത്തതു കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ കാരാഗൃഹത്തിൽ അടച്ചു. അനന്തരം തോമസ് മുർ കുററു കാരണമാണെന്നു ന്യായാധിപന്മാർ പ്രസ്താവിക്കുകയും ബന്ധിച്ച ടൈബേണിലേയ്ക്കു [Tyburn] വലിച്ചിഴച്ചു കൊണ്ടുപോയി കൊല്ലുന്നതിനു വിധിക്കുകയും ചെയ്തു.

തോമസ് മുറിനെ മരണശിക്ഷയ്ക്കു വിധിച്ചുകിട്ടലും അദ്ദേഹം മരിക്കുന്നതു ഹെൻറിക്കു ഒട്ടും താൽപര്യമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ മതത്യാഗത്തിനു പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി എന്തു ചെയ്യുന്നതിനും രാജാവു സന്നദ്ധനായിരുന്നു.

1535-ജൂലൈ ആറാം തീയതി അതിരാവിലെ സർ തോമസ് പോപ്പു വന്നു, അന്നു ഒൻപതു മണിക്കു വിധി നടത്തുമെന്ന് മുറിനെ അറിയിച്ചു.

തന്നെത്തരം, യഥാസമയത്തു ആരാച്ചാരുടെ മുമ്പു യേശുവായ ഖഡ്ഗമേറു തോമസ് മുർ വധിക്കപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ സത്യത്തിനും നീതിക്കും വേണ്ടി അക്ഷീണം പോരാടി വീരോചിത മരണത്തിലൂടെ രക്തസാക്ഷികളുടെ ഗണത്തിൽ അദ്ദേഹം ചേർക്കപ്പെട്ടു.

ഉയർച്ചയുടെ പടവുകൾ

ക്രിസ്തുവർഷം ആയിരത്തി നാന്നൂറി എഴുപത്തി എട്ടു [1478] ഫെബ്രുവരി ഏഴാം തീയതി ജോൺമുറി ന്റെയും ആഗ്നസ് ഗ്രാംഗർ [Agnes Granger]-ന്റെയും ദ്വിതീയ സന്താനമായി തോമസ് മൂർ ലണ്ടനിൽ ജനിച്ചു. മുറിന്റെ ബാല്യത്തിൽ തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാതാവു പരലോക പ്രാപ്തയായി. മാതാവിന്റെ അഭാവത്തിൽ സ്വപുത്രനു യാതൊരുവിധ കുറവുകളും ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ അച്ഛൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു.

തോമസ് മൂർ തന്റെ ജന്മസ്ഥലമായ ലണ്ടൻ നഗരത്തിലും വിദേശങ്ങളിലും, ഹ്രസ്വകാലം രാജമന്ദിരത്തിലും ജീവിതം ചെലവഴിച്ചു. ധനികദരിദ്രഭേദമന്യേ എല്ലാവരെയും സമഭാവനയോടെ കാണുക, മറ്റുള്ളവരെ ആദരിക്കുക തുടങ്ങിയ സദ്ഗുണങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൽ പ്രശോഭിച്ചിരുന്നു. സൗജന്യങ്ങളുമായുള്ള സമ്പർക്കം അദ്ദേഹത്തിനു ആഹ്ലാദം പകർന്നിരുന്നു; ഒപ്പം മറ്റുള്ളവർക്കും.

തോമസ് മൂറിന്റെ നർമ്മബോധം. അദ്ദേഹത്തെ മറെറ നിലമുപരി പ്രസിദ്ധനാക്കിത്തീർത്തു. ഈ നർമ്മചാതുരിതന്നെയാണ് സ്കോട്ട്ലണ്ട് [Scotland] മുതൽ ഹംഗറി വരെ അദ്ദേഹത്തെ പ്രസിദ്ധനാക്കിത്തീർത്തതും. 1535-ൽ ഹെൻറി എട്ടാമന്റെ [Henry VIII] ഭരണകാലത്തു തോമസ് മൂർ വധശിക്ഷയ്ക്കു വിധേയനായിത്തീർന്നതു മുതൽ ഒരു ധീരാത്മാവു എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം ലോകപ്രശസ്തനായി. ആത്മയൈര്യം കർമ്മചാതുരി തുടങ്ങിയ വിശേഷഗുണങ്ങളാലും അദ്ദേഹം അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. സ്വന്തം കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി പരിപൂർണ്ണ ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്ന തോമസ് മൂറിനു അന്യരുടെ കാര്യങ്ങളും റൂപിഭവകപൂർവ്വം സ്വാതന്ത്ര്യമെന്നോണം കരുതുവാനുള്ള ഹൃദയവിശാലതയും ഉണ്ടായിരുന്നതായി മനസ്സിലാക്കാം. സ്വന്തം കഴിവിലും സാമർത്ഥ്യത്തിലും ഉത്തമ ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും പൊടുന്നനെയാതൊരുദ്യമത്തിനും അദ്ദേഹം സന്നദ്ധനായിരുന്നില്ല. വിപത്തുകൾ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ള അവസരങ്ങളിൽപ്പോലും അവ പരിഹരിക്കത്തക്കതൊന്നോ എന്നു ആലോചിക്കാതെ അദ്ദേഹം ഒന്നും പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നില്ല. ഇപ്പറഞ്ഞ മാനസിക മാഹാത്മ്യത്തിന്റെ തുടച്ചുയായ പ്രചോദന ഫലമായാണ് തോമസ് മൂർ ഒരു സൂക്ഷ്മ നിരീക്ഷകനും, പ്രശസ്തനായ ഒരു വിമർശകനുമായിത്തീർന്നതു്. താൻ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിലെ സാമൂഹിക ഉച്ചനീചത്വങ്ങൾക്കും അനീതികൾക്കുമെതിരെ ശക്തമായി പ്രതികരിക്കുവാനുള്ള മനസ്സൈര്യവും ധൈര്യവും സംലബ്ധമായതിനു് കാരണമായിത്തീർന്നതും മറെറാന്നല്ല. സത്യത്തിനും നീതിക്കും വേണ്ടി തന്റെ തൂലികയുടേ, മനസ്സുടേ, ശരീരവുമെല്ലാം വ്യയം ചെയ്തപ്പോൾ മരണത്തെ അദ്ദേഹം തെല്ലും ഭയപ്പെട്ടില്ല.

രുന്നില്ല. തന്റെ മരണം ഒരു വേദസാക്ഷിയുടേതാണെങ്കിലും അത് ഒരു രാജ്യദ്രോഹിയുടേതായി എണ്ണപ്പെടുമെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചു: ഒരു രാജ്യദ്രോഹിയായി ഗണിക്കപ്പെട്ടാലും ഒരു ദൈവസ്നേഹിയായിട്ടാണല്ലോ ഞാൻ ജീവസമർപ്പണം ചെയ്യുന്നത്. ഈശ്വരദ്രോഹിയായിരുന്നു കൊണ്ട് രാജ്യസ്നേഹിയായിരിക്കുന്നതിൽ നീതിയോ ന്യായമോ ഇല്ലല്ലോ. ആകയാൽ വേദസാക്ഷിയാകുന്നതിന് ഞാൻ യോഗ്യനായാലും അയോഗ്യനായാലും ഈശ്വരേഷുപോലെ വേിച്ചുകൊള്ളും.' അതിനാൽ തന്റെ ശിരസ്സു ഭാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം രാജനീതിക്കു വിധേയനാവുക തന്നെ ചെയ്തു. ഈ ശിരോഭാനം തന്നെയാണ് തോമസ് മൂറിനെ എല്ലാറ്റിനുമുപരിയായി വിശ്വപ്രസിദ്ധനാക്കിത്തീർത്തത്.

ലണ്ടൻ പട്ടണത്തിലെ ആളുകൾ കച്ചവടക്കാരും അഭിഭാഷകരും ശിഷ്യികളും ആയിരുന്നു. അവരുടെയിടയിലാണ് മൂർ വളർന്നത്. കാര്യങ്ങൾ കാണുക, സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണം ചെയ്യുക. തുടർന്ന് ചിന്തിച്ചു പ്രതികരിക്കുക ഈ ഗുണങ്ങളൊക്കെ തോമസ് മൂറിന് തന്റെ സമീപവാസികളിൽ നിന്നും ലഭിച്ചുവതന്നെ. സ്വന്തം നാട്ടിലെ ആളുകൾ, സംസാരനിരതരെങ്കിലും അനശ്വരമായ ആത്മാവിന്റെ കാര്യം വിസ്മരിച്ചിരുന്നില്ല. തോമസ് മൂറിന്റെ പിതാവായ ജോൺമൂറിനും മേൽ പറഞ്ഞ സവിശേഷതകൾ എല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നു.

ജോൺ മൂർ ഒരു അഭിഭാഷകനായിരുന്നു. ജോൺ മൂറിന്റെ കുടുംബം എവിടെയായിരുന്നുവെന്നത് ചരിത്രകാരന്മാർക്കിടയിൽ അഭിപ്രായഭിന്നത ഉള്ളവാക്കിയി

ട്ടുണ്ട്. ഒരു ആദർശ പുരുഷനെന്ന് പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ജോൺ മൂറിന്റെ സ്വഭാവവിശേഷതകളും, ജീവിതശൈലികളും തോമസ് മൂർ അനുകരിച്ചു. പിതൃപുത്രബന്ധത്തിലുപരിയായി, അവർ തമ്മിൽ ഒരു മാനസിക പൊരുത്തം ഉണ്ടായിരുന്നു.

തോമസ് മൂറിന്റെ ജീവിതത്തിലേക്ക് കടന്നുവന്ന മറ്റൊരു ആദർശപുരുഷനായിരുന്നു കാർഡിനൽ മോർട്ടൻ. ദീനദയാലുവും ഒപ്പം സ്വഭാവഗുണവുമുള്ള കാര്യനിഷ്ഠയും ഉള്ള ഒരു പുണ്യാത്മാവായിരുന്നു കാർഡിനൽ മോർട്ടൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉൽകൃഷ്ട ജീവിതത്തിൽ നിന്നും തോമസ് മൂർ വളരെ കാര്യങ്ങൾ പഠിച്ചു. ഹെൻറി ഏഴാമന്റെ അംഗീകാരവും വിശ്വാസ്യതയും നേടിയെടുത്തതുകൊണ്ട് കാർഡിനൽ മോർട്ടൻ രാജ്യത്തിന്റെ ചാൻസലർ പദവി വരെ എത്തി. ഒപ്പം തന്നെ, കാൻറർബറിയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി അഭിഷിക്തനാവുകയും ചെയ്തു.

ഒരു അഭിഭാഷക പുത്രൻമാത്രമായിരുന്ന തോമസ് മൂറിന് മോർട്ടന്റെ ശിക്ഷണം ലഭിച്ചത് അപ്രതീക്ഷിതമായിട്ടല്ലായിരുന്നു. കാർഡിനൽ മോർട്ടന്റെ പരിചിതനായിരുന്ന നിക്ക്കോളാസ് ഹോൾട്ടി[Nicholas Holt]-ന്റെ സ്തുതിൽ തോമസ് മൂർ ഏഴാം വയസ്സിൽ അദ്ധ്യയനം തുടങ്ങുകയും, ഹോൾട്ട് തന്റെ ശിഷ്യനെ മോർട്ടനുമായി പരിചയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. മൂറിന്റെ പിതാവ് മോർട്ടന്റെ ശിക്ഷണം തന്റെ പുത്രന് ലഭിക്കണമെന്ന് വളരെക്കാലമായി ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അത് വലിയൊരു ബന്ധത്തിനു കാരണമായി.

മോർട്ടന്റെ സംരക്ഷണയിൽ മുൻ ലാംബത്തിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ മന്ദിരത്തിൽ ജീവിതമാരംഭിച്ചു. തോമസ് മൂറിന്റെ വിജ്ഞാന സമ്പാദന വിഷയത്തിൽ ഇത് വളരെയധികം ഉപയുക്തമായിത്തീർന്നു. പണ്ഡിതന്മാരായും, രാഷ്ട്രതന്ത്രജ്ഞന്മാരായും, നിറഞ്ഞിരുന്ന ആരാജകന്മാരുടെ സഹായത്തോടെ ഉത്സാഹഭരിതവും സജീവവും ആയിരുന്നു. വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നിറഞ്ഞിരുന്ന പ്രസ്തുത സംഭാഷണങ്ങളിൽ പ്രസന്ന ചിത്തനായും, സഹിഷ്ണുവായും, ആർദ്രമനസ്കനായും ആണ് കാർഡിനൽ മോർട്ടനെ തോമസ് മുൻ തന്റെ 'യൂട്രോപ്യാ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിവരിക്കുന്നത്. കാർഡിനൽ മോർട്ടനോട് അതുല്യമായ ബഹുമാനം പ്രസ്തുതഗ്രന്ഥത്തിൽ നിഴലിക്കുന്നു. തോമസ് മൂറിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ കാർഡിനൽ മോർട്ടൻ കത്തോലിക്കാ പ്രഭാവത്തിന്റെ ഒരവതാരമായും രാജ്യസേവനത്തിന്റെ ഒരമൂല്യ മാതൃകയായും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു.

സമ്പത്തിലും ഉന്നത പദലബ്ധിയിലും അഹങ്കരിക്കാതിരിക്കുകയും, നഷ്ടങ്ങളിലും തോൽവിയിലും നിരാശനാകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതെങ്ങനെയെന്ന് തോമസ് മുൻ, കാർഡിനൽ മോർട്ടനിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കി. അനാവശ്യ കാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടാതിരിക്കുക എന്ന വിശിഷ്ടതത്വവും അദ്ദേഹം പഠിച്ചു. രാജാക്കന്മാർ പരസ്പരം നടത്തുന്ന കലഹങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടാതെ ജീവിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണെന്ന് മുൻ മനസ്സിലാക്കി. റിച്ചാർഡ് മൂന്നാമന്റെ ചരിത്രത്തിൽ തോമസ് മുൻ ഈ അനുഭവങ്ങൾ നിബന്ധിക്കുന്നുണ്ട്. കാർഡിനൽ മോർട്ടന്റെ മന്ദിരത്തിലെ അന്തേവാസികൾ ഓരോ കലാവിദ്യകളിൽ നൈപുണ്യം നേടിയവരായിരുന്നു. ആ മന്ദി

രത്തിലെ ചാപ്ലെയിൻ [Chaplain]. ആയിരുന്ന ഹെൻറി മെഡ് വാൾ [Henry Medwall] താൻ ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന ഇറ്റാലിയൻ നാടകങ്ങളെ ഇംഗ്ലീഷ് രീതിയിൽ സരിച്ചു നമ്മുടെ സല്ലാപങ്ങളും കഥോപകഥകളും കൂട്ടിച്ചേർത്തു പുനരവതരിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഈ രംഗത്തു തോമസ് മൂറിന്റെ സ്ഥാനം മഹത്തരമായിരുന്നു. ക്രിസ്തുമസ് കാലത്തു പൊടുന്നനെ നാടകരംഗത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും സ്വന്തമായി ഉപകഥകൾ സൃഷ്ടിച്ചു കാണികളെ അത്ഭുതപരതന്ത്രരാക്കി തന്റെ അഭിനയ പാടവം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു അദ്ദേഹം.

തോമസ് മൂറിൽ ശോഭനമായ ഒരു ഭാവി കാർഡിനൽ കാണുകയുണ്ടായി. വിശിഷ്ട അതിഥികളോടൊത്തു ഒരീക്കൽ ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കെ മോർട്ടൻ പറഞ്ഞു: "ഈ നിൽക്കുന്ന ബാലൻ ഒരസാധാരണ പുരുഷനായിത്തീരുന്നതു ആയുർദൈവ്യം ഉള്ളവർക്കൊക്കെ കാണുവാൻ സാധിക്കും." ഇതിൽനിന്നും മോർട്ടൻ മൂറിനെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രതീക്ഷകൾ എത്രമാത്രം ഉന്നതമായിരുന്നുവെന്നു കാണുവാൻ കഴിയും. ചുരുക്കത്തിൽ, ഉത്തമമായ ആദർശങ്ങൾക്കും ആശയങ്ങൾക്കും വേണ്ടി ജീവിക്കുവാൻ തോമസ് മൂറിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു കാർഡിനൽ മോർട്ടനായിരുന്നു.

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

വിദ്യാഭ്യാസം

ത്രോമസ് മുറിനെ 14-ാമത്തെ വയസ്സിൽ കാർഡിനൽ മോർട്ടൻ, ഓക്സ്ഫോർഡ് സർവ്വകലാശാലയിലെ കാൻറർബറി ഹാളിലേക്ക് അയച്ചു. (1492) ഓക്സ്ഫോർഡിലെ വിദ്യാഭ്യാസ ഫലമായി തന്റെ യുവശിഷ്യൻ ഏതെങ്കിലും അനാവശ്യരംഗങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുമെന്ന് മോർട്ടൻ യേശുപ്പട്ടില. എങ്കിലും തോമസ് മുറിന്റെ പിതാവ് ജോൺമൂർ പല നിബന്ധനകളും നിയന്ത്രണങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ ജീവിതത്തിൽ ഏല്പിച്ചിരുന്നു. വ്യാകരണം, അലങ്കാരം, തർക്കശാസ്ത്രം, അങ്കഗണിതം, ക്ഷേത്രഗണിതം, സംഗീതം, ജോതിഷം തുടങ്ങിയ സ്വതന്ത്രകലകൾ അവിടെ അഭ്യസിപ്പിച്ചിരുന്നു. പ്രസ്തുത സ്വതന്ത്രകലകളുടെ അഭ്യസനം ഒരുവനെ തത്വശാസ്ത്രജ്ഞനോ, വേദജ്ഞനോ ആക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായിരുന്നു.

ഓക്സ്ഫോർഡ് സർവ്വകലാശാലയിൽ രണ്ടുവർഷം മാത്രമാണ് തോമസ് മൂർ അഭ്യസനം നടത്തിയത്. സ്വപിതാവിന്റെ നിബന്ധനകൾക്ക് അനുസൃതമായ ജീവിതരീതി സ്വരൂപിച്ചെടുത്തതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന് പ്രയോജന പ്രദമായി പലതും ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞു. അലങ്കാരശാസ്ത്രവും തർക്കശാസ്ത്രവും അദ്ദേഹത്തിന് പ്രിയപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളായിരുന്നു. പിന്നീട് ഗ്രീക്കുഭാഷാഭ്യസനത്തിനും താൽപര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചു. തത്ത്വശാസ്ത്രത്തെ അതിന്റെ അർത്ഥത്തിലും വ്യാപ്തിയിലും ആദരിച്ച ഒരു തത്ത്വചിന്തകനായിരുന്നു തോമസ് മൂർ. സ്നേഹാദരങ്ങൾ അർഹിച്ചിരുന്ന സുന്ദരമായ ഒരു സാഹിത്യശേഖരം എന്ന നിലയിലാണ് അദ്ദേഹം ഗ്രീക്കുഭാഷയെ സ്നേഹിച്ചതും. ഈ താല്പര്യം മൂലം ഓക്സ്ഫോർഡിലെ ഗ്രീക്കുപണ്ഡിതനായിരുന്ന ഗ്രോസി (Grocyne) ന്റെ ശിഷ്യനായിത്തീർന്നു മൂർ. ഗ്രീക്കുവ്യാകരണത്തിലും അലങ്കാരശാസ്ത്രത്തിലും അസാമാന്യമായ വ്യുല്പത്തി നേടുകയും തന്റെ ഗുരുവിന്റെ സ്നേഹഭാജനമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

ആ കാലഘട്ടങ്ങളിലെ ജീവൽഭാഷയായിരുന്ന ലത്തീൻ തന്റെ പ്രായോഗിക ജീവിതത്തിൽ ഉപയുക്തമാകത്തക്കവിധം അദ്ദേഹം പരിശീലിച്ചു. ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആരാധനയ്ക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതും ലത്തീൻ തന്നെ. രാജപ്രതിനിധികളും പണ്ഡിതന്മാരും ഈ ആഡ്യാഷയുടെ കാര്യത്തിൽ മുൻനിരയിൽ തന്നെ.

സാഹിത്യരചനയിലും പ്രസംഗത്തിലും മൂറിന് ഉദാത്ത സുന്ദരമായ ഒരു ഭാഷാശൈലി ലഭ്യമായിരുന്നു. ഹെൻറി എട്ടാമന്റെ സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന റിച്ചാർഡ് പേസ് [Richard Pace] ഇക്കാര്യം “വിജ്ഞാനത്തിൽ

നിന്നും ലബ്ബമാകേണ്ട ഫലം [1517] എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

തന്നെപ്പോലെ തന്നെ തന്റെ പുത്രൻ ഒരഭിഭാഷകനായിത്തീരണമെന്നും ജോൺമൂർ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ തോമസ് മൂറാകട്ടെ, പണ്ഡിതന്മാരുടെയിടയിൽ ഒരു ഉന്നത സ്ഥാനം നേടണമെന്നും ആഗ്രഹിച്ചു. ജോൺ മൂർ തന്റെ മകനെ ഓക്സ് ഫോർഡിൽ നിന്നും തിരികെ വിളിക്കുകയും ലണ്ടനിലെ നിയമവിദ്യാലയത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ് ശിക്ഷാനിയമം അഭ്യസിക്കുന്നതിനു അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഭാഷാഭ്യസനം അവസാനിപ്പിക്കാൻ മൂറിന് ഒരു തന്നെ ആഗ്രഹം ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിലും പിതാവിന്റെ ആജ്ഞയെ അക്ഷരംപ്രതി അനുസരിക്കുക എന്നതു പരമപ്രധാനമായി തോന്നി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രകാരന്മാർ ഇക്കാര്യം സോദാഹരണം സമർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ട്. തന്റെ പിതാവിനോടു തോമസ് മൂറിനുണ്ടായിരുന്ന സീമാതീതമായ സ്നേഹം നിവ്വചനാതീതമായിരുന്നു.

നിയമ വിദ്യാലയത്തിൽ ആദ്യം മൂറിനു പ്രവേശനം ലഭിച്ചതു 'ന്യൂ ഇൻ' [New Inn] എന്ന നിയമ സമിതിയിൽ ആയിരുന്നു. തോമസ് മൂർ പതിനെട്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ, അതായതു 1496 ഫെബ്രുവരി രണ്ടാം തീയതി 'ലിങ്കൺ ഇന്നിലേക്കു' [Lincoln's Inn] മാറി. ഒരു കാലത്തു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാമഹൻ പ്രസ്തുത സമിതിയിലെ കാര്യദർശിയായിരുന്നു. ജോൺ മൂറിന്റെ സ്വാധീനം മൂലമാണു തോമസ് മൂറിനു അവിടെ പ്രവേശനം ലഭിച്ചതെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല. മൂർ 'ലിങ്കൺ ഇന്നിൽ' വളരെ വേഗം പ്രശസ്തനായിത്തീർന്നു. അനിതര സാധാരണമായ ചില ഗുണവിശേഷ

ങ്ങൾ മുഖം മറുളളവരുടെ സ്നേഹഭാജനമായിത്തീർന്നു. മറുളളവരുമായുള്ള സഹവാസം വളരെയധികം ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. 'ഫർണിവാൽ ഇന്നി'ൽ [Furniwal Inn] നിയമ ശാസ്ത്ര സംബന്ധമായ പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിന് അധികാരികൾ അദ്ദേഹത്തെ നിയോഗിക്കുകയും അങ്ങനെ പ്രശസ്തിയുടെ പടവുകൾ ചവുട്ടി കയറുകയും ചെയ്തു.

ലത്തീൻ ഭാഷയിൽ ഒരു പ്രസംഗപരമ്പര തന്നെ തോമസ് മുർ നടത്തി. വിശുദ്ധ ആഗസ്റ്റീനോസിന്റെ 'ദൈവനഗരം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയിരുന്നു ഈ പ്രസംഗങ്ങൾ അധികവും. അന്നത്തെ അഭ്യസ്തവിദ്യരിൽ പലരും മുറിന്റെ ശ്രോതാക്കളായിരുന്നു. നിയമ കലാഭ്യസനത്തിൽ മുഴുകിയിരുന്ന അദ്ദേഹം ഇതരകലകളെ ആദരിക്കുകയും സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒപ്പം, സാഹിത്യദാഹികളും ആദ്ധ്യാത്മിക ചിന്തകളും വളർത്തിയെടുത്തു. സഭാ പിതാക്കന്മാരുടെയും സഭാചരിത്രകാരന്മാരുടെയും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉത്സാഹപൂർവ്വം പഠിച്ചു. അവരുടെ പ്രബോധനങ്ങളും ജീവിത രീതികളും അദ്ദേഹത്തിൽ സാരമായ ആദ്ധ്യാത്മികാഭിനിവേശം ഉളവാക്കി.

കവിയും സാഹിത്യകാരനും

ത്വോമസ്മൂർ അഭിലാഷക വൃത്തി സ്വയം സ്വീകരിച്ചു
വെന്നതു വിശ്വസനീയമല്ല. സുപ്രസിദ്ധ പണ്ഡി-
തനും ഗുണിപര്യന്തമായ ഇറാസ്മസിന്റെ അഭിപ്രായ-
വും ഇതു തന്നെ. ത്വോമസ്മൂർ അസാമാന്യ ബുദ്ധി വൈ-
ഭവവും, സത്യസന്ധതയുമുള്ള ഒരാളായിരുന്നുവെന്നതിന്
ഇറാസ്മസിന് സംശയമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

അഭിലാഷകവൃത്തിയോടു തന്റെ പിതാവിനുണ്ടാ-
യിരുന്ന ആദരമനോഭാവത്തേക്കാൾ വ്യത്യസ്തമായിര-
ന്നു മുറിന്റേതെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ക്രൈശകരമായ ഒരു
ജോലിയോടു സാധാരണ ചെറുപ്പക്കാർക്കുണ്ടായിരുന്ന
അവജ്ഞ മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിന് അഭിലാഷകവൃത്തിയോ-
ടുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. മാതൃകാരാജ്യമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ
സ്വന്തം മനോധർമ്മം സൃഷ്ടിച്ച 'യൂട്ടോപ്യാ'യിൽ നിന്നും
അഭിലാഷക വൃന്ദത്തെ നിരത്ഥകരെനോണം അദ്ദേഹം

ബഹിഷ്കരിച്ചു. തന്റെ അഭിരുചികളിൽ നിന്നും വിഭിന്നമായിരുന്ന പ്രസ്തുത തൊഴിലിൽ ആകർഷണീയമായ ഒന്നും തന്നെ അദ്ദേഹം കണ്ടില്ല.

ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിക്കുന്നതിൽ അസാമാന്യമായ പാടവം തോമസ് മൂറിനുണ്ടായിരുന്നു. റിച്ചാർഡ് മൂന്നാമന്റെ ചരിത്രം തന്നെ ഇതിനു് ഉത്തമ നിദർശനമാണു്. തോമസ് മൂർ ഒരു ചരിത്രകാരൻ മാത്രമല്ല കവിയും കൂടിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിൽ കാവ്യഗുണം മുററി നിന്നിരുന്നു: മാത്രമല്ല, അവയിൽ നിരന്തരം പ്രകാശിക്കുന്ന പ്രസന്നതയും, ഊജ്ജ്വലസ്വഭാവതയും കൂടുതൽ ഹൃദ്യവുമായിരുന്നു. വധശിക്ഷയ്ക്കു വിധേയനായി ലണ്ടൻഗോപുരത്തിൽ കഴിച്ച അന്ത്യനാളുകളിൽ പ്പോലും കവിതാവാസന അദ്ദേഹത്തിൽ കടികൊണ്ടിരുന്നു.

നാട്യകലയിൽ തോമസ് മൂറിനു് അസാമാന്യമായ വൈഭവം ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രസ്തുത സാമന്ത്യാമത്രം, പില്ലാലത്തു് മതപരമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിവാദ പ്രബന്ധങ്ങളെ ആകർഷകങ്ങളാക്കിത്തീർത്തതു്.

അസാമാന്യ ഗൗരവസ്വഭാവമുണ്ടായിരുന്ന മനുഷ്യനായിരുന്നെങ്കിൽത്തന്നെയും, സ്വന്തം മകന്റെ സാഹിത്യചരിത്രമങ്ങളിൽ ജോൺമൂർ അഭിമാനിച്ചിരുന്നു. ഒരഭിഭാഷകനെന്ന നിലയിൽ ജോൺ മൂർ കൂടുതൽ ജനശ്രദ്ധ ആകർഷിച്ചു വന്നിരുന്ന കാലമായിരുന്നു അതു്. ഈ അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹം ഒരു പുതിയ വീടു പണിയിക്കുകയും രണ്ടാം വിവാഹം നടത്തുകയും ചെയ്തു. തന്റെ പുതിയ ഭവനം അലങ്കരിക്കുന്നതിനു് കുറെ ചിത്ര കർട്ടണകലവാങ്ങുന്നതിനു് അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. പ്രസ്തുത കർട്ടണ

കളെ ചില പദ്യശകലങ്ങൾ കൊണ്ടു മോടി പിടിപ്പിക്കുന്നതിനു് അദ്ദേഹം സ്വപുത്രനായ തോമസിനെത്തന്നെയായിരുന്നു നിയോഗിച്ചതു്. ഫലിതപുണ്ണങ്ങളായ പദ്യങ്ങളായിരുന്നു അദ്ദേഹം ആ അവസരത്തിൽ രചിച്ചതു്. ശൈശവം, യൗവ്വനം, പ്രേമം, വാല്യകൃപ, മരണം, യശസ്സ്, സമയം, അനശ്വരത, എന്നീ വിഷയങ്ങളെ അധികരിച്ചുള്ളവയായിരുന്നു അവ. ആംഗ്ലേയ കവികളുടെയിടയിൽ ശ്രദ്ധേയമായ സ്ഥാനം തോമസ് മുറിനു ലഭിച്ചില്ലെങ്കിൽ തന്നെയും, അദ്ദേഹം ലത്തീൻ ഭാഷയിലെഴുതിയ 'യുട്ടോപ്യാ' എന്ന ഗ്രന്ഥവും, അതുപോലെ തന്നെ മറ്റു കാവ്യങ്ങളും അദ്ദേഹത്തെ വിശ്രുതനാക്കിത്തീർത്തു.

അനുഭവ കൃത്യങ്ങൾക്കിടയിൽ വിവിധങ്ങളായ കലകളിൽ നൈപുണ്യം സമ്പാദിച്ചതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നൈസർഗ്ഗിക വാസന ഒന്നു കൊണ്ടുമാത്രമാണു്. ഈ കാലഘട്ടങ്ങളിലാണു് തന്റെ വിശ്വസ്ത സ്നേഹിതനായിരുന്ന 'ലില്ലി'യുടെ [Lilly] സഹകരണത്തോടെ 'ഗ്രീക്കു നീതിസാരഗ്രന്ഥം' അദ്ദേഹം ലത്തീനിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്തതു്. ഇപ്രകാരമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബുദ്ധിപ്രഭാവം മൂലം പണ്ഡിതന്മാരുടെയിടയിൽ തോമസ് മുറിനു് ഉന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനം ലഭ്യമായി.

വിവാഹാനന്തരം തോമസ് മുർ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പ്രഥമഗ്രന്ഥമാണു് 'മിറാൻ ഡോളായിലെ പ്രഭുവായ പിങ്കോയുടെ ജീവചരിത്രം.' അനിതര സാധാരണമായ വ്യക്തിപ്രഭാവത്തോടുകൂടിയ ആളായി പിങ്കോയെ കാണുകയും ഒരു ആദർശ പുരുഷനായി അദ്ദേഹത്തെ ചിത്രീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പിങ്കോയുടെ ത്യാഗസമ്പന്നമായ ജീവിതത്തെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹം വളരെ

യധികം പുകഴ്ത്തിപ്പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. തോമസ് മൂറിന്റെ സ്നേഹിതനായ ഇറാസ്മസ് 1508-ൽ 'മൗഢ്യകീർത്തനം' എന്ന ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. തോമസ് മൂറും ഇറാസ്മസും കൂടി രചിച്ച ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം ഗ്രന്ഥനാമം സൂചിപ്പിക്കുന്ന വിഷയത്തെപ്പറ്റിയല്ലാതെ മറ്റൊന്നായിരുന്നില്ല. ഒരു വൈദികൻ കൂടിയായിരുന്ന ഇറാസ്മസ്, സഭയിൽ കടന്നു കൂടിയിരുന്ന അനാചാരങ്ങളെ പാടെ ഇല്ലാതാക്കുവാനാണ് ഈ കൃതിയിലൂടെ ശ്രമിച്ചത്.

തോമസ് മൂറിന്റെ 'സംഭാഷണങ്ങൾ' എന്ന ഗ്രന്ഥം പുതിയ മതബോധനങ്ങളെ ഖണ്ഡിച്ചുകൊണ്ട് സംഭാഷണ രീതിയിൽ രചിച്ച ആദ്യ കൃതിയാണ്. ഗ്രന്ഥപാരായണ തൽപരരെ സമാകർഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് ഏദ്യവും സരസവുമായ പ്രസ്തുത സംഭാഷണരീതി അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചത്. "ചുരുവിനും അനുയായികൾക്കും വിശ്വാസസംബന്ധമായി എന്തു പ്രമാണമാണു പറിയത്? പാപങ്ങളെയും, ദാതവ്യാഗികളെയും പീഡിപ്പിക്കുന്നതു ന്യായമാണോ"? ഇത്തരം പ്രശ്നങ്ങളാണ് പ്രസ്തുതഗ്രന്ഥത്തിലെ ഉള്ളടക്കം. ഈ പ്രശ്നങ്ങളിലോരോന്നിനും തോമസ് മൂർ യുക്തിയുക്തം സമാധാനം നൽകുന്നു.

തോമസ് മൂറിന്റെ 'സംഭാഷണങ്ങൾ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന് മറുപടിയെന്നോണം ലൂതറിന്റെ അനുയായി ആയിരുന്ന റിൻഡൽ 'സംഭാഷണങ്ങൾക്കു സമാധാനം [Answer to Sri Thomas More's Dialogue] എന്ന പേരിൽ ഒരു ഗ്രന്ഥം രചിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ യുക്തിയുക്തം ഖണ്ഡിച്ചുകൊണ്ട്, മൂർ രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചു; 'പ്രത്യുഖ്യാനം' [Confutation of Tindale's Answer], 'ആത്മസാധൂകരണം [Apology] മൂറിന്റെ ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ അപമാനിക്കുകയല്ലാതെ വീണ്ടുമൊരു വാദത്തിനു റിൻഡൽ മുതിർന്നില്ല.

‘യൂട്ടോപ്യാ’

തോമസ് മൂർ ഫ്ലാൻഡേഴ്സിൽ ആയിരിക്കവേ അദ്ദേഹം ‘യൂട്ടോപ്യാ’ രചിച്ചത്. തന്റെ സാഹിത്യ പരിശ്രമങ്ങളെ അഭിനന്ദിക്കുകയും പ്രകീർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത സഹൃദയരെ ആനന്ദ നിമഗ്നരാക്കിത്തീർക്കുവാനുതകുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം നിർമ്മിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടു കൂടി പുറത്തിറക്കിയതാണ് ‘യൂട്ടോപ്യാ’. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ സാധാരണ ജനങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരുന്നില്ല തോമസ് മൂർ ഈ ഗ്രന്ഥം രചിച്ചത്. കാരണം, ‘യൂട്ടോപ്യാ’യിൽ ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്ന വൈജ്ഞാനികാംശമോ, വിശിഷ്ടമായ പരിഹാസമോ, നർമ്മചതുരിയോ മനസ്സിലാക്കുവാൻ അവർ പ്രാപ്തരായ തന്നില്ല. തന്മൂലം ഈ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥം ഹ്രസ്വം, ലത്തീൻ മുതലായ യൂറോപ്യൻ ഭാഷകളിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. തോമസ് മൂറിന്റെ മരണശേഷം മാത്രമാണ് അത് ഇംഗ്ലീഷിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടത്. ‘അമേരിക്കൻ വെസ്പുച്ചിയസിന്റെ സമുദ്രയാത്രകൾ’ എന്ന കൃതിയുടെ കർത്താവായ അമേരിക്കസിന്റെ സഹയാത്രകനായി സങ്കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന റാഫേൽ ഹിത്ലോഡെയെ തോമസ് മൂർ കണ്ടു മുട്ടിയതും [ബെൽജിയത്തിലെ ആൻറ് വെർപ് [Antwerp] പട്ടണത്തിൽ] തന്റെ ദീർഘം രസകരവുമായ യാത്രയിൽ ഹിത്ലോഡെ ദർശിച്ച ‘യൂട്ടോപ്യാ’(Utopia) എന്ന ദ്വീപിനെ വിവരിക്കുന്നതുമാണ് ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണ സാഹചര്യമായി തോമസ് മൂർ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്.

‘യൂട്ടോപ്യാ’യുടെ ആദ്യഭാഗത്തു് ഇംഗ്ലണ്ടിനെപ്പറ്റിയാണ് പരാമർശിക്കുന്നത്. രണ്ടാമത്തെ ഭാഗത്താകട്ടെ,

'മാതൃരാജ്യ'മായി താൻ കണ്ട 'യൂട്ടോപ്യാ' ദ്വീപിനെ വിവരിക്കുന്നു. ഈ ദ്വീപിന്റെ വണ്ണനയിൽ ഭാവഗൗരവവും, സരസഭാവവും സമജ്ഞസമായി സമ്മേളിച്ചിരിക്കുന്നതായി നമുക്കു ദർശിക്കുവാൻ കഴിയും.

'യൂട്ടോപ്യാ'യുടെ ആദ്യഭാഗത്തു് സ്വാഭാവികമായ തത്ത്വങ്ങളിൽ മാത്രം വിശ്വസിച്ചു ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യനെപ്പറ്റിയാണ് പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നതു്. യുക്തിയാൽ നയിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ജനവിഭാഗത്തെ 'യൂട്ടോപ്യാ'യിൽ കാണുവാൻ കഴിയും. 'യൂട്ടോപ്യാ'യിലെ പ്രധാന നഗരമായ 'അമരോത്തേ' ലണ്ടനോടും, അവിടുത്തെ പ്രധാന നദിയായ 'അനിസർ' റെംസിനോടും സാമ്യം വഹിക്കുന്നു. യൂട്ടോപ്യായിലെ രാജ്യവിഭജന രീതിയും അവിടുത്തെ പട്ടണങ്ങളും ഇംഗ്ലണ്ടിലേതുപോലെ തന്നെ.

യഥാർത്ഥമായ ഏതെങ്കിലും ഒരുരാജ്യത്തോടു് 'യൂട്ടോപ്യാ' ദ്വീപു് അനുരൂപമായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിൽ നടത്തുന്ന പ്രതിപാദനം ഒരു മിഥ്യാകഥനമായിത്തീരുമായിരുന്നു. ആകയാൽ യഥാർത്ഥമായ ഒരു രാജ്യത്തോടു് സാമ്യം വഹിക്കുന്ന [ഇംഗ്ലണ്ടു്] ഒരു ദേശത്തു് യുക്ത്യനുസാരം തത്ത്വദർശനം നടത്തി ജീവിക്കുന്ന ഒരു ജനസമൂഹം ഉണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുക തന്നെയാണ് ഉത്തമനയമെന്നു് അദ്ദേഹം കണ്ടു.

'യൂട്ടോപ്യാ'യിൽ തോമസു് മുൻ വിവരിച്ചിരുന്ന എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും അർത്ഥപൂർണ്ണങ്ങളും, യുക്തിപൂർണ്ണങ്ങളുമായിരുന്നു. ബുദ്ധിയാൽ നയിക്കപ്പെടുന്നവരായ യൂട്ടോപ്യരെ ബുദ്ധിമാന്മാരുടെ മാതൃകയായി പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് അവരുടെ ബുദ്ധിയെ വിലമതിച്ചിരുന്നു. പ്രകൃതിയിൽ നിന്നും ലഭ്യമായ ശക്തികളെ ഫലപ്രദമായി

ഉപയോഗിച്ചതിൽ നിന്നും 'യൂട്ടോപ്യർ' യൂറോപ്യരേക്കാൾ ബുദ്ധിമാന്മാരാണെന്നും സമത്മിക്കുകയാണ് തോമസ് മൂർ. ബുദ്ധിയേയും യുക്തിയേയും യൂറോപ്യർ അവഗണിക്കുകയും ദുരുപയോഗിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ഏതൊരു രാജ്യത്തും കൃഷിക്കുള്ള പ്രാധാന്യം കുറയ്ക്കുകയും, കർഷകർ ദരിദ്രരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ആ രാജ്യത്തിന്റെ എല്ലാ രംഗങ്ങളിലുമുള്ള പുരോഗതി, തടസ്സപ്പെടുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്നും 'യൂട്ടോപ്യാ'യിൽ തോമസ് മൂർ അസന്നിദ്ധമായി പറയുന്നു.

'യൂട്ടോപ്യാ' യുടെ പ്രസിദ്ധീകരണ കാലഘട്ടത്തിൽത്തന്നെ, ആ ഗ്രന്ഥം പരക്കെ സ്വാഗതം ചെയ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി; രാജ്യതന്ത്രജ്ഞരും, തത്ത്വചിന്തകരും.... 'യൂട്ടോപ്യാ' യിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന യൂട്ടോപ്യാ ഒരു യഥാർത്ഥരാജ്യമാണെന്നു ധരിച്ച് തദ്ദേശീയർക്കു ക്രിസ്തു മതം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനു ധാരാളം പ്രേഷിതർ തയ്യാറാവുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, യൂട്ടോപ്യയെ തോമസ് മൂർ ഉദ്ദേശിച്ചതിലും കൂടുതൽ ഉൽകൃഷ്ടമായ താത്ത്വചിന്ത പ്രതിപാദനമായി സ്വീകരിച്ചവരും ഇല്ലാതില്ല; പൗരോഹിത്യം ദൈവത്താൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതല്ലെന്നും, പുരുഷന്മാർക്കൊപ്പം സ്ത്രീകളും പൗരോഹിത്യവൃത്തി സ്വീകരിക്കുക സംഗതമാണെന്നും, വിവാഹമോചനം അനുവദനീയമാണെന്നും തോമസ് മൂർ സമത്മിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും ഇക്കൂട്ടർ വാദിക്കുന്നു. ○

ക്രാന്തദർശിയായ സമാധാനദൂതൻ

റോമസ് മൂറിന്റെ കാലത്തു് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ രണ്ടു പ്രമുഖ ശക്തികൾ ഭരണം നടത്തിയിരുന്നു; വൈദികാധികാരവും, രാജാധികാരവും. മനുഷ്യന്റെ അനശ്വരമായ മരണാനന്തര ജീവിതത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി ആദ്ധ്യാത്മിക ശക്തിയും, അവന്റെ നശ്വരമായ ലൗകികാഭിവൃദ്ധിയെ ലക്ഷ്യമാക്കി രാജാധികാരവും പ്രയാണം തുടങ്ങി. ലൗകികജീവിതത്തേക്കാൾ ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതത്തിനായിരുന്നു. മധ്യയുഗത്തിൽ ഉന്നതമായ സ്ഥാനം. കത്തോലിക്കാ മതവിശ്വാസം സാമൂഹികമായിരുന്നതിനാലും, രാഷ്ട്രീയാധികാരം ദേശീയമായിരുന്നതിനാലും രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കു ചിര പ്രതിഷ്ഠ ലഭിക്കുന്നതിനു് കത്തോലിക്കാ മതം ആവശ്യമായിത്തീർന്നു. രാഷ്ട്രീയാധികാരവും, ആദ്ധ്യാത്മികാധികാരവും പരസ്പരപൂരകങ്ങളായിരുന്നു,

അഞ്ഞൂറിൽപ്പരം വർഷങ്ങൾ പാശ്ചാത്യർ ഭൂപയോ
 ഗിച്ച അന്തഃകരണ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ അവർക്കു സമ്പാദിച്ചു
 കൊടുത്തത് കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ ധാർമ്മികശക്തി
 മാത്രമാണ്. ഈ ധാർമ്മികശക്തി ഒന്നു മാത്രമാണ് ജന്മ
 സിദ്ധമായ പൗരസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ മുറുകെപ്പിടിച്ച് മുന്നോ
 ട്ടു കൊണ്ടുപോകുന്നത് എന്നു പാശ്ചാത്യർ വിശ്വസിക്കുന്നു.

തോമസ് മുറിന്റെ ജീവിതകാലത്തു തന്നെ രാജാക്കന്മാർ
 ശക്തരായിത്തീരുകയും, ആദ്ധ്യാത്മിക ശക്തിയോടു
 എതിർക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു.
 വൈദിക മന്ദിരങ്ങളിലേതു പോലെ തന്നെ രാജമന്ദിരങ്ങളിലും
 വിദഗ്ദ്ധ സഭാസംഘങ്ങൾ രൂപവൽക്കരിച്ചു തുടങ്ങി.

ആദ്ധ്യാത്മികപദവിയോ; രാഷ്ട്രീയ നേതൃത്വമോ
 തോമസ് മുർ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല. വിവാഹിതനായി
 രുണതുകൊണ്ട് ആദ്ധ്യാത്മിക പദവിക്ക് അനർഹനായിരുന്നു.
 രാഷ്ട്രീയ പദവിയാകട്ടെ, അദ്ദേഹം അവജ്ഞയോടും
 നീരസത്തോടും കൂടിയാണ് കണ്ടത്. സൈപരമായ
 കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ സന്തോഷമാണ് അദ്ദേഹം
 പരമമായി ഇഷ്ടപ്പെട്ടത്. ഏതെങ്കിലുമൊരു ഉന്നത
 സ്ഥാനം അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, അത് കാലക്രമേണ
 തനിക്കു ലഭിക്കാവുന്ന ജഡ്ജി പദം മാത്രമായിരുന്നു.

'യുട്ടോപ്യാ'യുടെ രചനവഴി ബുദ്ധിമാർഗ്ഗം വിശ്വാസ
 യോഗ്യനുമായ ഒരു രാജ്യതന്ത്രജ്ഞനാണ് തോമസ് മുർ
 എന്നു തെളിഞ്ഞു. ഈ അവസരത്തിൽ ഹെൻറിയുടെ
 ചാൻസലറും യോർക്കിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായി

രുന്ന കാർഡിനൽ വൂൾസി, തോമസ് മൂറിനെ രാജമന്ദിരത്തിലെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനാകുന്നതിനായി ക്ഷണിച്ചു. എന്നാൽ 'അണ്ടർ ഷെറീഫ്' ഉദ്യോഗത്തിലിരുന്ന താൻ രാജകൊട്ടാരത്തിലെ ഉദ്യോഗം സ്വീകരിച്ചാൽ നഗരവാസികൾക്ക് തന്നോടുള്ള സ്നേഹാദരങ്ങൾ കുറയുമെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതി. ആയതിനാൽ, പഴയ ഉദ്യോഗം തന്നെ തുടന്നു.

ആയിരത്തി അഞ്ഞൂററി പതിനാറിൽ ഒരു സംഭവമുണ്ടായി. ലിയോ പത്താമന്റെ വക ഒരു കപ്പൽ കാറ്റിലകപ്പെട്ട് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ സതാംപ്റ്റൺ തുറമുഖത്തെത്തി. ആ കപ്പൽ മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു തിരികെ കൊടുക്കേണ്ടതില്ലെന്ന് ഹെൻറി വാദിച്ചു. മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്രതിനിധി തന്റെ ഭാഗം വാദിക്കുന്നതിനായി തോമസ് മൂറിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. സ്റ്റാർ ചേംബർ എന്ന കോടതിയിൽ കാർഡിനൽ വൂൾസിയുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ വെച്ച് തോമസ് മൂർ തന്റെ ഗംഭീര പ്രസംഗം വഴി ഹെൻറിയുടെ വാദത്തിന്റെ അസാധ്യതയെ തുറന്നുകാട്ടി. തുടന്ന്, മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു കപ്പൽ തിരികെ ലഭിക്കുകയും, തോമസ് മൂറിനെ രാജകൊട്ടാരത്തിലേക്ക് വിളിക്കുവാൻ കാർഡിനൽ വൂൾസി തീർച്ചയാക്കുകയും ചെയ്തു.

മെയ് ദുർഭിന്നം

ആയിരത്തി അഞ്ഞൂററി പതിനേഴിൽ "മെയ് ദുർഭിന്നം" എന്ന ചരിത്ര സംഭവം ഉണ്ടായി. സമാധാനപാലകൻ എന്ന വിശിഷ്ട പദവി തോമസ് മൂറിനു നേടിക്കൊടുത്ത ഒന്നായിരുന്നു അത്. ലണ്ടനിലെ വ്യാപാരികൾ, അവിടെ അധിവസിച്ചിരുന്ന ഫ്ലാൻഡേഴ്സുകാരും ഫ്രഞ്ചുകാരുമായ വ്യവസായികൾക്കെ

തിരെ ലഹള ആരംഭിച്ചു. ലഹളക്കു കാരണക്കാരനായ
 ഹൃദയകാരനെതിരെ ശിക്ഷാനടപടികളെടുക്കണമെന്നും,
 ലണ്ടനിൽ താമസിക്കുന്ന വിദേശീയരെ നശിപ്പിക്കണ
 മെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ജനസമൂഹം നഗരവീഥി
 കളിൽ തിങ്ങി നിറഞ്ഞു. നിരപരാധികളായ അനേകം
 വിദേശീയരുടെ ജീവൻ ഹോമിക്കപ്പെട്ടു. അവരുടെ
 വേനങ്ങൾ അഗ്നിക്കിരയാക്കപ്പെട്ടു. ഈ ദുർഘട ഘട്ട
 ത്തിൽ എത്രയെത്രയണമെന്നറിയാതെ പതറിയ നഗരാ
 ഭ്യക്ഷണം, ഉദ്യോഗസ്ഥരും, കുബേര കച്ചവടക്കാരും
 ലഹള ശമിപ്പിക്കുവാൻ ഒരു വഴിയേ കണ്ടുളളു - അതാ
 യത്ത്; തോമസ് മുറിനെ നിയോഗിക്കുക. എങ്കിൽ
 ലഹള ശമിക്കുമെന്ന കാര്യത്തിൽ അവർ ഏകാഭിപ്രായ
 കാരായിരുന്നു. ഈക്ഷണം, വിനീത മനസ്സനായി അ
 ദ്രേഹം സ്വീകരിച്ചു. അശ്വാത്രവനായി അദ്രേഹം ലഹ
 ളസ്ഥലത്തേക്കു് പാഞ്ഞെത്തുകയും, ഗാന്തവും ഗംഭീരമാ
 ന്നതുമായ സ്വരത്തിൽ പ്രസംഗിച്ചു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.
 ആളുകൾ തോമസ് മുറിനെ ശ്രദ്ധിക്കുകയും, അദ്രേഹ
 ത്തിന്റെ നയപരമായ ഇടപെടൽ ലഹള ശമിക്കുന്ന
 തിനു് കാരണമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ
 തോമസ് മുർ ഇംഗ്ലണ്ടു മുഴുവൻ പ്രശസ്തനായിത്തീർന്നു.

എലിസബത്ത് രാജ്ഞിയുടെ ഭരണകാലത്തു്,
 'മെയ് ദുർദ്ദിനത്തിലെ ധീര പരാക്രമി' എന്നാണ്
 തോമസ് മുർ ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കിടയിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതു്.

അധികനാരും കഴിയുന്നതിനു മുമ്പായി തോമസ്
 മുർ ലണ്ടനിലെ വ്യാപാരികളുടെ ചില ആവശ്യങ്ങൾ
 കായി ഫ്ളാൻഡേഴ്സിലേക്കു് വീണ്ടും അയയ്ക്കപ്പെട്ടു.
 അവിടെ നിന്നും തിരിച്ചെത്തിയശേഷം, രാജമന്ദിരത്തി

ലേക്ക് ഹെൻറി അദ്ദേഹത്തെ നിർബന്ധപൂർവ്വം ക്ഷണിക്കുകയും, വൈമനസ്യത്തോടെയെങ്കിലും അദ്ദേഹം രാജാഭീഷ്ടത്തിനു വിധേയനാവുകയും ചെയ്തു.

തന്റെ അഭീഷ്ടപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ കൊട്ടാരത്തിലെ ഉദ്യോഗം താൻ സ്വീകരിക്കൂ എന്ന് തോമസ് മുർഹെൻറിയെ മുൻകൂട്ടി ധരിപ്പിച്ചു. അത്യധികമായ ഭക്തി ബഹുമാനങ്ങൾ തോമസ് മുറിനോടു ഹെൻറി കാട്ടുകയും, അദ്ദേഹം മുന്നോട്ടു വച്ച വ്യവസ്ഥ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ പ്രസ്തുത വാശാനം പില്ലാലത്തു് ലംഘിക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായതു്.

രാജകൊട്ടാരത്തിൽ തോമസ് മുറിനു് ആദ്യം ലഭിച്ചതു്, 'കോർട്ടിയർ' (രാജ ഭൃത്യൻ) എന്ന സ്ഥാനമായിരുന്നു. അക്കൊല്ലം തന്നെ, മുറിനെ രാജസഭയിലെ ഒരംഗമാക്കുകയും 'മാസ്റ്റർ ഓഫ് ടി റിക്വെസ്റ്റ്സ്' (അഭ്യർത്ഥനാധിപൻ) എന്ന സ്ഥാനത്തേക്കു് ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു. തോമസ് മുറിന്റെ കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ധിക്കാരത്തോടും, അവജ്ഞയോടും കൂടി അദ്ദേഹത്തെ വീക്ഷിക്കുകയും, അനാശാസ്യമായ നിന്ദാഭാവം പുലർത്തുകയും ചെയ്തപ്പോൾ തോമസ് മുർ ചാൻസലർ വൃന്ദസിയോടു പരാതിപ്പെടുകയും, ഈ പരാതി കണക്കിലെടുത്തു്, അദ്ദേഹം യുക്തമായ നടപടി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

തുടന്നു് തോമസ് മുറിനെ ആരോഗ്യ വകുപ്പിന്റെ അധ്യക്ഷനായി നിയമിച്ചു. ഈ കാലയളവിൽത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു മരൊരാത്തരവാദിത്വം കൂടി ഏറ്റെടുക്കേണ്ടി വന്നു. ഓക്സ്ഫോർഡിലുണ്ടായ യേശുതമയപ്പേറ്റുബാധ പടന്നു പിടിക്കാതിരിക്കുന്നതിനു വേണ്ട മുൻ

കരുതലുകൾ തോമസ് മൂർ തന്നെയാണ് നിർവ്വഹിച്ചത്. രാജാവിൽനിന്നും ശമ്പളമായി പ്രതിവർഷം നൂറുപവൻ ലഭിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് 'ഷെറിഫ്' ഉദ്യോഗം അദ്ദേഹം രാജിവച്ചു.

തോമസ് മൂറിന്റെ സ്വഭാവ മാഹാത്മ്യത്തെയും ആത്മാർത്ഥതയേയും എല്ലാവരും അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. ഉല്ലാസവേളകളിൽ തോമസ് മൂറിന്റെ സംഭാഷണങ്ങൾ ഹെൻറിക്ക് ആനന്ദകരങ്ങളായിരുന്നു. സങ്കീർണ്ണവും, ഗൗരവതരവുമായ പ്രശ്നങ്ങൾ, പൊന്തിവരമ്പോൾ വിരുദ്ധാഭിപ്രായക്കാരെ സംതുഷ്ടിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അസാമാന്യമായ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യത്തോടെ അദ്ദേഹം അവ പരിഹരിച്ചിരുന്നു. രാജകൊട്ടാരത്തിലെ ഭൗദ്യോഗിക കാര്യങ്ങൾക്കിടയിലും സ്നേഹിതരുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തുകയും സാഹിത്യസാധനം നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സ്ഥാനമാനങ്ങളും പ്രതാപവുമെല്ലാം രാജ്യത്തിന്റെയും ജനങ്ങളുടെയും നന്മയ്ക്കായി വിനിയോഗിച്ചു. എത്രമാത്രം ഉന്നതമായ രംഗത്തായാലും ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതം പിന്തുടരാൻ സാധിക്കുമെന്ന് തോമസ് മൂർ യഥാസ്ഥിതികരെപ്പോലും മനസ്സിലാക്കി.

രാജാവിന്റെ ആലോചനാ സമിതിയിൽ രാജാവിനോടൊത്തു് സഭാ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് പ്രത്യേകം നിഷ്കർഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന നാലുപേരിൽ ഒരാളായിരുന്നു തോമസ് മൂർ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേദശാസ്ത്രസംബന്ധമായ സംഭാഷണങ്ങൾ ഹെൻറി ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ശ്രവിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ഇംഗ്ലണ്ടിനെ നേരായ പാതയിലൂടെ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു് പ്രാപ്തം സമർത്ഥനമായിരുന്നു വുൾ

സിയെന്ന് തോമസ് മുൻ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. എന്നാൽ വൃംസിയുടെ വിദേശകാര്യനയത്തിൽ അദ്ദേഹം സംബന്ധമായിരുന്നില്ല.

ആയിരത്തി അഞ്ഞൂററി പത്തൊൻപതിൽ യൂറോപ്പിൽ ജർമ്മനിയുടെ ചക്രവർത്തിയായിത്തീർന്ന ചാൾസ് സും, ഫ്രാൻസിലെ രാജാവായിരുന്ന ഫ്രാൻസിസ്കുല്ലാതെ ശക്തരായ ഭരണാധികാരികൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ചാൾസിന്റെ പ്രത്യാപത്തിൽ അസൂയാലുവായിത്തീർന്ന ഫ്രാൻസിസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശത്രുവായിത്തീർന്നു. പരസ്പരം യുദ്ധസന്നാഹങ്ങൾ ഒരുക്കുകയും ഇരുവരും മാറിമാറി ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ സഹായം അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു: കിട്ടിയ അസൂലഭാവസരം പാഴാക്കാതെ കാഡിനൽ വൃംസി തന്റെ മേൽക്കോയ്മയും അധികാര പ്രമത്തതയും കാട്ടുവാൻ ഒരുമ്പെട്ടു. മാപ്പാപ്പായ്ക്കുതല്യം അധികാരം ഭാവിച്ചുകൊണ്ടാണ് വൃംസി മാധ്യസ്ഥശ്രമങ്ങൾ നടത്തിയത്. അന്നത്തെ മാർപ്പാപ്പായുടെ മരണശേഷം താൻ ആ സ്ഥാനത്തു് അവരോധിക്കപ്പെടുമെന്ന വ്യാമോഹം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ ചാൾസും ഫ്രാൻസിസും തമ്മിലുള്ള കലഹം അവസാനിക്കാതിരിക്കുന്നതിനുള്ള എല്ലാ കരുന്ത്രങ്ങളും അദ്ദേഹം ഏർപ്പെടുത്തി. ഇതു് ക്രിസ്ത്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അനൈക്യത്തെ വർദ്ധമാനമാക്കി. തൻമൂലം, ക്രിസ്തീയ സാമ്രാജ്യം അധഃപതനത്തിലേക്കു നീങ്ങി. ഇതു് കാഡിനൽ വൃംസിയുടെ തെറ്റായ നയം ഒന്നുകൊണ്ടു മാത്രമായിരുന്നു. രാജസഭാംഗമെന്നനിലയിൽ തോമസ് മുറിനും ഈ നയത്തിനെതിരെ പ്രതികരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

ഹെൻറിയുടെ കൊട്ടാരത്തിലെ പരിതഃസ്ഥിതികൾ തോമസ് മൂറിൽ പല പ്രകാരത്തിലും അതുപി ഉളവാക്കിയിരുന്നെങ്കിലും കഴിയുന്നത്ര വിവേകത്തോടു കൂടി മുന്നോട്ടു പോകുവാൻ അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. 'യൂട്ടോപ്യാ' ലക്ഷ്യമാക്കിയ തത്ത്വവും അതായിരുന്നല്ലോ.

പണ്ഡിതന്മാരുടെ ഭാഷയായ ലത്തീനും, മാത്ര ഭാഷയായ ഇംഗ്ലീഷും സരസസുന്ദരമായും ആകർഷകമായും സംസാരിക്കുവാൻ തോമസ് മൂറിനേക്കാൾ വിദഗ്ദ്ധർ മറ്റൊരാൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തേണ്ട അവസരങ്ങളിലെല്ലാം അദ്ദേഹമായിരുന്നു അതിനായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ വിശുദ്ധ കുരിശിന്റെ ഭാഗങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നിടത്തു നിന്നും അതെടുത്തു് ദൂരെയെ റിഞ്ഞു കളയണമെന്നും, അവ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന സ്വർണ്ണ പേടകങ്ങൾ വിറ്റു് ദരിദ്രരെ സഹായിക്കണമെന്നും ലൂതർ ആക്രോശിച്ചു. ഈ ആക്രോശത്തിനു് തോമസ് മൂർ നല്ലീയ മറുപടി ശ്രദ്ധേയമാണു്. "കൊരകളും, ഖഡ്ഗങ്ങളും, കുന്തങ്ങളും, മറ്റായുധങ്ങളും അലങ്കരിക്കുന്നതിനും, ചിത്രവനികകളെ മോടി പിടിപ്പിക്കുന്നതിനുമായി ചെലവാക്കപ്പെടുന്ന സ്വർണ്ണത്തോടു് താരതമ്യം ചെയ്തു നോക്കുമ്പോൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ വിശുദ്ധ കുരിശിനെ അലങ്കരിക്കുന്നതിനായി ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന സ്വർണ്ണം എത്ര തുച്ഛമാണു്. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് തൃപ്തിപ്പെടാതെ, രാജാക്കന്മാരുടെയും വൈദികാധ്യക്ഷന്മാരുടെയും വസതികളിൽ മാത്രമല്ല, സാധാരണക്കാരായ പല വ്യക്തികളുടെ പോലും ഭവനങ്ങളിലുള്ള വിവിധ സാമഗ്രികൾ സ്വർണ്ണത്താൽ ആവരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തു

വിന്റെ വിശുദ്ധ കുരിശിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങളെ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന സ്വർണ്ണപേടകങ്ങളെ മാത്രമല്ലാതെ, ഈ സ്വർണ്ണശേഖരമാണം ലൂതർ കാണുന്നതേയില്ല.

കലേയിൽ വച്ച് ഹെൻറിയോടൊന്നിച്ചുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ തോമസ് മൂറിനു ഇറാസ്മസിനെ കാണുന്നതിനും, അദ്ദേഹം മുഖേന, യൂറോപ്പിലെ പല പ്രമുഖ പണ്ഡിതന്മാരുമായും പരിചയപ്പെടുന്നതിനും അവസരം ലഭിച്ചു. അവരിൽ പ്രമുഖർ ഫ്രഞ്ചുരാജാവിന്റെ സെക്രട്ടറിവില്യം ബുഡെ (William Bude)യും, ജർമ്മൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ കൗൺസിലറായിരുന്ന ഫ്രാൻസിസ് ക്രെൻഫെൽഡും (Francis Cranefeld) ആയിരുന്നു.

കലേ പട്ടണത്തിലേക്കു പേടകുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ തോമസ് മൂർ 'മാടമ്പി'സ്ഥാനത്തു് അവരോധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ മാടമ്പിസ്ഥാനം ലഭ്യമായതിനു ശേഷം സർ, തോമസ് മൂർ എന്ന് അദ്ദേഹം അറിയപ്പെടാൻ തുടങ്ങി. സബ്ടെഷറർ ആയി നിയമിതനായതും ഈ അവസരത്തിൽത്തന്നെ. യവനഭാഷയിൽ നല്ല പാണ്ഡിത്യം തോമസ് മൂർ നേടിയിരുന്നു. രാജാവിന്റെ സെക്രട്ടറിമാരായിരുന്ന പേസും, ററൺസ്സലും ഒത്തുചേർന്നപ്പോൾ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ രാജമന്ദിരം യവനഭാഷാകേന്ദ്രമായി വളർന്നു.

തോമസ് മൂർ രാജമന്ദിരത്തിൽ ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു് അധികകാലം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ ഓക്സ്ഫോർഡ് (Oxford) സർവ്വകലാശാലയിലെ യവനഭാഷാസ്നേഹികളും, യവനഭാഷാവിദഗ്ദ്ധന്മാരും തമ്മിൽ ഗൗരവമായ ഒരു ലഹള നടന്നു. സമാധാന ഭൂതനായ തോമസ് മൂറിനെത്തന്നെയാണു് സമാധാന പാല

നത്തിനായി ഹെൻറി നിയോഗിച്ചത്. സ്വസ്ഥചിത്തനായ ഒരു മഹാത്മാവിന്റെ സാമത്വത്തോടെയാണ് തോമസ് മുർ ഈ അവസരത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം ഓക്സ്ഫോർഡിനെ ശാന്തമാക്കി. ആയിരത്തിത്തൂററി ഇരുപത്തിനാലിൽ ഓക്സ്ഫോർഡ് സർവ്വകലാശാലയും, ആയരത്തിത്തൂററി ഇരുപത്തിത്തൂററി കേംബ്രിഡ്ജ് സർവ്വകലാശാലയും തോമസ് മുറിനെ 'ഹൈസ്റ്റിവാർഡ്' ആയി സ്വീകരിച്ചു.

തോമസ് മുറിന്റെ ആത്മസുഹൃത്തായിരുന്ന ഇറാസ്മസ്. പിൽക്കാലത്തു യോർക്കിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തയായിത്തീർന്ന ഫാദർ ലീയും. തമ്മിലുണ്ടായ കലഹത്തിലും തോമസ് മുറിന്റെ ശ്രമകരമായ ഇടപെടൽ ഇരുവരെയും സൗഹാർദ്ദത്തിലാക്കി.

ഹെൻറിക്ക് തോമസ് മുറിനോടുണ്ടായിരുന്ന സ്നേഹവിശ്വാസങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചു. ആയിരത്തിത്തൂററി ഇരുപത്തിത്തൂററി ജൂലൈ മാസത്തിൽ തോമസ് മുർ 'ലങ്കാസ്റ്റർ പ്രദേശത്തിന്റെ ചാൻസലർ' [Chancellor of the Duchy of Lancaster] ആയി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഒപ്പം തന്നെ പഴയസ്ഥാനങ്ങളിൽ തുടരുകയും ചെയ്തു.

ആയിരത്തിത്തൂററി ഇരുപത്തിത്തൂററി ഫ്രാൻസും ഇംഗ്ലണ്ടും തമ്മിൽ ഒരു സമാധാന ഉടമ്പടി ഉണ്ടാക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുന്നതിനായി എല്ലെ മെത്രാനായിരുന്ന നിക്കോളാസ് വെസ്റ്റ് [Nicolas west] ന്റെ സഹപ്രവർത്തകനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടതും തോമസ് മുർ തന്നെ. ഹാംപ്റ്റൻകോർട്ടിൽ [Hampton Court] വെസ്റ്റ് ഉടമ്പടി ഉണ്ടാക്കുന്നതിനായി രൂപവൽക്കരിച്ചു.

രിച്ച കമ്മീഷനിലും തോമസ് മുർ അംഗമായിരുന്നു. ആയിരത്തി അഞ്ഞൂററി ഇരുപത്തേഴ് (1527)മേയിൽ വെസ്റ്റ് മിനിസ്റ്ററിൽ (west Minister) വച്ച് നടത്തപ്പെട്ട സന്ധിയുടെ രണ്ടു നിർവാഹകരിലും ഒരാൾ തോമസ് മുർ തന്നെയായിരുന്നു.

ആയിരത്തി അഞ്ഞൂററി ഇരുപത്തേഴിൽ തന്നെ ഒരു പ്രതിനിധി സംഘം കാർഡിനൽ വുൾസിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഫ്രാൻസിലേക്കയയ്ക്കപ്പെട്ടു. ആ സംഘത്തിൽ വുൾസിയുടെ ഉപദേഷ്ടാവു ആലോചനക്കാരനുമായി അയയ്ക്കപ്പെട്ടതു് തോമസ് മുറായിരുന്നു.

കാർഡിനൽ വുൾസി തോമസ് മുറിന്റെ കഴിവുനെ അങ്ങേയറ്റം പ്രകീർത്തിച്ചു മറ്റൊരു സംഭവമുണ്ടായി. ജർമ്മനിയിലെ ചക്രവർത്തിയായിരുന്ന ചാൾസ് സിന്റ് ഇംഗ്ലണ്ടിനോടു വൈരം തോന്നുവാൻ കാർഡിനൽ വുൾസി കാരണമായിത്തീർന്നു. അക്കാരണത്താൽ തന്നെ ഫ്ലാൻഡേഴ്സുമായി ഇംഗ്ലണ്ടു നടത്തിയിരുന്ന വ്യാപാരങ്ങൾക്കു കോട്ടം തട്ടി. ഫലമോ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ വ്യാപാരികൾ വുൾസിയോടു് കോപിഷ്ടരായി. ഈയവസരത്തിൽ ഒരു സമാധാന ഉടമ്പടി ചെയ്യുന്നതിനായി മുർ ആയിരത്തി അഞ്ഞൂററി ഇരുപത്തി ഏഴിൽ കാംബ്രേയിലേക്കു് അയയ്ക്കപ്പെട്ടു. ആയിരത്തി അഞ്ഞൂററി ഇരുപത്തി ഒൻപതു് ആഗസ്റ്റ് എട്ടാം തീയതിയാണു് പ്രസിദ്ധമായ ഈ ഉടമ്പടി ഒപ്പുവയ്ക്കപ്പെട്ടതു്.

ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പാർലമെൻറിനു്, ജനസഭ (The House of Commons) എന്നും, പ്രഭു സഭ (The House of Lords) എന്നും രണ്ടു വിഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. പാർലമെൻറിൽ അവതരിക്കപ്പെടുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ ഈ സഭ

കരം ആലോചിച്ചു നിയമാനുസൃതമാം വിധം തങ്ങളുടെ 'പ്രസംഗകന്മാർ' വഴി ഗവൺമെന്റിനെ വിവരം അറിയിക്കുകയായിരുന്നു പതിവു. ജനസഭയുടെ പ്രസംഗകനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടതു തോമസ് മുർ തന്നെയായിരുന്നു. [1523] പാർലമെന്ററു മന്ദിരത്തിൽ ജനസഭ നടത്തുന്ന വാദപ്രതിവാദങ്ങളിൽ സന്നിഹിതനായിരിക്കുകയും അവരുടെ തീരുമാനങ്ങൾ ചാൻസലർ വൂൾസിയിലെ അറിയിക്കുകയും ആയിരുന്നു തോമസ് മുറിന്റെ പ്രധാന കർത്തവ്യം.

ജനസഭയ്ക്കു അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിക്കണമെന്നു തോമസ് മുർ രാജാവിനോടു ശക്തമായ ഭാഷയിൽത്തന്നെ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അന്നുവരെ ജനസഭയ്ക്കു യാതൊരുവിധ അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യവും രാജാവു അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. ചെൻറി തോമസ് മുറിന്റെ വാദത്തെ അംഗീകരിക്കുകയും ഇംഗ്ലീഷ് ജനതയ്ക്കു അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യം നേടിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

തോമസ് മുറിന്റെ അവസരോചിതമായ സംഭാഷണങ്ങൾ ശത്രുക്കളെപ്പോലും മിത്രങ്ങളാക്കുവാൻ മതിയായവയായിരുന്നു. രാഷ്ട്രീയ മണ്ഡലത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധനായിത്തീരുകയും രാജമന്ദിരത്തിലെ ഒരു ബഹുമാന്യ വ്യക്തിയായി അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

രാഷ്ട്രീയമണ്ഡലത്തിൽ തോമസ് മുർ വലിയ സംതൃപ്തിയൊന്നും കണ്ടെത്തിയിരുന്നില്ല. കാരണം, രാഷ്ട്രീയത്തേക്കാൾ ഉപരി, ആദ്ധ്യാത്മികതക്കാണ് അദ്ദേഹം പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചിരുന്നതു്. രാഷ്ട്രീയശക്തികൾ സ്വകാര്യലാഭത്തിനായി സത്യത്തെയും നീതിയെയും ധ്വംസിക്കുകയും, കാപട്യത്തിന്റെ കുറ്റത്ത മുഖങ്ങൾ അണി

യുകയും ചെയ്തതിൽ തോമസ് മൂർ അസംതുപ്പുന്നായി
 ത്തിന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹം രാഷ്ട്രത്തെ അവിശ്വ
 സിച്ചു. ഇഹലോകജീവിതം സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേ
 ശന മാഗ്ഗമാണ്. എന്നാൽ രാജാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ
 ജീവിതശൈലിയിൽ സ്വർഗ്ഗത്തെ വിസ്മരിക്കുന്നു. രാജ
 ധാനിയെ സ്വർഗ്ഗസമാനമാക്കുന്നതിന് ആഗ്രഹിച്ചു, ഭര
 ണാധികാരികൾ നൈരാശ്യത്തിലും ഹൃദയ വ്യഥയിലും
 ദിനരാത്രങ്ങൾ കഴിച്ചു കൂട്ടി. ധർമ്മം, നീതി തുടങ്ങിയ
 മഹത്തായ ഗുണങ്ങൾ മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ നിന്നും
 പണ്ടേ പൊയ്ക്കപ്പോയിരുന്നു.

രാഷ്ട്രങ്ങൾ താൽക്കാലിക ലാഭവും നിലനില്പും
 മാത്രമാണ് ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതു്. ക്രിസ്തീയാദർശങ്ങൾ
 അവഗണിച്ചു കൊണ്ടു്, നശീകരണ ശക്തികളുടെ കേന്ദ്ര
 ങ്ങളിൽപെട്ടു് ഭരണാധികാരികൾ രാഷ്ട്രത്തെ നശിപ്പി
 കുന്നതായും തോമസ് മൂർ മനസ്സിലാക്കി. സ്വേച്ഛാധി
 പതികളായ രാജാക്കന്മാരെ അദ്ദേഹം ഭയപ്പെടുകയും
 ഒപ്പം വെറുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. തോമസ് മൂറിന്റെ
 വേനത്തിലെത്തി, അദ്ദേഹവുമൊന്നിച്ചു് ഭക്ഷണം കഴി
 ക്കുകയും, ഉദ്യാനത്തിലൂടെ ഉലാത്തുകയും, പലപ്പോഴും
 തന്നെ ആശ്ശേപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത ഹെൻറിയെപ്പോലും
 അദ്ദേഹം വെറുത്തിരുന്നു.

തോമസ് മൂറിനെ സന്ദർശിച്ചതിനുശേഷം, ഒരി
 ക്കൽ ഹെൻറി കൊട്ടാരത്തിലേക്കു മടങ്ങുകയായിരുന്നു.
 മൂറിന്റെ ജാമാതാവായ റോപ്പർ തോമസ് മൂറിനെ അനു
 മോദിക്കുകയും രാജാവിന്റെ ആശ്ചേഷണം മൂലം
 മൂറിനു ലഭിച്ച സൗഭാഗ്യത്തെ അസ്മരിക്കുകയും
 ചെയ്തു. എന്നാൽ മൂറാകട്ടെ രാജാവിന്റെ
 ഇപ്രകാരമുള്ള ആശ്ശേപ്പണങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യ ശുദ്ധിയും,

അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥസ്വഭാവവും വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. തോമസ് മൂർ, തന്റെ ജാമാതാവിനോടു പറഞ്ഞു: ‘‘പ്രിയ റോപ്പർ, ഈ സംഗതിയിൽ എനിക്കു സന്തോഷിക്കുവാൻ ന്യായമില്ല. എന്തെന്നാൽ, എന്റെ ശിരച്ഛേദനം കൊണ്ട് ഫ്രാൻസിലെ ഒരു രാജകൊട്ടാരം തനിക്കു് സ്വാധീനമാകുന്നുവെന്നുണ്ടെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം തന്റെ ശിരസ്സിനെ അതിനായി ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കുകയില്ല’’. വൈവിധ്യമാർന്ന സ്വഭാവ സവിശേഷതകളോടുകൂടിയ മനുഷ്യനെ, അതിന്റെ എല്ലാ രൂപഭാവങ്ങളിലും മനസ്സിലാക്കുവാൻ തോമസ് മൂറിനു് പ്രത്യേകമായ പാടവം തന്നെയുണ്ടായിരുന്നു.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

ഉത്തമ കുടുംബ നായകൻ

ഹേറിൽബെയിൻ എന്ന സുപ്രസിദ്ധ ചിത്രകാരനെപ്പറ്റി, തോമസ് മുദുമായി ബന്ധിപ്പിച്ചു ഒരു ഐതിഹ്യമുണ്ട്. സ്വീറ്റ്സർലണ്ടിൽ നിന്നും ക്രൂരന്മാരായ അക്രമികളെ യേനു് ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു് ഓടിപ്പോന്ന ഹോൽബെയിനെ തോമസ് മുർ സ്വീകരിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴിവുകളെപ്പറ്റി പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്തു. തോമസ് മുർ ഹോൽബെയിനിന്നു നൽകിയ സഹായങ്ങൾക്കു പ്രതിഫലമായി, അദ്ദേഹത്തിന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളുടെയും പല ചിത്രങ്ങളും രചിച്ചു ഹോൽബെയിൻ തോമസ് മുറിനു സമ്മാനിച്ചു.

ക്രൈസ്തവ മഹാസാമ്രാജ്യത്തിൽ സമാധാനം കണിക്കാണുവാൻപോലുമില്ലായിരുന്നു; ക്രിസ്തീയ രാജാക്കന്മാർ പരസ്പരം കലഹിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. ക്രിസ്തീയ മഹാസാമ്രാജ്യവും തുർക്കികളും തമ്മിൽ കൂടെക്കൂടെ യുദ്ധം

ങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി ഇംഗ്ലണ്ടിൽപ്പോലും ധനികർ കൂടുതൽ ധനികരാവുകയും, ദേശീകർ കൂടുതൽ ദേശീകരാവുകയും ചെയ്തു. ഓക്സ്ഫോർഡ് സർവ്വകലാശാലാ തെരുവുകളിൽ യവനഭാഷാ സ്നേഹികളും, യവനഭാഷാ വിരോധികളും തമ്മിൽ ലഹളകൾ നടന്നിരുന്നു. തോമസ് മുർ, ഈ അവസരങ്ങളിലൊക്കെ യഥായോഗ്യം പ്രതികരിക്കാൻ മറന്നില്ല.

വ്യക്തിപരവും സ്വകീയവുമായ സർവ്വതും അവഗണിച്ചു, പൊതുജനനന്മയ്ക്കായി തോമസ് മുർ അക്ഷീണം പരിശ്രമിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം ആത്മബന്ധം പുലർത്തിയിരുന്നതു് ഗ്രാമീണരായ സാധുക്രഷിക്കാരോടായിരുന്നു.

തോമസ് മുർ ഇംഗ്ലണ്ടിനെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി സ്വീകരിച്ച മാർഗ്ഗം സ്വയം നവീകരണമായിരുന്നു. രൂപീകരമായ ക്ഷേണപദാർത്ഥങ്ങൾ അദ്ദേഹം വർജ്ജിച്ചിരുന്നു. പുളിച്ച അപ്പവും ഉപ്പുമാത്രം ചേർത്ത മാംസവും മാത്രമാണു് അദ്ദേഹം ക്ഷേിച്ചിരുന്നതു്. അമിതഭോജനാസക്തിയോ, ലഹരി പദാർത്ഥങ്ങളുടെ ഉപയോഗമോ അദ്ദേഹത്തെ ബാധിച്ചിരുന്നില്ല. തത്ത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ആവശ്യപ്പെടുന്നതിൽ കൂടുതൽ മിതത്വം സ്വജീവിതത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു. മുർ ഒരു രോമ വസ്യം ധരിച്ചിരുന്നതായും ചാട്ട കൊണ്ടു് സ്വശരീരത്തെ പീഡിപ്പിച്ചിരുന്നതായും ഗ്രാമിക്കാൻ കഴിയുന്നതാണു്. സ്വനിഗ്രഹപരമായ ഇത്തരം പ്രവൃത്തികളുടെ മാഹാത്മ്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ ക്രിസ്തീയമായ ഒരു കാഴ്ചപ്പാടു തന്നെ ആവശ്യമാണു്.

ധ്യാനം, പ്രാർത്ഥന, കൂദാശകളുടെ സ്വീകരണം, തുടങ്ങിയവയിലൂടെ അദ്ദേഹം ആത്മനവീകരണം നേടി

യിരുന്നു. അനുരാഗ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ, വിശുദ്ധന്മാരുടെ ലുത്തിനിയോ, മറ്റു നിരവധി സങ്കീർത്തനങ്ങൾ.... എല്ലാം അദ്ദേഹം പാടി ദൈവീകമായ ഒരു അനുഭൂതിയിലേക്ക് ഉയർന്നിരുന്നു. സ്വന്തം ഉപയോഗത്തിനായി, ഇംഗ്ലീഷിലും ലത്തീനിലും നിരവധി ജപങ്ങൾ രചിക്കുകയും ചെയ്തു.

തന്റെ കുടുംബത്തിൽ സ്വർഗ്ഗം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു തോമസ് മുൻ തീവ്രമായി ആഗ്രഹിക്കുകയും അതിനായി യത്നിക്കുകയും ചെയ്തു. സ്വകുടുംബത്തെ ഭൂമിയിലെ പാദസീസയാക്കിത്തീർക്കണമെന്ന ആഗ്രഹംകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം തന്റെ ആദ്യഭാര്യയെ വീണുപോയിക്കുന്നതിനും ലത്തീൻ ഏഴുതുന്നതിനും അഭ്യസിപ്പിച്ചിരുന്നതു്. പ്രായാധിക്യം ബാധിച്ചതുടങ്ങിയിരുന്ന തന്റെ രണ്ടാമത്തെ ഭാര്യയേയും അദ്ദേഹം മിക്ക സംഗീതോപകരണങ്ങളും ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു പരിശീലിപ്പിച്ചു. തന്റെ പ്രേഷസന്താനങ്ങളെയെല്ലാം ഉത്തമമായി വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുന്നതിനു് സമർത്ഥരും സുശീലരുമായ അദ്ധ്യാപകരെ കണ്ടെത്തി സ്വഗൃഹത്തിൽവെച്ചു തന്നെ കുട്ടികൾക്ക് ശിക്ഷണം നടത്തുന്നതിനുള്ള സൗകര്യം ഏറ്റെടുത്തുകയും ചെയ്തു. തോമസ് മുറിനു് സന്താനങ്ങളായി മൂന്നു പുത്രിമാരും ഒരു പുത്രനുമുണ്ടായിരുന്നു. സമർത്ഥരായ തന്റെ കുട്ടികളെ ലത്തീനും, ഗ്രീക്കും, ഗണിതശാസ്ത്രവും ആവശ്യം അഭ്യസിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുട്ടികൾ മിക്കപ്പോഴും റൈറ്റിംഗ് ലിവിയസിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചിരുന്നു. അലസരോ, നിസ്സാര സംഗതികളിൽ വ്യാഘ്രതരോ ആകുവാൻ അദ്ദേഹം ഭാര്യയേയും കുട്ടികളെയും അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല.

തോമസ് മുൻ കുട്ടികൾക്ക് കത്തുകൾ മുഖേന നൽകിയിരുന്ന ഉപദേശങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയമാണു്, “ഒരു

കാര്യം ഞാൻ നിങ്ങളോടു ഉപദേശിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്ന വിഷയങ്ങൾ ഗഹനങ്ങളായാലും, നിസ്സാ
 ണങ്ങളായാലും അവ ആലോചനയോടു ശ്രദ്ധയോടും കൂടി ചെയ്യണം. [തോമസ് മുറിന്റെ കട്ടികൾ ഉപന്യാ
 സങ്ങളും ലേഖനങ്ങളും ഏഴുതിയിരുന്നു.] എല്ലാം ഇംഗ്ലീ
 ഷിൽ എഴുതിയതിനു ശേഷം ലത്തീനിലേക്കു വിവർത്ത
 നം ചെയ്യുന്നത് എളുപ്പമായിരിക്കും. അപ്പോൾ വിഷയ
 തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കേണ്ടിവരില്ല. ഭാഷാരീതിയെപ്പറ്റി
 മാത്രം ആലോചിച്ചാൽ മതി. ഇക്കാര്യം നിങ്ങളുടെ
 ഇഷ്ടത്തിനായി ഞാൻ വിടുന്നു. എന്നാൽ വൃത്തിയായി
 പകർത്തി എഴുതുന്നതിനു മുമ്പായി നിങ്ങൾ ഏഴുതിക്കഴി
 ഞ്ഞതിനെ സസൂക്ഷ്മ പരിശോധിക്കണമെന്ന് ഞാൻ
 നിഷ്കർഷ പൂർവ്വം നിർബന്ധിക്കുന്നു.... ഓമൽ കണ്ടതു
 ങ്ങളേ നിങ്ങൾക്കവേദനം..''

രാജധാനിയിലും, വിദേശങ്ങളിലും താമസിക്കുന്ന
 തിനിടയിൽപ്പോലും തോമസ് മുർ തന്റെ പ്രിയ സന്താ
 നങ്ങളുടെ കാര്യം വിസ്മരിച്ചിരുന്നില്ല. കത്തുകൾ മുഖേന
 ഫലിത സംഭാഷണങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നു.

തോമസ് മുറിന്റെ കുടുംബത്തിൽ എല്ലാവരുടെയും
 പ്രഥമവും, പ്രധാനവുമായ ഉദ്ദേശ്യം ഇശ്ശാഖൻ മാത്ര
 മായിരുന്നു. തോമസ് മുർ ലോർഡ് ചാൻസലർ ആയ
 തിനുശേഷവും സ്വകുടുംബത്തിലായിരിക്കെ, സന്ധ്യ
 പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി എല്ലാവരെയും വിളിച്ചു കൂട്ടിയിരുന്നു.
 ക്ഷണസമയങ്ങളിൽ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നും ഒരു
 ഭാഗം വേദപണ്ഡിതന്മാരുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ സഹിതം
 വായിച്ചിരുന്നു. ഇക്കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം അദ്ദേഹം തന്റെ
 കട്ടികളെക്കൊണ്ടാണ് ചെയ്തിരുന്നതു്. ഫലിത
 രസികനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ വിജ്ഞാന

പ്രഭവം അതീവ ഹൃദ്യങ്ങളായിരുന്നു. വിജ്ഞാന സമ്പാദനത്തോടൊപ്പം പുണ്യസമ്പാദനവും നടത്തുവാൻ അദ്ദേഹം കുട്ടികളെ നിഷ്കർഷിച്ചിരുന്നു.

ലണ്ടനിൽ ബക്കിംഗ്ഹാം ബറിയിൽ വാൽബ്രൂക്ക് **[Wal Brook]** എന്ന സ്ഥലത്തായിരുന്നു തോമസ് മൂറിന്റെ ആദ്യഗൃഹം. രണ്ടാമത്തെ ഗൃഹമാകട്ടെ ക്രോസ്ബി പ്ലേസ് **(Crosby Place)** എന്നസ്ഥലത്തായിരുന്നു. മൂന്നാമത്തേതു്, ലണ്ടൻനഗരത്തിനു സമീപം ചെൽസി **(Chelsea)** ഗ്രാമത്തിലായിരുന്നു. തോമസ് മൂർ തന്റെ സ്വന്തം ആവശ്യത്തിനായി ഒരു കപ്പേളയും, ഒരു കാഴ്ചബംഗ്ലാവും അവിടെ സ്ഥാപിച്ചു. എല്ലാ ജന്തുക്കളെയും ഇഷ്ടപ്പെടുകയും, അവയെ ഇണക്കി വളർത്തുകയും അവയുടെ ജീവിതരീതികളെപ്പറ്റി പഠിക്കുവാൻ ഭൗത്യകൃപ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ചെൽസിയിലുള്ള പക്ഷികളെല്ലാം തന്നെ, ഭക്ഷണത്തിനായി, തോമസ് മൂറിന്റെ സമീപം എത്തിയിരുന്നതായി ഇറാസ്മസ് പറയുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭവനം കൗതുകവസ്തുക്കളുടെ ഒരു പ്രദർശനശാല തന്നെയായിരുന്നു.

തന്റെ ഭവനത്തോടു ചേർന്നുണ്ടായിരുന്ന കപ്പേളയിൽ തോമസ് മൂർ ദിവ്യസേന ദിവ്യപൂജ അർപ്പിച്ചിരുന്നു. മിശ്യാഹായുടെ പീഡാനുഭവത്തെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കുന്നതിനും തോമസ് മൂർ സമയം കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. ചാൻസലർ ആയിരുന്ന അവസരങ്ങളിൽ കുതിരപ്പറ്റത്തു് സവാരി ചെയ്യുന്നതിനു് സ്നേഹിതന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ നിർബ്ബന്ധിച്ചിരുന്നെങ്കിലും എന്റെ നാഥൻ കാൽനടയായി മാത്രം പോകുമ്പോൾ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കുതിരപ്പറ്റത്തു് അനുഗമിക്കുകയില്ല' എന്നു പറഞ്ഞു് അദ്ദേഹം അതിൽ നിന്നും ഒഴിവാകുകയാണു് ചെയ്തതു്.

എല്ലാ ഉച്ചനീചത്വങ്ങളെയും അവഗണിച്ചു കൊണ്ടും തന്റെ ഭവനത്തിൽ അതിഥികളെ സ്വീകരിക്കുകയും അവരെ സൽക്കരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു തോമസ് മൂർ. ഇക്കൂട്ടത്തിൽ പല പണ്ഡിതന്മാരും വിശിഷ്ട വ്യക്തികളും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. മഹാനാരകൊണ്ടെന്ന പോലെ, തന്നെ, ദരിദ്രരും അഗതികളുമായ ആളുകളെക്കൊണ്ടും തോമസ് മൂറിന്റെ ഭവനം നിറഞ്ഞിരുന്നു. പണ്ഡിതന്മാർ തോസ മൂറിൽ പണ്ഡിതശ്രേഷ്ഠനായ ഒരു സുഹൃത്തിനെയാണ് കണ്ടതെങ്കിൽ ദരിദ്രജനങ്ങൾ ധർമ്മ നിരതനായ ഒരു ക്രൈസ്തവ ഭക്തനെയാണ് അദ്ദേഹത്തിൽ ദർശിച്ചത്. അഗതികൾക്ക് പതിവായി ഭക്ഷണം നൽകുകയും അവർക്ക് തന്റെ ഭക്ഷണശാലയിൽ പണ്ഡിതന്മാരോടൊപ്പമിരുന്ന് ഭോജനം നടത്തുന്നതിന് അദ്ദേഹം അവസരം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. രോഗികൾക്കും വൃദ്ധജനങ്ങൾക്കുമായി ചെൽസിയയിൽ സ്വന്തം ചെലവിൽ ഒരു ആതുരാലയവും അദ്ദേഹം പണി കഴിപ്പിച്ചു. ഈ ആതുരാലയത്തിന്റെ മേൽനോട്ടം തന്റെ ഇഷ്ടപുത്രിയായിരുന്ന മാർഗരറ്റ് ആയിരുന്നു നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നത്.

തോമസ് മൂർ ഒരു അഭിഭാഷകനായിരുന്ന കാലത്തു വിധവകൾക്കും അഗതികൾക്കും വേണ്ടി കോടതിയിൽ ധൈര്യപൂർവ്വം ന്യായവാദങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നു. അദ്ദേഹം നഗരത്തിലെ ഇടുങ്ങിയ ഊടുവഴികളിലൂടെ നടന്ന് ദരിദ്രകുടുംബങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ അന്വേഷിക്കുകയും, ചെറിയ ചെറിയ തുകകൾ കൊടുത്തു അവരെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

വ്യവഹാരത്തിൽ സ്വന്തെല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ട പൗളാ (Paula) എന്ന വിധവയെ തോമസ് മൂർ അനുകമ്പാ

പുച്ഛം സ്വകുടുംബത്തിൽ സ്വീകരിച്ചു. തന്റെ ചാർച്ചക്കാര്യവും, അനാഥയുമായിരുന്ന മാർഗരറ്റ് ഗിഗ്സ് എന്ന ബാലികയേയും അദ്ദേഹം സ്വകുടുംബത്തിൽ സ്വീകരിച്ച് പുത്രി നിർദ്ദിശേഷം സ്നേഹിച്ചു വളർത്തി. പിന്നീട് അവളെ വിവാഹം കഴിച്ച ജോൺ ക്ലൈമെൻറ്സ് എന്ന യവന പണ്ഡിതനാകട്ടെ, മുറിന്റെ ഗൃഹത്തിലെ അംഗമായി ചേർന്നു താമസിച്ച ആളുമായിരുന്നു.

തോമസ് മുറിന്റെ ഭാര്യയായ ആലീസ്, ആലീസിന്റെ ആദ്യ വിവാഹത്തിലെ പുത്രി, അവളുടെ ഭർത്താവ്, തോമസ് മുറിന്റെ പുത്രിമാരായിരുന്ന മാർഗരറ്റ്, എലിസബത്ത്, സിസിലി, അവരുടെ ഭർത്താക്കന്മാർ, മുറിന്റെ പുത്രനായ ജോൺ, അയാളുടെ ഭാര്യ ആൻ ക്രോസേക്കർ മുതലായവരായിരുന്നു കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങൾ. ഹെൻറി പാററൻസൻ, അനേകം പരിചാരകന്മാർ എന്നിവരും ആ കുടുംബത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു.

തോമസ് മുറിനെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രേഷ്യപുത്രിയായ മാർഗരറ്റിനെപ്പറ്റി പരാമർശിക്കാതിരിക്കുക അനുചിതമാണ്. അത്രമാത്രം, ഗാഢമായ ആത്മബന്ധമാണ് അവർക്കു തമ്മിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്. മുറിനേപ്പോലെ തന്നെ മാർഗരറ്റും ഭൃത്യരോട് കരുണാഭ്രമായും, സുഹൃത്തുക്കളോടു വിനയത്തോടു കൂടിയും പെരുമാറിയിരുന്നു. തോമസ് മുറിന്റെ ഭക്തിപ്രകടനമാർഗ്ഗങ്ങൾ മാർഗരറ്റിനു മാത്രമേ പൂർണ്ണമായും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ. അദ്ദേഹം സ്വശരീര പീഡനത്തിനായി ഒരു രോമവസ്ത്രം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നെന്ന വാസ്തവം മാർഗരറ്റിനോടു മാത്രമേ അദ്ദേഹം അറിയിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. പ്രസ്തുത രോമവസ്ത്രം രഹസ്യമായി കഴുകി

ലവാക്കുകയും, ഒരു മെഴുകുതിരി ലാഭിക്കുന്നതിനായി ഒരു പട്ടവസ്ത്രം നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സ്രീ'' എന്നാണ്. രാജമന്ദിരത്തിൽ വെച്ചു തോമസ് മൂർ എഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ നിന്നും, അദ്ദേഹത്തിനു് സ്വഭാര്യയോടുണ്ടായിരുന്ന സ്നേഹവിശ്വാസങ്ങളും, ഭാര്യയ്ക്കു് തോമസ് മൂറിന്റെ ഉന്നതദർശങ്ങളോടുണ്ടായിരുന്ന അനുകൂലഭാവവും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. സൗഭാഗ്യത്തിലും ദുർഭാഗ്യത്തിലും ആത്മസംയമനം പാലിക്കുവാനും, ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുവാനും, ദൈവത്തിനു നന്ദി പറയുവാനും അദ്ദേഹം ഭാര്യയെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. ദ്രവ്യാസക്തിയെ അദ്ദേഹം അധികേഷപിക്കുകയും, മിതമായ ധനസമ്പാദനത്തിന്റെ ആവശ്യകതയ്ക്കു് ഉന്നതം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുന്നു. 'ധനസമ്പാദനാശക്തി ശമിപ്പിക്കുക ഭൂസാധ്യമായിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അതുതപ്പെടേണ്ടതില്ല. ഒരു ഭോജന പ്രിയൻ തന്റെ വയർ നിറഞ്ഞു കഴിയുമ്പോൾ, മിതഭോജനത്തെപ്പറ്റി ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുന്നതിനും, വേണമെങ്കിൽ ഉപവാസത്തിന്റെ മാഹാരമ്യത്തെപ്പറ്റി ഘോരഘോരം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനും മിടുക്കുകാട്ടിയേക്കാം. ഒരു വിഷയാസക്തനും, ക്ഷണികങ്ങളായ സുഖഭോഗങ്ങൾക്കുശേഷം ഇന്ദ്രിയ നിഗ്രഹത്തെപ്പറ്റി ഉപദേശം തേടുകയോ ജഡിക സുഖങ്ങളെ സ്വയം ദോഷിക്കുകയോ ചെയ്തേക്കാം. എന്നാൽ ദ്രവ്യാഗ്രഹിയാകട്ടെ, സ്വന്തം സമ്പാദ്യങ്ങളെപ്പറ്റി നിരന്തരം ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടു്, അവ കൂടുതലായി നേടുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചു കഴിഞ്ഞു കൂടുന്നു.'

യഥാർത്ഥമായ സൗഭാഗ്യം—സ്വർഗ്ഗസൗഭാഗ്യം—അമിതമായ സുഖഭോഗങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നതിൽ നിന്നല്ല ലഭിക്കുക, പ്രത്യുത, ഐഹിക ജീവിതത്തിലെ ക്ലേശങ്ങളെ

യെര്യസമേതം അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതിലാണ് കടികൊള്ളുന്നത് എന്ന് തോമസ് മൂർ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. കടംബങ്ങളെ ക്രിസ്തീയാഭംഗങ്ങൾക്കനുസൃതമായി നിയന്ത്രിക്കുക എന്നത് സർവ്വ തിന്മകൾക്കും പ്രത്യുഷയമായി അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. കടംബജീവിതത്തിലെ പരിശുദ്ധിയാണ് സാമൂഹ്യജീവിതത്തിന്റെ കെട്ടുറപ്പിനു നിദാനമായിട്ടുള്ളത്. ●

തോമസ്‌മൂർ ലൂതറൻ പാഷണ്ഡതയും

തോമസ്‌മൂർ ആദ്ധ്യാത്മിക മണ്ഡലത്തെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പരിശീലനകേന്ദ്രമായി കണ്ടു.

ഇംഗ്ലീഷ് ജനതയ്ക്ക് ദൈവവിശ്വാസം നൽകുകയും അതിനെ ഉറപ്പിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്ത ആദ്ധ്യാത്മിക ശക്തി കത്തോലിക്കാമതം മാത്രമായിരുന്നു. ഈ ആദ്ധ്യാത്മിക ശക്തിയിലുള്ള ദുഃഖവിശ്വാസം പണ്ഡിത പാമര ദേവമന്ത്രേ ഏവരേയും ആനന്ദിപ്പിച്ചു. ഫലിത ഭാഷണം നടത്തുവാൻ തോമസ്‌മൂർ പ്രാപ്തനായിത്തീർന്നതും പ്രസ്തുത വിശ്വാസം മൂലമാണ്.

തോമസ്‌ മൂറിന്റെ യൗവ്വനദശയിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ആദ്ധ്യാത്മികാന്തരീക്ഷത്തിൽ ചില വ്യതിയാനങ്ങൾ കണ്ടുതുടങ്ങിയിരുന്നു. ജനങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാ

സം ക്രമേണ ക്ഷയിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ദൈവസ്ഥാപിതമായ സഭയുടെ അപരിത്യാജ്യതയിൽ ജനങ്ങൾക്കു സംശയമുണ്ടാവുകയും ചെയ്തു. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച വിശ്വാസ സംബന്ധമായ അനാസ്ഥ യൂറോപ്പിൽ വർദ്ധമാനമാവുകയും ആദ്ധ്യാത്മികാന്തരീക്ഷത്തിൽ ശോകജനകമായ മാറ്റമുണ്ടാവുകയും ചെയ്തു. ജർമ്മനിയിൽ ഉടലെടുത്ത പ്രസ്തുത വിപ്ലവത്തിന്റെ ജനയിതാവു്, ആയിരത്തി നാണ്ടുററി എൺപത്തിമൂന്നിൽ ജനിച്ച മാർട്ടിൻ ലൂതർ എന്ന സന്യാസീവര്യനായിരുന്നു.

ആയിരത്തി അഞ്ഞൂററി അഞ്ചിൽ [1505] എർഫർട്ടു് (Erfurt) സർവ്വകലാശാലയിൽനിന്നും എം. ഏ. ബിരുദം നേടിയ മാർട്ടിൻ ലൂതർ അസാമാന്യ ബുദ്ധി വൈഭവമുള്ള വ്യക്തിയായിരുന്നു. പിന്നീടു്, എർഫർട്ടിലെ അഗസ്റ്റീനിയൻ ആശ്രമത്തിൽ ചേരുകയും ആയിരത്തി അഞ്ഞൂററി ഏഴിൽ പൗരോഹിത്യ പദവി നേടുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് വേദസംബന്ധമായ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം പഠിച്ചു. ആയിരത്തി അഞ്ഞൂററി എട്ടിൽ [1508] വിററൺ ബർഗ്ഗിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട സർവ്വകലാശാലയിലെ പ്രൊഫസറായി. മാർട്ടിൻലൂതർ, തുടർന്ന്, അതർഹിതമായ സംശയങ്ങൾക്കു് വിധേയനായിത്തീർന്നു; മരണാനന്തര ജീവിതത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു് യോകുലനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ദൈവാനുഗ്രഹവും പ്രസാദവേദവും കൂടാതെ സ്വപ്രവൃത്തികൊണ്ടു് മാത്രം സ്വർഗ്ഗം പ്രാപിക്കാമെന്നു് കരുതുകയും ചെയ്തു. നീതിമാനായിത്തീരുന്നതിനു് വിശ്വാസം മാത്രമേ ആവശ്യമായുള്ളൂ. ലൂതർ വാദിച്ചു. യുക്തിയേയും വിശ്വാസത്തേയും ധർമ്മം സിദ്ധിക്കാമെന്നു് തത്ത്വചിന്തനം നടത്തി. മനുഷ്യനിലെ മനുഷ്യസ്വഭാവം ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നു. അവ

ന്റെ സൽപ്രവൃത്തികൾപോലും പാപമാണെന്നും, അവൻ പ്രവൃത്തി സപാതശ്രമിപ്പെന്നും ലൂതർ വാദിച്ചു. പ്രസാദവരത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ മനുഷ്യൻ നന്മ ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസത്തിന്റെ സാധുതയെ ലൂതർ ചോദ്യം ചെയ്തു. ലൂതറിന്റെ ഈ നവീനതത്വങ്ങൾ വിററൺ ബസ്റ്റ് സർവ്വകലാശാലയിലാകെ വ്യാപിച്ചു തുടങ്ങി.

റോമിലെ വിശുദ്ധ പത്രോസിന്റെ ദേവാലയത്തിന്റെ പണി പൂർത്തിയാകുന്നതിനു് ധനസഹായം ചെയ്യുവാൻ ലിയോ പത്താമൻ മാപ്പാപ്പാ വിശ്വാസികളെ ആഹ്വാനം ചെയ്തു. പണത്തിന്റെ തോതനുസരിച്ചു് ദണ്ഡവിമോചനവും അനുവദിച്ചു. ആയിരത്തി അഞ്ഞൂററി പതിനേഴിൽ [1517] ജർമ്മനിയിലും ഈ വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ജർമ്മനിയിലെ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ഈ ദണ്ഡവിമോചന പ്രഖ്യാപനം അനാശാസ്യമായ രീതിയിലാണു് നടത്തിയതു്.

മാർട്ടിൻ ലൂതർ തന്റെ നവീന സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ അവതരണത്തിനു തക്കം പാർത്തിരികകേയുമായിരുന്നു. വിററൺബസ്റ്റിലെ ഭദ്രാസന ദേവാലയത്തിന്റെ പ്രധാന കവാടത്തിങ്കൽ തൊണ്ണൂററി അഞ്ചു താത്തപിക സമർത്ഥനങ്ങൾ (Theses) എഴുതി അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചു. ദണ്ഡവിമോചന സിദ്ധാന്തത്തെയും സൽപ്രവൃത്തികളുടെ യോഗ്യതയേയും, മാപ്പാപ്പായുടെ പരമാധികാരത്തേയും മാർട്ടിൻ ലൂതർ ചോദ്യം ചെയ്തു.

ലൂതർ, വിപ്ലവം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ കത്തോലിക്കാ സഭയെ നശിപ്പിക്കണമെന്നോ മാപ്പാപ്പായെ അധികേഷപിക്കണമെന്നോ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ സഭ

യുടെ വസ്തുക്കളും, ദേവാലയങ്ങളും സ്വാധീനമാക്കുവാനും ജന്മനിയുടെമേൽ മാപ്പാപ്പാക്കുള്ള ആധിപത്യമായി കാരം ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനും, മാപ്പാപ്പായുടെയും, കർദ്ദിനാൾമാരുടെയും രക്തത്തിൽ കൈ കഴുകുന്നതിനും ചാർൽസ് ചക്രവർത്തിയെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു് ലൂതർ നിരവധി ലഘുലേഖകൾ രചിച്ചു. ലൂതറിനു് അനുദിനം അനുയായികൾ വർദ്ധിച്ചു വന്നു.

ലൂതറിന്റെ അനുയായികൾ ഗൗരവതരമായ വിപ്ലവം ആരംഭിച്ചതു് എർഫർട്ടു് എന്നസ്ഥലത്തുവെച്ചായിരുന്നു. അറുപതിലധികം വൈദികഭവനങ്ങൾ ചൂട്ടെരിച്ചു. അനവധി ഗ്രന്ഥശാലകൾ നശിപ്പിച്ചു. പ്രശ്നങ്ങൾ ഇത്രത്തോളമെത്തിയപ്പോൾ സഭാ സ്നേഹികളായ കത്തോലിക്കർ ശത്രുക്കൾക്കെതിരെ അണിനിരക്കുകയും അവരെ പരാജയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഭാരിദ്യത്താൽ അസംതുഷ്ടരായ കർഷകരും നിരാശരായ ഇടപ്രളകളും വീണ്ടും ഒത്തൊരുമിച്ചു് ഒരു കർഷകവിപ്ലവം തന്നെ നടത്തി ചരിത്രത്തിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചു.

ലൂതറുടെ പാഷണ്ഡതയ്ക്കെതിരായി പല പണ്ഡിതന്മാരും, ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും, ആയിരത്തി അഞ്ഞൂററി ഇരുപതു് ജൂലൈ മാസത്തിൽ മാപ്പാപ്പാ ലൂതറിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ അവാസ്ഥവങ്ങളാണെന്നും, പാഷണ്ഡകങ്ങളാണെന്നും പ്രഖ്യാപിച്ചു. തന്റെ തെറ്റായ ഉപദേശങ്ങളെ പിൻവലിക്കുന്നതിനു് ലൂതറിനു് അറുപതു ദിവസത്തെ കാലാവധിയും അനുവദിച്ചു. എന്നാൽ ലൂതർ അതിനു് മുതിരായ്കയാൽ സഭയിൽ നിന്നും അദ്ദേഹത്തെ പുറന്തള്ളുകയും ചെയ്തു.

കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചിരുന്ന ഇംഗ്ലണ്ടും ലൂതറിനെ സഭാദ്രോഹിയായി കണക്കാക്കി. ആയിരത്തി അഞ്ഞൂററി ഇരുപത്തി ഒന്ന് മേയിൽ ലണ്ടനിലെ വിശുദ്ധ പൗലോസിന്റെ ദേവാലയ വാതിൽക്കൽ വെച്ച് ലൂതറിന്റെ പുസ്തകങ്ങളെല്ലാം പരസ്യമായി അഗ്നിക്കിരയാക്കി. സഭയുടെയും രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും പ്രതിനിധിയായി തദ്വസരത്തിൽ കാർഡിനൽ വുൾസി സന്നിഹിതനായിരുന്നു.

ലൂതറിൻതത്ത്വങ്ങളെ എതിർത്തുകൊണ്ടും, വിശുദ്ധകൂദാശകളെ ആദരിച്ചുകൊണ്ടും ഇംഗ്ലണ്ടിലെ രാജാവായ ഹെൻറി ഒരു ഗ്രന്ഥം രചിക്കുകയുണ്ടായി. പ്രസ്തുതഗ്രന്ഥം ലൂതറിനെ കോപാക്രാന്തനാക്കി. തുടന്ന് ഹെൻറിയെ ലൂതർ കണക്കറ്റം അധിക്ഷേപിച്ചു. ഈ ആക്ഷേപങ്ങൾക്ക് മറുപടി പറയുവാൻ രാജാവ് തോമസ് മൂറിനെ ക്ഷണിച്ചു. മാപ്പാപ്പായുടെ പരമാധികാരം ദൈവശാസ്ത്രപരമായി മാത്രമല്ല, താത്ത്വപരമായിപ്പോലും ആവശ്യമാണെന്ന് തോമസ് മൂർ വ്യക്തമാക്കി. ലൂതറിനെ, മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ ഹീനതത്വങ്ങളുടെയും, നീചത്വങ്ങളുടെയും പ്രതിനിധിയായി തോമസ് മൂർ കണക്കാക്കി. ക്രിസ്തീയ യൂറോപ്പിന്റെ രക്ഷ മാപ്പാപ്പായിലും ആത്യന്തികമായി ദൈവത്തിലും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് തോമസ് മൂർ വ്യക്തമാക്കി.

തോമസ് മൂറിന്റെ മറ്റു പ്രതിയോഗികൾ:-

ആയിരത്തി അഞ്ഞൂററി ഇരുപത്തി മൂന്ന് മുതൽ തോമസ് മൂർ ഒരു വേദശാസ്ത്ര പണ്ഡിതനെപ്പോലെ മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചു തുടങ്ങി. പ്രസ്തുതഗ്രന്ഥങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ വിശ്വാസത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന

വയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മത പ്രബോധനഗ്രന്ഥങ്ങൾ പഠിച്ചു മതതത്വങ്ങളെ ശക്തിയുക്തം എതിർക്കുന്നവയായിരുന്നു. റിൻഡൽ, ജോൺ ഫ്റിത്ത് തുടങ്ങിയ വൈദികരും, സൈമൺ ഫിഷ്, ക്രിസ്റ്റഫർ തുടങ്ങിയ അഭിഭാഷകരുമായിരുന്നു തോമസ് മൂറിന്റെ മുഖ്യ പ്രതിയോഗികൾ. പഠിച്ചുകൊണ്ട് പാർലമെന്റ് സ്വീകരിച്ച നയം, സഭയുടെ സമ്പൽ സമൃദ്ധി, ദൈവശാസ്ത്രപരമായ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ മുതലായവയെപ്പറ്റിയായിരുന്നു മൂർ മേൽപ്പറഞ്ഞവരുമായി വാദം നടത്തിയിരുന്നത്.

കത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്കുവേണ്ടി തോമസ് മൂർ നടത്തിയ സകല വാദ പ്രതിവാദങ്ങളിലും സ്വകീയമായ വാക്ചാതുരിയും സ്വഭാവ വൈശിഷ്ട്യവും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നു. പുതിയ മതബോധന സിദ്ധാന്തങ്ങളെ ഖണ്ഡിച്ചുകൊണ്ട് തോമസ് മൂർ രചിച്ച കൃതികളിൽ പ്രഥമമായത്, സംഭാഷണരീതിയിലുള്ളതായിരുന്നു. റിൻഡലിന്റെ വേദപുസ്തകതർജ്ജമ ഉദ്ദേശശുദ്ധിയോടു കൂടിയല്ലെന്നും, പൗരോഹിത്യത്തെ ബഹിഷ്കരിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി ബൈബിൾ പ്രസ്താവങ്ങളെ സ്വന്തം മനോധർമ്മം അനുസരിച്ചു വളച്ചൊടിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നതെന്നും മൂർ പ്രസ്താവിച്ചു.

തോമസ് മൂർ വൈദികരെ ബഹുമാനിക്കുകയും അവരുടെ സന്മാതൃകയേയും പുണ്യ ജീവിതത്തെയും പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്തു. കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക സിദ്ധാന്തങ്ങൾ അർത്ഥപൂർണ്ണങ്ങളാണെന്നും, ധനലാഭത്തിനോ ഉദരപുരണത്തിനോ, വേണ്ടി അല്ല, സഭാധികാരികൾ വിശ്വാസികളെ ഉപദേശിക്കുന്നതെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു. തങ്ങളുടെ പ്രസംഗങ്ങൾ

ക്കനയോജ്യമായി ജീവിതം നയിക്കുവാൻ അവർ പ്രാപ്തരായിരിക്കണം. അവൈദികന്മാരെപ്പോലെ വൈദികരും ബലഹീനരായതുകൊണ്ട് അവരിൽ ചിലർ ദുർവൃത്തരായിത്തീരുന്നു. ഇതിന്റെ പേരിൽ വൈദിക പദത്തെയും വൈദിക ലോകത്തെയും ഒന്നടങ്കം അധിക്ഷേപിക്കുന്നതു് അർത്ഥഹിതവും, അടിസ്ഥാനരഹിതവുമാണെന്നു് തോമസു് മുൻ സമർത്ഥിക്കുന്നു. പൊതുജനമദ്ധ്യത്തിൽ അഭിമാനിയായിത്തീരുന്നതിനുവേണ്ടി വൈദികർ യത്നിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം അതൃപ്തി പ്രകടിപ്പിച്ചു. ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിപുരുഷന്മാരെന്ന് നിലയിൽ വൈദികർക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ദൈവദത്തമായ അധികാരം നിമിത്തം മാത്രമാണു് ജനങ്ങൾ അവരെ ആദരിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു്. ഭൗതികതയേക്കാൾ, ആദ്ധ്യാത്മികത വിലമതിക്കപ്പെടുന്ന കാലത്തോളം ക്രിസ്തുവും ക്രിസ്തുവിന്റെ ആദർശങ്ങളും നിലനില്ക്കും. ഇവയെല്ലാം തോമസു് മുൻ മനസ്സിലാക്കുകയും, പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്ത സംഗതികളാണു്.

പൗരോഹിത്യ വൃത്തിക്കു് ലോകാവസാനം വരുന്നിലനില്പുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും, വൈദികലോകം കളങ്കരഹിതമായിരിക്കണമെന്നും തോമസു് മുൻ പറഞ്ഞു. മതവിശ്വാസം പോലെ തന്നെ അനിവാര്യമാണു് പൗരോഹിത്യം. സ്വാർത്ഥതയും, പൊതുജനപ്രശംസയും, അമിതാധഃബരവും മാത്രം ലാക്കാക്കി ജീവിക്കുന്ന വൈദികരെ ഓത്തു് അദ്ദേഹം ടുഃഖിച്ചു. അതിനാൽ വൈദികരുടെ നവീകരണം അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു.

ലൂതറിന്റെയും, തോമസു് മുറിന്റെയും ആദർശങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ അജഗജാന്തരമുണ്ടായിരുന്നു. ലൂതർ

അക്ഷമനും, ചഞ്ചലമനസ്സനും ക്രമരഹിതനുമായിരുന്നെങ്കിൽ, മുൻ ശാന്തനും, ക്രമാനുസാരിയുമായിരുന്നു. തോമസ് മുൻ സ്വന്തം ന്യൂനതകളെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചപ്പോൾ മുൻ ഭരണീയന്റെയും ഭരണാധികാരികളെയും നിരൂപണം ചെയ്യുന്നതിൽ ഉത്സുകനായിരുന്നു. വ്യക്തികളുടെയും സമൂഹത്തിന്റെയും ആദ്ധ്യാത്മിക രക്ഷയ്ക്കു ഹാനി വരുത്തുവാൻ പര്യാപ്തമാണു് ലൂതറൻ പ്രസ്ഥാനമെന്തു മുൻ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. തോമസ് മുറിന്റെ 'സംഭാഷണങ്ങൾ' എന്ന ഗ്രന്ഥം, മതത്യാഗിയും ലൂതറന്റെ അനുയായിയുമായിരുന്ന റിൻഡലിനെ രോഷാകുലനാക്കുകയും അയാൾ അതിനെ ഒരു പൊട്ടക്കവിത എന്നു പഴിക്കുകയും, ദൈവശിക്ഷയ്ക്കും, മരണശിക്ഷയ്ക്കും മുൻ അർഹനാണെന്നു വിധിക്കുകയും ചെയ്തു. മുറിന്റെ സംഭാഷണങ്ങൾക്കു മറുപടിയായി റിൻഡൽ 'സംഭാഷണങ്ങൾക്കു സമാധാനം' എന്ന ഗ്രന്ഥവും, റിൻഡലിന്റെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ ശക്തിയുക്തം എതിർത്തുകൊണ്ടു് 'പ്രത്യാഖ്യാനം' 'ആത്മസാധൂകരണം' എന്നു മറ്റു രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളും തോമസ് മുൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഇതിനെ അപഹസിച്ച് തൃപ്തിയടയുകയല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ചെയ്യുവാൻ റിൻഡലിനു കഴിഞ്ഞില്ല.

ആദ്ധ്യാത്മികാധികാരത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു് മുൻ കൈകൂലി വാങ്ങിയിരുന്നുവെന്നു് റിൻഡൽ ആരോപിച്ചു. എന്നാൽ അയാൾ പാവനോളം വരുന്ന ഒരു തുക തനിക്കു് സംഭാവന ചെയ്യുന്നതിനായി വൈദിക മേലധികാരികൾ ശേഖരിച്ചിരുന്നുവെന്നും, എന്നാൽ താൻ അതിനെ നിഷേധിക്കുകയാണു് ചെയ്തതെന്നും 'പ്രത്യാഖ്യാന'ത്തിൽ മുൻ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടു്.

തോമസ് മൂറിന്റെ മറ്റൊരു പ്രമുഖ പ്രതിയോഗിയായിരുന്നു സൈമൺ ഫിഷ്. വൈദിക ലോകത്തെയും, പ്രത്യേകിച്ചു കാർഡിനൽ വുൾസിയേയും, അധികേഷപിക്കുന്നതിനായി 'യാചകാർത്ഥന' (The supplication of Beggars) എന്ന ഗ്രന്ഥം ഫിഷ് രചിച്ചു. 'ആത്മാക്കളുടെ അർത്ഥന' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രചനകൊണ്ടു തോമസ് മൂർ ഫിഷിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിനു മറുപടിയനൽകി.

ഏതാദ്യശങ്ങളായ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾക്കു ശേഷം, മൂർ, 'ക്രിസ്റ്റഫർസെയിൻറു ജർമ്മൻ' എന്ന അഭിഭാഷകന്റെ അബദ്ധസിദ്ധാന്തങ്ങളെയും എതിർത്തു. ലൂതറിന്റെ അനുയായിയായിരുന്ന ക്രിസ്റ്റഫർ, ആദ്ധ്യാത്മികാധികാരത്തേക്കാൾ ലൗകികാധികാരത്തിനു പ്രാധാന്യം നൽകിക്കൊണ്ടു സമാധാനം സംസ്ഥാപിക്കണമെന്നും, സ്വാഭാവിക വാസനകളെ അനിയന്ത്രിതമായി വിട്ടുകൊണ്ടു മനുഷ്യർ പരസ്പരൈക്യത്തിൽ വർത്തിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

ഈശ്വരനിൽ നിന്നു മാത്രമേ സമാധാനം ലഭിക്കുകയുള്ളൂ എന്നും, ആദ്ധ്യാത്മികാധികാരത്തെ പച്ചിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രവർത്തനം ശാശ്വതമല്ലായിരിക്കില്ലെന്നും മൂർ പറഞ്ഞു.

ഫ്രിത്ത് എന്ന ഒരു കത്തോലിക്കാ വൈദികനായിരുന്നു മൂറിന്റെ മറ്റൊരു പ്രതിയോഗി. ലൂതറിന്റെ അനുയായിയായിരുന്ന ഇയാൾ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിന്നും ജർമ്മനിയിൽ അഭയം തേടുകയും അവിടെ വെച്ചു വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുകയും ചെയ്തു. കാർഡിനൽ വുൾസിയുടെ രാഷ്ട്രീയപരാജയാനന്തരം ഇംഗ്ലണ്ടിലെ

ത്തിയ ഫ്രീത്തിനെ, ലൂതറൻ പാഷണ്ഡ മതതത്വങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിച്ചുവെന്ന കുറ്റത്തിന് ചാൻസലർ തോമസ് മുർ ബന്ധിച്ച കാരാഗൃഹത്തിലാക്കി. കാരാഗൃഹത്തിലായിരിക്കെ, വിശുദ്ധ കുർബാനയിലുള്ള വിശ്വാസത്തെ എതിർത്തുകൊണ്ട് ഫ്രീത്ത് ഒരു ഗ്രന്ഥം രചിച്ചു.

വിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ ദിവ്യരക്ഷകനായ യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിന് തെളിവുകൾ നിരത്തിക്കൊണ്ട് തോമസ് മുർ ലളിതവും, താത്ത്വപരമായ ഒരു പ്രത്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥം രചിച്ചു. ●

ഹെൻറി എട്ടാമനും വിവാഹമോചനശ്രമങ്ങളും

ഒരു കാലത്തു കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ശക്തനായ വക്താവും, സഭയുടെ താങ്ങും തണലുമായിരുന്ന ഹെൻറി എട്ടാമൻ രാജാവു്, മാർപ്പാപ്പായുമായി തെറ്റിപ്പിരിയുകയും, തുടർന്നു കത്തോലിക്കാ മതത്തെ അധഃപതനത്തിലേക്കു നയിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഹെൻറിയുടെ ഭരണത്തിന്റെ പ്രഥമഘട്ടത്തിൽ, മാർപ്പാപ്പായും സഭയുമായി അദ്ദേഹം സൗഹൃദത്തിലായിരുന്നു. വൈദികലോകത്തെ അദ്ദേഹം യഥോചിതം ആദരിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കാർഡിനൽ വുൾസിയെ ചാൻസലറായി നിയമിച്ചതും അദ്ദേഹം തന്നെ ആയിരുന്നല്ലോ. ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായ മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിക്കുന്നതിലും അദ്ദേഹം ബദ്ധശ്രദ്ധനായിരുന്നു, ഭക്തിപരമായ അനേകം ഗീതങ്ങൾ രചിക്കു

കയും, മാർപ്പാപ്പായുടെ പരമാധികാരത്തെ ലുൽർ ചോദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ കൂടാശകളെപ്പറ്റി ഒരു ഗ്രന്ഥമെഴുതി അദ്ദേഹം മാർപ്പാപ്പയ്ക്ക് സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. മാർപ്പാപ്പായുടെ ആത്മീയാധികാരത്തെയും ഭൗതികാധികാരത്തെയും അതിൽ പ്രകീർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ മാർപ്പാപ്പായുടെ അധികാരം തന്റെ സ്വന്തം അഭീഷ്ട നിവൃത്തിക്കായി ഹാനികരമായിത്തീരുന്നതെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ ഹെൻറിയുടെ ഭാവം മാറി.

ഹെൻറിയുടെ വൈവാഹിക ജീവിതത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ പത്തുകൊല്ലം അദ്ദേഹം ഒരു മാതൃകാപുരുഷനായിരുന്നു. യൂറോപ്പ് മുഴുവൻ അദ്ദേഹത്തിൽ ഒരു മാതൃകാരാജാവിന് അവശ്യം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട എല്ലാ ഗുണങ്ങളും കണ്ടിരുന്നു. നൃത്ത സംഗീതാഭി കലകളിൽ നിപുണനും സ്പാനിഷ്, ഇറ്റാലിയൻ, ഫ്രഞ്ച്, ലത്തീൻ മുതലായ വിദേശ ഭാഷകളിൽ പ്രസംഗിക്കുന്നതിന് കഴിവുററ ആളുമായിരുന്നു. കായികരംഗത്തും, കതിര സവാരിയിലും ഉത്സുകനുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ക്രമേണ, അദ്ദേഹത്തിൽ കാമവികാരവും വിഷയാസക്തിയും, നിയന്ത്രണാതീതമായി. പ്രബലമായിത്തീർന്നു.

ഹെൻറിയുടെ ആദ്യ ഭാര്യ സ്വെയിൻ രാജാവായിരുന്ന ഫെർഡിനാൻഡ് (Ferdinand)ന്റെ പുത്രി കാരായിരുന്നു. ഹെൻറി ഏഴാമൻ രാജാവ് തന്റെ പുത്രനായ ആർത്ഥറി [Arther] നവേണ്ടി അവന്റെ ജനനവേളയിൽ തന്നെ, അപ്പോൾ മൂന്നുവയസ്സ് പ്രായമുണ്ടായിരുന്ന, കാതറിനുമായി വിവാഹനിശ്ചയം ചെയ്യുകയും 1501 - ൽ പ്രസ്തുതവിവാഹം അത്യാഡംബരപൂർവ്വം നടത്തുകയും ചെയ്തു. ആർത്ഥറിന് സഭാനിയമ പ്രകാരമുള്ള പ്രായം തികഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നതിനാൽ മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്രത്യേകാനുമതിയോടെയാണ് പ്രസ്തുത വിവാഹം

നടന്നതു്. എന്നാൽ അധികനാരും കഴിയുന്നതിനു മുമ്പായി ആർത്തർ മരണമടയുകയാൽ, ഹെൻറി ഏഴാമൻ, തന്റെ ദ്വിതീയ പുത്രനായ ഹെൻറിയെക്കൊണ്ടു് അവ നേക്കാരും ആറുവയസ്സു കൂടുതലുള്ള കാതറയിനെ വിവാഹം കഴിപ്പിക്കുന്നതിനു തീരുമാനിച്ചു.

സഹോദരന്റെ മരണശേഷമാണെങ്കിൽത്തന്നെയും, അയാളുടെ ഭാര്യയെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതു്, തിരുസ്സഭയുടെ നിയമപ്രകാരം അനുവദനീയമല്ലായിരുന്നെങ്കിലും, മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്രത്യേകാനുമതി വാങ്ങി ഹെൻറി പ്രശ്നം പരിഹരിച്ചെങ്കിലും, പിന്നീടു്, രാജകുമാരൻ പ്രായപൂർത്തിവന്നപ്പോൾ, ഹെൻറി ആ വിവാഹത്തിന്റെ സാംഗത്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകയും തൽക്കാലം വിവാഹം മാറ്റിവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. താമസിയാതെ ഹെൻറി ഏഴാമൻ ഇഹലോകവാസം വെടിയുകയും ചെയ്തു.

പിതാവിന്റെ മരണശേഷം ഹെൻറി എട്ടാമൻ ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ ഭരണാധിപനായിത്തീരുകയും സ്വസഹോദര ഭാര്യയെ വിവാഹം കഴിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ രാജദമ്പതികളുടെ ദാമ്പത്യ ജീവിതം സൗഭാഗ്യകരമായി ആരംഭിച്ചെങ്കിലും, ഹെൻറി എട്ടാമന്റെ അനന്തരാവകാശിയായി ഒരു ആൺസന്താനത്തെ നല്കാൻ കാതറയിനു കഴിയാതെ വന്നതിനാൽ അതിനു കഴിവുള്ള മറ്റൊരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി രാജാവു് ചിന്തിച്ചു തുടങ്ങി. തൻ മൂലം, കാതറയിനെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ സഹായകമായി വേിച്ച മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്രത്യേകാനുമതിയുടെ സാധ്യതയെ ഹെൻറി ശങ്കിച്ചു. മാർപ്പാപ്പായുടെ അനുമതിയിൽ എന്തെങ്കിലും അപാകത കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞാൽ താൻ അവിവാഹിതനായി പരിഗണിക്കപ്പെടുമെന്നു ഹെൻറി വ്യാമോഹിച്ചു.

ഹെൻറിക്ക് യോഗ്യനായ ഒരു അനന്തരാവകാശിയെ നല്ലാൻ കഴിയാതെ വന്ന കാതറയിനോട്ട് അദ്ദേഹത്തിനു വെറുപ്പുതോന്നുകയും ചെയ്തു.

ആയിരത്തി അഞ്ഞൂററി ഇരുപത്തിരണ്ടിൽ ഇംഗ്ലണ്ടും ഫ്രാൻസും തമ്മിൽ യുദ്ധമുണ്ടായപ്പോൾ, ഫ്രഞ്ചുരാജധാനിയിൽ വസിച്ചിരുന്ന ആനിബോളിൻ (Anne Bolyne) എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് കാരി സ്വദേശത്തു തിരിച്ചെത്തുകയും ഹെൻറിയുടെ അരമനയിൽ, രാജ്ഞിയുടെ ഒരു തോഴിയായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. മറ്റുള്ളവരെ ആകർഷിക്കാൻ പര്യാപ്തമായ ഒരു വശീകരണശക്തി അവളിൽ കടികൊണ്ടിരുന്നു. കാമാതുരനായ ഹെൻറി എട്ടാമൻ അവളിൽ അനുരക്തനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ആനിബോളിനെ സ്വഹിതാവർത്തിയാക്കി തന്റെ കൂടെ താമസിപ്പിക്കുന്നതിന് ഹെൻറി തീരുമാനിച്ചു. തന്റെ ആഭ്യവിവാഹം നിയമാനുസൃതമല്ലായിരുന്നെന്നും, താൻ ഇപ്പോൾ അവിവാഹിതനാണെന്നും, കാതറയിനുമായുള്ള തന്റെ വിവാഹം പാപകരമായിരുന്നെന്നും ഹെൻറി പരസ്യമായി പ്രസ്താവിച്ചു. ഹെൻറി വിവാഹമോചനത്തിനായി ആലോചിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് ലണ്ടനിലെ ജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി.

ഇക്കാലഘട്ടത്തിൽ, സ്പെയിനിലെ രാജാവായിരുന്ന ചാറൽസ് ചക്രവർത്തി ഫ്രഞ്ചുരാജാവായിരുന്ന ഫ്രാൻസിസിനെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കി. ഫ്രാൻസിലെ രാജസിംഹാസനം കൈക്കലാക്കുവാൻ ഹെൻറി എട്ടാമനെ സഹായിക്കുന്നതിന് ചാറൽസ് വിസമ്മതിച്ചതു മുതൽ, ചാറൽസിന്റെ പ്രതാപത്തെ കുറയ്ക്കുവാൻ വൂൾസി തക്കം പാർത്തിരിക്കുകയുമായിരുന്നു. ചാറൽസിനെതിരായി, ഫ്രാൻസിനെ താൻ സഹായിക്കുമെന്നറി

യിച്ചുകൊണ്ട് ചാറൽസിനെ യേശുപ്പുത്തുവാൻ വൃരസി വീണ്ടും ശ്രമം തുടങ്ങി. അതിന് അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ച തന്ത്രമാകട്ടെ ഹെൻറിയുടെ വിവാഹമോചന പ്രശ്നവും. ചാറൽസിന്റെ പിതൃ സഹോദരിയായ കാതറയിനെ ഉപേക്ഷിച്ചശേഷം ഹെൻറി ശ്രദ്ധ രാജ കുടുംബത്തിൽ നിന്നും, ഒരു രാജകുമാരിയെ പരിഗ്രഹിക്കുവാൻ ഇടയുണ്ടെന്ന് വൃരസി പ്രസ്താവിച്ചു.

ഈ പ്രസ്താവനയുടെ പിന്നിൽ വലിയ ചില ലക്ഷ്യങ്ങൾ വൃരസി കണ്ടിരുന്നു. അന്നത്തെ മാർപ്പാപ്പാ ആയിരുന്ന ക്ലൈമൻറ് ഏഴാമൻ അപ്പോൾ രോഗബാധിതനായി കഴിയുകയായിരുന്നു. ക്ലൈമൻറിയുടെ മരണാനന്തരം ചാറൽസിന്റെ സഹായം കൂടി ഉണ്ടായാൽ താൻ മാർപ്പാപ്പായായി അവരോധിക്കപ്പെടാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്ന് വൃരസി പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. ചാറൽസിനെ സ്വപക്ഷവർത്തിയാക്കുന്നതിന് വിവാദവിഷയമായിത്തീർന്നിരുന്ന വിവാഹമോചന പ്രശ്നത്തെത്തന്നെ പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ വൃരസി നിശ്ചയിച്ചു.

രാജാവിനെ അധാർമിക ജീവിതത്തിൽനിന്നും വ്യതിചലിപ്പിക്കുന്നതിന് അത്യധികം ആഗ്രഹിച്ച ഒരു ധീരാത്മാവായിരുന്നു തോമസ് മുർ. രാജാവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിവാഹമോചന പ്രശ്നം സഭയിൽ പല കഴപ്പങ്ങൾക്കും കാരണമാകുമെന്നു മുർ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. ഒരേ സമയം തന്നെ, ഗുണവാണം, ദുർഗുണമായിത്തീരുന്നവനാഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു ചഞ്ചല ചിത്തനായിരുന്നു ഹെൻറി എന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. ഈ വിവാഹമോചന പ്രശ്നത്തിന് എത്രയും വേഗം ന്യായമായ ഒരു തീരുമാനം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടുന്നതിന് മുർ അത്യധികം ആഗ്രഹിച്ചു.

വൈവാഹിക ബന്ധം കൂടാതെ, താൻ, ഹെൻറിക്കു വിധേയയാവുകയില്ലെന്ന് ആനി ബോളിൻ ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു. വിവാഹമോചനം അത്ര എളുപ്പത്തിൽ സാധ്യമാകുന്നതല്ലെന്ന് ഹെൻറിയും മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു.

ആയിരത്തി അഞ്ഞൂററി ഇരുപത്തി ഏഴിൽ വൃഹസികാതറിനെയും ഹെൻറിയേയും വിളിച്ചു വരുത്തി, ശാസിച്ചു. ഇരുപതു വർഷം, വിവാഹിതരാകാതെ വിവാഹബന്ധത്തിൽ ജീവിച്ചു തങ്ങളുടെ സഹവാസപാപകരമായിരുന്നുവെന്ന് രാജ്ഞിയെക്കൊണ്ട് സമ്മതിപ്പിക്കുക, മാർപ്പാപ്പായുടെ അനുമതിയോടെ വിവാഹമോചനം സാധിക്കുക, ഇവയായിരുന്നു വൃഹസിയുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ.

ഹെൻറി കുറേ ഏറ്റുപറഞ്ഞു ക്ഷമാപണം നടത്തിയെങ്കിലും കാതറിൻ അതിനു തയ്യാറായില്ല. ഈ കാലയളവിൽത്തന്നെ, റോമാ നഗരം ആക്രമിച്ചു ചാറൽസ് മാർപ്പാപ്പായെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കിയിരുന്നു. മാർപ്പാപ്പായെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കിയെങ്കിൽ മാത്രമേ വിവാഹമോചന പ്രശ്നം പരിഹരിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ എന്ന് വൃഹസികാതറിനറിയാമായിരുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടും ഫ്രാൻസും തമ്മിൽ കരാറുണ്ടാക്കിയതിനു ശേഷം, ചാറൽസിന്റെ ശക്തിയെ ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തി, മാർപ്പാപ്പായ്ക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുവാൻ കഴിയുമെന്ന് വൃഹസികാതറിനു പ്രത്യക്ഷമായി.

വിവാഹമോചനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള തന്റെ പരിശ്രമങ്ങൾ പരാജയപ്പെട്ടാലും, ആനിബോളിനെ ഏതു വിധത്തിലേങ്കിലും ഹെൻറി വിവാഹം കഴിക്കുമെന്ന കാര്യത്തിൽ വൃഹസികാതറിനു സംശയമില്ലായിരുന്നു.

ആനിബോളിന്റെ പക്ഷക്കാരായ പ്രഭുക്കന്മാർ, അവളെ രാജന്തിയായി അവരോധിക്കുന്നതിനും, അവരും മുഖേന കാർഡിനൽ വൂരസിയെ കൊട്ടാരത്തിൽനിന്നും പുറന്തള്ളുന്നതിനും, അങ്ങനെ ഹെൻറിയെ തങ്ങളുടെ ഹിതാനുവർത്തിയാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനും ആഗ്രഹിച്ചും, തങ്ങളുടെ ഒരു പ്രതിനിധിയെ രാജാവിന്റെ സമ്മതത്തോടെ, വിവാഹമോചനം സാധിക്കുന്നതിന് മാർപ്പാപ്പായുടെ പക്കലേക്ക് അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

യുദ്ധം നിമിത്തം റോമിൽനിന്നും പലായനം ചെയ്ത ഒർവിയേറോയിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചിരുന്ന പാപ്പായെ അവിടെവെച്ച് രാജപ്രതിനിധി കണ്ടുമുട്ടുകയും, ‘‘ഹെൻറി വിവാഹിതനല്ലെങ്കിൽ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അനുമതി സന്തോഷത്തോടുകൂടി കൊടുക്കുന്നു’’വെന്നു മാർപ്പാപ്പാ കല്പന കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

ആനിബോളിനുമായുള്ള വിവാഹത്തിന് വൂരസി എതിരാണെന്നു രാജാവിനു അറിയാമായിരുന്നു. ഹെൻറിയുടെ മനസ്സുമാറ്റുന്നതിന് വൂരസി പല തവണ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. രാജാവും ആനിബോളിനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം വിച്ഛേദിക്കുക ക്ഷിപ്ര സാധ്യമല്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ വൂരസി രാജാവിന്റെ പൂർവ്വിവാഹം അസാധ്യവാനെന്നു സ്ഥാപിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

തന്റെ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കായി വൂരസി മാർപ്പാപ്പായോടു അനന്യപൂർവ്വം പെരുമാറാൻ തീരുമാനിച്ചു. അദ്ദേഹം വഴങ്ങാതെ വന്നാൽ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി കാര്യം സാധിക്കണമെന്നും തീരുമാനിച്ചു. ചാൾസിയുടെ പിടിയിൽ നിന്നും മാർപ്പാപ്പായെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് ഇംഗ്ലണ്ട് അതീവ താൽപര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നും,

ഹെൻറിയുടെ താൽപര്യത്തെ സാധിച്ചു കൊടുക്കാത്തപക്ഷം, ജമ്മ്നിയിലുണ്ടായതു പോലുള്ള മതവിപ്ലവം ഇംഗ്ലണ്ടിലുമുണ്ടാകാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്നു വ്യംസി മാർപ്പാപ്പായെ ധരിപ്പിച്ചു.

കാതറയിനം, ഹെൻറിയും തമ്മിലുള്ള വിവാഹത്തിന്റെ സാധ്യതയെപ്പറ്റി തീരുമാനിക്കാൻ വ്യംസിയേയും കാർഡിനൽ കംപേജിയോയെയും മാർപ്പാപ്പാ നിയോഗിച്ചു. ആർതറും കാതറയിനം തങ്ങളുടെ വൈവാഹിക ധർമ്മം പൂർണ്ണമായും അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നെങ്കിൽത്തന്നെയും, ആർതറിന്റെ മരണശേഷം ഹെൻറിയും കാതറയിനം തമ്മിൽ വിവാഹം നടത്തുന്നതിനുള്ള അനുമതി മാർപ്പാപ്പായിൽ നിന്നും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തെളിയിക്കുന്ന ഒരു സാക്ഷ്യം, ചാറൽസ് അഞ്ചാമൻ ആയിടെ കണ്ടെടുത്തിരുന്നുവെന്നറിഞ്ഞു കാർഡിനൽ വ്യംസി പരിഭ്രാന്തനായിത്തീർന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ കംപേജിയോ പക്ഷപാതപരമായി രാജാവിനെ അനുകൂലിച്ചും, കാതറയിനു വിരോധമായും പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്നു ജനങ്ങൾ ആരോപിച്ചു. തുടർന്നു മാർപ്പാപ്പാ പ്രതിനിധിയെ തിരികെ വിളിക്കുകയും, പ്രശ്നം സ്വയം ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്തു.

വിവാഹമോചന പ്രശ്നം ഏതു വിധേനയും സാധിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു കാർഡിനൽ വ്യംസി രാജാവിനു വാക്കു കൊടുത്തിരുന്നു. എന്നാൽ അതു സാധിക്കാതെ വന്നപ്പോൾ, മാർപ്പാപ്പായുടെ ഒരു പ്രതിനിധിക്കുള്ള അധികാരാവകാശങ്ങളെ അതിലംഘിച്ചുവെന്ന കുറ്റം ചുമത്തി ഒരു അന്വേഷണ കോടതിക്കു മുമ്പാകെ ഹാജരാകുന്നതിനു കാർഡിനൽ വ്യംസി നിർബന്ധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ○

ആയിരത്തി അഞ്ഞൂററി ഇരുപത്തി ഒൻപതു് ഒക്ടോബർ പത്താം തീയതി വൃരസിയെ ചാൻസലർ പദത്തിൽ നീന്നും രാജാവു് നീക്കം ചെയ്യുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വത്തുക്കൾ കണ്ടുകെട്ടുകയും ചെയ്തു. ഒരു വർഷത്തിനു ശേഷം ഹെൻറി വൃരസിയിൽ രാജദ്രോഹക്കേരം ചുമത്തുകയും തന്റെ മൂന്നിൽ ഹാജരാകുന്നതിനു് കല്പന കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

വാല്യുക്യം മൂലം അവഗനായിത്തീർന്നിരുന്ന വൃരസിക്കു് രാജമന്ദിരത്തിലേക്കുള്ള യാത്ര ക്ലേശകരമായിരുന്നു. പ്രസ്തുത യാത്രയിൽത്തന്നെ, ലെയിസെസ്റ്ററിൽ വെച്ചു് അദ്ദേഹം മരണം പ്രാപിച്ചു. [1530. നവം:29]. അന്ത്യസമയത്തു് അദ്ദേഹം ഉച്ചരിച്ച വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധേയങ്ങളാണ്. 'എന്റെ രാജാവിനെ സേവിക്കുന്നതിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചിടത്തോളമെങ്കിലും വിശ്വസ്തര എന്റെ ദൈവത്തെ സേവിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവിടുനു് എന്നെഇതു പോലെ വാല്യുക്യകാലത്തു പരിത്യജിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ ദൈവശ്രേഷ്ഠയെ അവഗണിച്ചു് രാജസേവയിൽ ഞെടുക്കുക പ്രദർശിപ്പിച്ചതിനുള്ള ന്യായമായ പ്രതിഫലം ഇതു തന്നെ'.

ആനിബോളിനുമായുള്ള വിവാഹോദ്യമം സാധുവും സ്വീകാര്യവുമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനും, അതു്, അവഹേളനാഹ്മായി പരിഗണിക്കപ്പെടാതിരിക്കുന്നതിനുമായി, ഇംഗ്ലണ്ടിൽ, മതിപ്പും, പൊതുജന സമ്മതിയുമുള്ള ഒരാളെ ചാൻസലറായി നിയമിക്കുന്നതിനു് ഹെൻറിതീരുമാനിക്കുകയും, തൽസ്ഥാനത്തിനു് സർവ്വഭാ യോഗ്യനായിരുന്ന ടോമസ് മൂറിനെത്തന്നെ ചാൻസലറായി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു.

തോമസ് മൂർ ചാൻസലറായി നിയമിതനായ അവസരത്തിൽ, എല്ലാവരും അതിൽ സത്തുഷ്ഠർവകയും, സത്യസന്ധനും, പണ്ഡിതനും, രാജ്ഞിയായ കാര്യയിൻ്റെ ഉത്തമ ഭൃത്യനമാണ് അദ്ദേഹം എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ആയിരത്തി അഞ്ഞൂററി ഇരുപത്തിൻ്റെപതു് ഒക്ടോബർ ഇരുപത്താറും തീയതി നിരവധി പ്രഭുക്കന്മാരുടെയും, മറ്റു വിശിഷ്ട വ്യക്തികളുടെയും സാന്നിധ്യത്തിൽ തോമസ് മൂർ സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു് ചാൻസലർ പദം ഏറ്റെടുത്തു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു് അൻപത്തിയാറു വയസ്സുതികഞ്ഞിരുന്നു. തദനന്തരം മുറിഞ്ഞ അത്യധികം പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ടു് നോർഫക്സ് പ്രളനടത്തിയ പ്രസംഗത്തിനു മറുപടിയായി തോമസ് മൂർ 'ബുദ്ധിമാനും അഭിവന്ദ്യനുമായ ഒരു വൈദിക ശ്രേഷ്ഠനു് അടുത്തുതന്നെ സംഭവിച്ച കഴിഞ്ഞ അധഃപതനത്തെ അനുസ്മരിക്കുമ്പോൾ, ഈ പുതിയ സ്ഥാനം ലഭിച്ചതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നതിനു് എനിക്കു കാരണമില്ല....' എന്നാണ് പ്രസ്താവിച്ചതു്.

...കൊണ്ടു് തോമസ് മൂർ ചാൻസലർ പദം ഏറ്റെടുത്തു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു് അൻപത്തിയാറു വയസ്സുതികഞ്ഞിരുന്നു. തദനന്തരം മുറിഞ്ഞ അത്യധികം പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ടു് നോർഫക്സ് പ്രളനടത്തിയ പ്രസംഗത്തിനു മറുപടിയായി തോമസ് മൂർ 'ബുദ്ധിമാനും അഭിവന്ദ്യനുമായ ഒരു വൈദിക ശ്രേഷ്ഠനു് അടുത്തുതന്നെ സംഭവിച്ച കഴിഞ്ഞ അധഃപതനത്തെ അനുസ്മരിക്കുമ്പോൾ, ഈ പുതിയ സ്ഥാനം ലഭിച്ചതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നതിനു് എനിക്കു കാരണമില്ല....' എന്നാണ് പ്രസ്താവിച്ചതു്.

ചാൻസലറായ തോമസ് മുർ

ചാൻസലർ സ്ഥാനം നൽകി തോമസ് മുറിനെ, വിവാഹമോചന പ്രശ്നത്തിൽ തന്റെ പക്ഷാനുവർത്തിയാക്കാമെന്നായിരുന്നു ഹെൻറി എട്ടാമൻ രാജാവ് കരുതിയിരുന്നതു്. എന്നാൽ ഹെൻറിയുടെ ഈ പ്രതീക്ഷ അസ്ഥാനത്തായിരുന്നു. ചാൻസലർ എന്ന നിലയിൽ മുർ, തന്റെ മുൻഗാമികൾ ചെയ്തു തീർക്കാതിരുന്ന പല ജോലികളും ചെയ്തു തീർക്കുകയും, പ്രസ്തുത രണ്ടുവർഷക്കാലം രാജ്യത്തിന്റെയും ജനങ്ങളുടെയും ക്ഷേമത്തിനായി യത്നിക്കുകയും ചെയ്തു.

വൃദ്ധനായ തോമസിന്റെ സ്ഥാനത്തു് നാലു ചാൻസലർമാരാണ് നിയമിതരായതു്. അവരിൽ തോമസ് മുറിനു്, നീതിന്യായവകുപ്പിന്റെ പൂർണ്ണചുമതലയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ആ സ്ഥാനത്തിനു പൂർണ്ണമായും യോഗ്യനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ മഹനീയവും ഉന്നതവുമായ ഒരു ദ്വൈതീക ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും കൈക്കൂലിവാങ്ങി

യിരുന്നില്ല. ഈ കാരണങ്ങളാൽ കാതറയിൻ രാജ്ഞി അദ്ദേഹത്തെ അത്യധികം ബഹുമാനിക്കുകയും, രാജ്യത്തെ ഏറ്റവും വിശ്വസ്തനായ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ഉന്നതമായ ചാൻസലർ പദവി ലഭിച്ചതിനുശേഷവും തോമസ് മൂറിന്റെ പിതൃഭക്തി വലുതായിരിക്കാൻ ഉണ്ടാകുന്നു. അക്കാലത്തു തന്റെ പിതാവായ ജോൺ മൂർ ന്യായാധിപനായി ജോലി ചെയ്തിരുന്ന വെസ്റ്റ് മിനിസ്റ്റർ ഹാളിലെ 'കിങ്സ് ബഞ്ചിൻ' തോമസ് മൂർ പതിവായി ചെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുന്നിൽ മുട്ടുകുത്തി അനുഗ്രഹം വാങ്ങിയിരുന്നു.

തോമസ് മൂറിന്റെ ദീനാനുകമ്പ അവസ്ഥനീയം തന്നെയായിരുന്നു. സമയം കിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം അദ്ദേഹം ദരിദ്രരെ കണ്ട് അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞ് അവയെ പരിഹരിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കൊലക്കുറ്റം ചെയ്തവരെ മോചിപ്പിക്കുവാൻ വ്യഗ്രമായി നൽകിയിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് ശിക്ഷാനിയമത്തിന്റെ കാഠിന്യം അദ്ദേഹം കുറച്ചു. ദാരിദ്ര്യം കൊണ്ടും നിസ്സഹായതകൊണ്ടും നീതി ലഭ്യമാകാതിരുന്നവരുടെ കേസുകൾ പ്രസ്തുത കോടതികളിൽ നിന്നും നീക്കി, തോമസ് മൂർ തന്നെ അവയ്ക്ക് വിധി കല്പിച്ചിരുന്നു.

തോമസ് മൂർ അഗതികളെയും, രോഗികളെയും താമസിപ്പിക്കുന്നതിനായി ഒരു വീടു വാടകയ്ക്കെടുക്കുകയും അവർക്കുവേണ്ട ശുശ്രൂഷകൾ ചെയ്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

പാഷണ്ഡതയിൽ നിന്നും ഇംഗ്ലണ്ടിനെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് ഹെൻറി എല്ലാ പ്രകാരത്തിലും ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അതിനിടയിൽത്തന്നെ അദ്ദേഹം പാഷണ്ഡമതാന്തരയായികളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിരുന്നു. തയ്യാറായി. ഇപ്രകാരം പരസ്പര വിരുദ്ധമായി ഹെൻറി അനുവർത്തിച്ചിരുന്ന നയങ്ങൾ ആരെയാണ് വിസ്മയിപ്പിക്കാത്തത്?

തോമസ് മുർ പാഷണ്ഡികളോടു വളരെ നയപൂർവ്വമാണ് പെരുമാറിയിരുന്നതും. എന്നാൽ ആവശ്യമായിത്തോന്നിയ അവസരങ്ങളിൽ കർശമായി പെരുമാറുന്നതിനും മടിച്ചിരുന്നില്ല. രണ്ടു പാഷണ്ഡികൾക്ക് അദ്ദേഹം ഇക്കാലത്തു അടിശിക്ഷ നൽകുന്നതിന് വിധിച്ചു. മതത്യാഗിയായ ഒരു വൈദികനിൽ നിന്നും പാഷണ്ഡമതതത്വങ്ങൾ പഠിച്ചു മുറിന്റെ കടുബത്തിലെ കുട്ടികളുടെ ഇടയിൽപോലും അവയെ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിന് ധൈര്യപ്പെട്ടവനായിരുന്നു അവരിൽ ഒരുവൻ. അപരനാകട്ടെ വിശുദ്ധ കുർബാനയുടെ സമയത്തു ദേവാലയത്തിൽ കടന്നു ചെന്നു ഭക്തജനങ്ങളെ ശല്യപ്പെടുത്തുകയും കത്തോലിക്കരെ പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്ത ആൾ ആയിരുന്നു. തോമസ് മുർ ചാൻസലറായി ഒന്നരവർഷത്തിനുശേഷം, ഹെൻറി സ്വയം 'ഇംഗ്ലണ്ടിലെ സഭയുടെ പരമാധികാരിയായി' പ്രഖ്യാപിക്കുകയും വൈദികരെയും മറ്റും ഭീഷണിപ്പെടുത്തി അതു അംഗീകരിപ്പിക്കുകയും മതത്യാഗികളായ മൂന്നുപേരെ വധശിക്ഷയ്ക്കു വിധേയരാക്കുകയും ചെയ്തു. പാഷണ്ഡതയുടെ പേരിലുള്ള ആദ്യത്തെ ഈ കൊലപാതകം നടക്കുന്ന അവസരത്തിൽ തോമസ് മുർ ചാൻസലർ പദവി രാജിവയ്ക്കുന്നതിനായി ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു.

നിഷ്ഫലമായിത്തീർന്നതിനാൽ, കാര്യസാധ്യത്തിനായി ഏതു മാർഗ്ഗവും സ്വീകരിക്കാൻ ഹെൻറി തയ്യാറായി.

തന്റെ വിവാഹം സാധുവാണോ എന്നു പരിശോധിച്ചു തീരുമാനം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനായി യൂറോപ്പിലെ വിവിധ സർവ്വകലാശാലകളിലെ പണ്ഡിതന്മാരോടു ഹെൻറി അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും, അവർ അതു രാജാവിനു അയച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രസ്തുതാഭിപ്രായങ്ങൾ പാർലമെന്റിൽ വായിക്കുന്നതിനു മൂറിനെയാണ് ഹെൻറി നിയോഗിച്ചത്. എന്നാൽ പാർലമെന്റംഗങ്ങളെ ഒരു വിധത്തിലും സ്വാധീനിക്കാൻ പോന്നതായിരുന്നില്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി.

തന്റെ അഭിലാഷ സാധ്യത്തിനായി ഹെൻറി സ്വീകരിച്ച അടുത്ത മാർഗ്ഗം, വിവാഹമോചനത്തെ മാർപ്പാപ്പാ അംഗീകരിക്കാത്ത പക്ഷം, സഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ നിരോധിക്കുകയും അവളുടെ ധനം കവർന്നെടുക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് മാർപ്പാപ്പായെ അറിയിക്കുകയായിരുന്നു. പാർലമെന്റംഗങ്ങളും ഹെൻറിയുടെ അഭിപ്രായത്തോടു പൂർണ്ണയോജിപ്പ് ഉള്ളവരായിരുന്നു.

ആയിരത്തി അഞ്ഞൂററി ഇരുപത്തി ഒൻപത് നവം:മ്പർ മൂന്നാം തീയതി പാർലമെന്റിന്റെ പ്രഥമ സമ്മേളനം, തോമസ് മൂറിനാൽ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. തന്റെ അഭിലാഷ സാധ്യത്തിനായി പ്രസ്തുത പാർലമെന്റംഗങ്ങളെ രാജാവു തന്നെ തെരഞ്ഞെടുത്തതായിരുന്നു തന്മൂലം, ആദ്യസമ്മേളനത്തിൽത്തന്നെ സഭയെ സംബന്ധിക്കുന്നതും അപ്രധാനങ്ങളായതുമായ ഏതാനും ബില്ലുകൾ പാർലമെന്റ് പാസാക്കി. വൈദികാധികാരത്തിന്മേൽ രാജാധികാരം നടത്തിയ ആദ്യ കൈയേറ്റമായി ഇതിനെ പരിഗണിക്കാവുന്നതാണ്.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ തന്റെ വിവാഹ പ്രശ്നം ഒന്നു കൂടി അവതരിപ്പിക്കാൻ തീരുമാനിക്കുകയും, മാപ്പാപ്പാ തന്റെ പുത്രിയായതിൽ ഉറച്ചു നിന്നതിനാൽ, അദ്ദേഹത്തിനും സഭയ്ക്കുമെതിരെ, കൂടുതൽ കർശനമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് ഹെൻറി തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

ആയിരത്തി മുന്തൂറി അൻപത്തി മൂന്നിൽ പാസാക്കിയ മാർപ്പാപ്പായുടെ പരമാധികാരത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന നിയമത്തെ ലംഘിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുവെന്ന കുറ്റത്താലാണല്ലോ വുൾസിയിൽ രാജദ്രോഹകുറ്റം ചുമത്തിയത്. പൊറുതി ലഭിക്കുന്നതിനായി വുൾസി കുറ്റം സമ്മതിച്ചെങ്കിലും, ഇംഗ്ലണ്ടിലെ സഭയുടെ പരമാധികാരിയായ വുൾസി കുറ്റം ചെയ്തപ്പോൾ, ഇംഗ്ലണ്ടിലെ വൈദികരും ജനങ്ങളും ഒന്നടങ്കം വുൾസിയോടൊപ്പം ശിക്ഷാർഹരാണെന്ന് ഹെൻറി പ്രഖ്യാപിച്ചു. ശിക്ഷയിൽ നിന്നും മോചനം ലഭിക്കുന്നതിനായി അവർ വൻ തുകകൾ പിഴ കൊടുക്കാൻ തയ്യാറായിരുന്നെങ്കിലും, അവരോടു ക്ഷമിക്കണമെങ്കിൽ 'ഇംഗ്ലണ്ടിലെ സഭയുടെ ഏക സംരക്ഷകനും പരമാധികാരിയും' ഹെൻറിയാണെന്ന് സമ്മതിക്കുകയും വേണ്ടിയിരുന്നു. പലപ്പോഴായി രാജാവിന്റെ ദാക്ഷിണ്യങ്ങൾ നേടിയിരുന്ന വൈദികർ, ആയിരത്തി അഞ്ഞൂറി മുപ്പത്തി ഒന്നിൽ സമ്മേളിച്ചു രാജാവിനു സഭയുടെ മേലുള്ള പരമാധികാരത്തെ അംഗീകരിച്ചു രാജാവിൽനിന്നും മാപ്പുനേടി.

ഇംഗ്ലണ്ടിലെ സഭയ്ക്കും, സഭാധികാരികൾക്കും ഹെൻറിയിൽ നിന്നും സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന ഭൂരിതങ്ങളെ ഓർത്തു തോമസ് മുർ ആകലനായിത്തീരുകയും, ചാൻസലർ ഉദ്യോഗം രാജിവയ്ക്കുവാൻ സൗകര്യപ്രദമായ ഒരു അവസരം കാത്തിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ആയിരത്തി അഞ്ഞൂററി മുപ്പതു, ജൂലൈ-18-ാം തീയതി ഹെൻറി കാതറയിൽ രാജ്ഞിയെ കൊട്ടാരത്തിൽ നിന്നും പുറന്തള്ളുകയും, ഒന്നരവർഷത്തിനു ശേഷം, ആനിബോളിനെ ഭാര്യയായി പരിഗണിച്ചു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

ആയിരത്തി അഞ്ഞൂററി മുപ്പത്തിരണ്ടിൽ ഹെൻറി മാപ്പാപ്പായുടെ അധികാരത്തെ ചോദ്യം ചെയ്തു തുടങ്ങി. തൽഫലമായി, പുതീയതായി നിയമിതനാകുന്ന ഓരോ വൈദികനും മാപ്പാപ്പായ്ക്ക് കൊടുത്തുവന്ന അനേററുസു (Annates) എന്ന അവകാശം നിർത്തൽ ചെയ്യുന്ന നിയമം പാർലമെന്റിനെക്കൊണ്ട് രാജാവ് പാസാക്കിയെടുത്തു.

ഇതേ അവസരത്തിൽ തന്നെ, ആദ്ധ്യാത്മിക കാര്യങ്ങൾ തീരുമാനിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരം പുരോഹിതന്മാരിൽ നിന്നും എടുത്തു കളയണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഒരു ഹർജി, 'കോമൺസു' സഭാംഗങ്ങൾ രാജാവിന്റെ പ്രേരണമൂലം അദ്ദേഹത്തിനു തന്നെ സമർപ്പിച്ചു. ഇതേപ്പറ്റി ചർച്ച നടത്തിയ മെത്രാന്മാരുകളെ, തങ്ങളുടെ പ്രസ്തുത അവകാശത്തെ ഉപേക്ഷിക്കാമെന്ന് സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. തോമസു മുറകളെ ഇതിനെ ശക്തമായി എതിർത്തങ്കിലും ഫലമൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. ഇപ്രകാരം ആദ്ധ്യാത്മിക കാര്യങ്ങളിൽപ്പോലും വൈദികർ പാർലമെന്റിനു കീഴടങ്ങുന്ന ദയനീയരംഗം കണ്ടപ്പോൾ ഇനിയും 'ചാൻസലർ' പദവിയിൽ തുടരുന്നത് അനചിതമെന്നു തോന്നുകയാലും, ആയിടയ്ക്കു അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായ ഹൃദ്രോഗം മൂലവും, ആയിരത്തി അഞ്ഞൂററി മുപ്പത്തിരണ്ട് മെയ് മാസം പതിനാറാം തീയതി, തോമസു മുർ ചാൻസലർ ഉദ്യോഗം രാജിവച്ചു.

ചൈത്യലിഖിതം

തോമസ് മുർ ചാൻസലർ സ്ഥാനം രാജിവച്ചതിനു ശേഷമാണ്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവ ഗതിയെ വളരെ സൂക്ഷ്മമായി ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് ഉപകരിക്കുന്ന 'ചൈത്യലിഖിതം' എഴുതിയത്. തന്റെ മരണത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയും, ലോകസമക്ഷം തന്റെ പ്രവൃത്തികളെ ന്യായീകരിക്കുകയുമായിരുന്നു 'ചൈത്യലിഖിത'ത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം.

തോമസ് മുറിനെ രാജാവ് ഉദ്യോഗത്തിൽ നിന്നും പിരിച്ചയച്ചതാണെന്നും, അത് പാഷണ്ഡികളോടു നിർദ്ദയം പെരുമാറിയതു കൊണ്ടാണെന്നും ററിൻഡൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. തന്റെ അഭിമാനത്തെയും, യശസ്സിനെയും മലിനപ്പെടുത്തുന്ന പ്രസ്തുത വാർത്തകളുടെ അസാധുതയെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിന് 'ചൈത്യലിഖിത'ത്തിൽ തോമസ് മുർ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

തന്റെ രാജാവായ ഹെൻറി, ആത്മമിത്രമായിരുന്ന കത്ബെർട്ട് ടൺസ്റ്റൽ (Cath bert Tunstall), സ്വപിതാവായ ജോൺ മുർ എന്നു മൂന്നുപേരെപ്പറ്റി ചൈത്യലിഖിതത്തിൽ തോമസ് മുർ പ്രസ്താവിക്കുകയും അവരോടു അതിയായ ബഹുമാനവും കൃതജ്ഞതയും പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

'ചൈത്യലിഖിത'ത്തിൽ അടുത്തതായി തോമസ് മുർ തന്നെത്തന്നെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. അജപ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിൽ 'കാംബ്രിയ' ഉടമ്പടി' മുഖാന്തരം ചിരപ്രതീക്ഷിതമായ സമാധാനം സ്വരാജ്യത്തിനു പ്രദാനം ചെയ്തതിനെ അദ്ദേഹം അനുസ്മരിച്ചിട്ടുണ്ട്. താൻ ഏല്പാവരോടും, ദയാപൂർവ്വമാണ് വർത്തിപ്പിരുന്നതെന്നും,

മോഷ്ടാക്കൾക്കും, കൊലപാതകികൾക്കും, മതദ്രോഹികൾക്കും മാത്രമേ താൻ ഉപദ്രവകാരി ആയിരുന്നുള്ളുവെന്നും അദ്ദേഹം തുടൻ പറയുന്നു. 'ചൈത്യലിഖിത'ത്തിന്റെ രചനാരീതി തന്നെ തൽകർത്താവിന്റെ പാണ്ഡിത്യത്തെ വെളിവാക്കുന്നതാണ്.

'ചൈത്യലിഖിത'ത്തിന്റെ അവസാന ഭാഗം തോമസ് മൂറിന്റെ മരണത്തെ സംബന്ധിക്കുന്നതാണ്. തന്നെ ബാധിച്ചിരുന്ന ഹൃദ്രോഗം മുൻപത്തേക്കാളേറെ വർത്തമാനമാവുകയും തൽഫലമായി തന്റെ ശക്തി ക്ഷയിച്ചു തുടങ്ങിയതു കൊണ്ടുമാണ് ചാൻസർ സ്ഥാനം രാജിവച്ചതെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു. തന്റെ 'ചൈത്യലിഖിതം' വായിക്കുന്ന എല്ലാവരുടെയും പ്രാർത്ഥനയെ അഭ്യർത്ഥിച്ചു കൊണ്ട് അദ്ദേഹം 'ചൈത്യലിഖിതം' അവസാനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ചാൻസലർ ആയിരുന്ന കാലത്തു തോമസ് മൂർ തന്റെ ഔദ്യോഗിക നിലയ്ക്കനുസരിച്ചാണ് ജീവിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ ഇന്ന് അദ്ദേഹം നിർദ്ധനനാണ്. അന്ന് അദ്ദേഹം തനിക്കു ലഭിച്ചിരുന്ന പണം മുഴുവനും സാധുജനങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും, അനേകം അംഗങ്ങളടങ്ങിയ തന്റെ കുടുംബത്തെ പുലർത്തുന്നതിനു വേണ്ടിയും ചെലവഴിച്ചിരുന്നു. തന്റെ വലിയ കുടുംബത്തിൽ കുടുംബാംഗങ്ങളെ കൂടാതെ, അതിഥികൾ, നിർദ്ധനരായ വിരുന്നുകാർ, ദ്രുത്യജനങ്ങൾ, തന്റെ അനുകമ്പയ്ക്കു പാത്രീഭൂതരായ പാഷണ്ഡികൾ എന്നിവരും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു.

ചാൻസലർ സ്ഥാനത്തു നിന്നും വിരമിച്ചതിനു ശേഷം, തോമസ് മൂറിനു ശമ്പളം തുടങ്ങിയുള്ള വരുമാ

നങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വിവിധ വാങ്ങി വാൻ പോലും പണമില്ലാതെ അദ്ദേഹം പലപ്പോഴും വിഷമിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും, തന്റെ കഷ്ടസ്ഥിതിയിൽപ്പോലും അദ്ദേഹം ആത്മസംയമം പാലിച്ചിരുന്നു. തന്റെ നിർദ്ധനാവസ്ഥ മൂലം ഭൃത്യജനങ്ങളെയും, കുടുംബാംഗങ്ങളെയും വൈമനസ്യത്തോടെ അദ്ദേഹം പിരിച്ചയച്ചു. അങ്ങനെ തോമസ് മൂറും ഭാര്യയും വിശ്വസ്തരായ രണ്ടു ഭൃത്യരും മാത്രം ഉൾപ്പെട്ട ഒരു ചെറിയ കുടുംബമായിത്തീർന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റേതും. എദ്രോഹം പൂർണ്ണമായും വിട്ടുമാറിയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ തന്നെയും, ഇക്കാലത്തു തോമസ് മൂർ 'പ്രത്യാഖ്യാനം', 'ആത്മസാധുകരണം' എന്നീ രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പുത്തിയാക്കി.

കാതറയിനെ, രാജാവ് ഉപേക്ഷിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ, തോമസ് മൂറിന് താല്പര്യമില്ലായിരുന്നെന്നും, തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളെ ശാസിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് അദ്ദേഹം ചാൻസലർ പദം രാജിവച്ചതെന്നും ആനിബോളിനിന്റെ പക്ഷക്കാര്യം മനസ്സിലാക്കിയതിന്റെ ഫലമായി അവർ അദ്ദേഹത്തെ ശിക്ഷിപ്പിക്കുന്നതിന് ആഗ്രഹിച്ചു.

കാർഡിനൽ വുൾസിയേക്കാരും തന്ത്രജ്ഞരും, ഭയാരഹിതരും, ആത്മീയാധികാരത്തെ, ലൗകികാധികാരത്തിനു കീഴ്പ്പെടുത്തണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു കഴിഞ്ഞയാളുമായിരുന്ന തോമസ് ക്രോംവെൽ, പുതിയ ചാൻസലറായിത്തീർന്നപ്പോൾ തോമസ് മൂറിൽ ആശങ്കയും ഭയവും ഉളവാക്കി.

ആയിരത്തി അഞ്ഞൂററി മുപ്പത്തിരണ്ടു ആഗസ്റ്റ് മാസത്തിൽ കാൻറർബറി മെത്രാപ്പോലീത്താ ദിവംഗതനായപ്പോൾ, തൽസ്ഥാനത്തു് ഹെൻറിയുടെ നിർദ്ദേശം

പ്രകാരം, ദുർമാഗ്നിയും, പാഷണ്ഡവാദിയുമായ ക്രാൻമർ [Cranmer] എന്ന വൈദികനെ മാപ്പാപ്പാ നിയമിച്ചു.

ആയിരത്തി എണ്ണൂററി മുപ്പത്തിമൂന്നു ജനുവരി മാസത്തിനുമുമ്പായി ആനിബോളിൻ ഗർഭിണിയായിത്തീരുകയും അക്കാലം തന്നെ ഹെൻറി അവളെ രഹസ്യമായി വിവാഹം കഴിക്കുകയും ചെയ്തു.

ക്രാൻമർ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിത്തീർന്നതിനുശേഷം, ഹെൻറിയുടെ വിവാഹമോചന പ്രശ്നം പരിഗണിക്കപ്പെട്ടു. ഇരുപതുവർഷക്കാലം, കാതരയിനമായി വ്യഭിചാരത്തിൽ ജീവിച്ച കുറുത്തിനു ഹെൻറി രാജാവിന്റെ മുന്നിൽ ഹാജരാകുന്നതിനു ക്രാൻമർ കല്പനകൊടുക്കുകയും, ഹെൻറി തന്റെ അപരാധം ഏറ്റുപറഞ്ഞു, കാതരയിനെ ഉപേക്ഷിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു തന്നെ പാപമോചനം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. തദനന്തരം ക്രാൻമർ, ഹെൻറിയും കാതരയിനം തമ്മിലുള്ള വിവാഹം അസാധുവായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച സംഭവം ഹെൻറിയുടെ കരുനൂഹലായിട്ടുണ്ടായതായിരുന്നു.

മാപ്പാപ്പായുടെ നിരോധനാജ്ഞ നിലനില്ക്കെത്തന്നെ ഹെൻറി ആനിബോളിനെ വിവാഹം കഴിച്ചതിനുശേഷം, ആയിരത്തി അഞ്ഞൂററി മുപ്പത്തി മൂന്നു ജൂൺ മാസം ഒന്നാം തീയതി അവളുടെ കിരീടധാരണം അത്യധംബരത്തോടെ ആഘോഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പ്രസ്തുത വാത്സ്യറിഞ്ഞു മാപ്പാപ്പാ ഹെൻറിയെ സഭയിൽ നിന്നും ഭ്രഷ്ടനാക്കി. തത്സംബന്ധമായുണ്ടായ ഘോഷയാത്രയിൽ ധാരാളം ആളുകൾ പങ്കുകൊണ്ടു. അവരാക

ട്ടെ രാജശാസനയെ യെന്നായിരുന്നു പ്രസ്തുത ചടങ്ങിൽ പങ്കുകൊണ്ടത്.

അന്നത്തെ ഘോഷയാത്രയിൽ തോമസ് മൂർ നിർബ്ബന്ധമായും പങ്കെടുക്കുന്നതിനായി, രാജാവ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുഹൃത്തുക്കളായ ടൺസ്കൂൽ മെത്രാൻ തുടങ്ങിയ പ്രമാണികൾ മുഖേന അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷണിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിനു വിലപിടിച്ച പട്ടുവസ്ത്രങ്ങൾ കൊടുത്തയക്കുകയും ചെയ്തു. തോമസ് മൂറാകട്ടെ, രാജാവിന്റെ ക്ഷണത്തെയും, സമ്മാനത്തെയും, നിരസിക്കുകയാണുണ്ടായത്. തോമസ് മൂറിന്റെ അസാന്നിദ്ധ്യം രാജാവിനെയും, ആനിബോളിനെയും കോപാകുലരാക്കി.

തുടന്ന്, ആദ്ധ്യാത്മികാധികാരങ്ങളെ ദുർവിനിയോഗം ചെയ്തതുവഴി മാപ്പാപ്പാ ശിക്ഷാർഹനായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണെന്നും. ഹെൻറിയുടെ വിവാഹമോചനത്തെ നിരസിച്ചതുവഴി അദ്ദേഹം പാപ്പയുടെ അധീനതയിൽ നിപതിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നുമുള്ള ഒൻപതു നിയമങ്ങൾ രാജസഭ പ്രസിദ്ധംചെയ്തു. തോമസ് മൂറാകട്ടെ, ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി യാതൊന്നും അഭിപ്രായപ്പെട്ടതേ ഇല്ല. ഈ അവസരത്തിൽ, മുൻപറഞ്ഞ ഒൻപതു നിയമങ്ങളെയും താത്പര്യമായി വണ്ഡിക്കുന്ന ഒരു ലഘുപ്രബന്ധം സഭാസ്നേഹിയായ ആരോ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. അതിന്റെ കർത്തൃത്വം ക്രോ.വെൽ, തോമസ് മൂറിൽ ആരോപിക്കുകയും ചെയ്തു. തോമസ് മൂറാകട്ടെ പ്രസ്തുത പ്രബന്ധത്തിന്റെ രചനയിൽ തനിക്കു യാതൊരു പങ്കുമില്ലെന്ന് ക്രോ.വെല്ലിനെ അറിയിച്ചു. ഇതിനുശേഷം പല തവണ ക്രോ.വെൽ തോമസ് മൂറിൽ രാജദ്രോഹകരം ചുമത്തുന്നതിനുള്ള തന്ത്രങ്ങൾ ആവി

ഷ്വരിച്ചെങ്കിലും അവയെല്ലാം പരാജയപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്.

തോമസ് മൂറിനെ പിടികൂടുന്നതിനായി വിശ്വാസ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യിക്കുക എന്ന ഒരു തന്ത്രം ക്രോംവെൽ ആവിഷ്കരിക്കുകയും, അത് രാജാവിനെയും, രാജ്ഞിയേയും അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രോംവെല്ലിന്റെ പുതിയ തന്ത്രം വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കിയ മുർ അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു ലേഖനമയച്ചു. തന്നെപ്പറ്റി തെറ്റിദ്ധാരണ ഒന്നും ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയായിരുന്നു അത്.

പ്രസ്തുത ലേഖനത്തിൽ മാപ്പാപ്പായുടെ പരമാധികാരത്തെ മുർ ശക്തിയുക്തം സ്ഥാപിക്കുകയും, അതിനു തെളിവുകൾ നിരത്തുകയും ചെയ്തു. മാപ്പാപ്പായുടെ പദവി ദൈവസ്ഥാപിതമാണ് എന്ന വിശ്വാസത്തിൽ അടിയുറച്ചുനിന്നുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം ഇതു സ്ഥാപിച്ചത്.

തന്റെ വിശ്വാസത്തിനനുക്രമമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ രാജാവിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെ വിലമതിക്കുവാൻ താൻ തയ്യാറാണെന്നും, ന്യായമായ കാര്യങ്ങളിൽ താൻ രാജാവിനെ അനുസരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും പിന്നീടും അപ്രകാരം തന്നെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണെന്നും തോമസ് മുർ പ്രസ്താവിച്ചു.

ആയിരത്തി അഞ്ഞൂററി മുപ്പത്തിനാലു മാർച്ച് മാസത്തിൽ, കാതറയിന്റെ പുത്രിക്ക് രാജ്യഭരണാവകാശം നിഷേധിക്കുന്നതും, ആനിബോളിന്റെ പുത്രിക്ക് ഭരണാവകാശം ലഭ്യമാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന 'പിന്തുടച്ചാവകാശബിൽ' (Act of Succession) ഹെൻറിയുടെ നിർ

ദേശപ്രകാരം പാർലമെന്റ് പാസാക്കി. ഇതിനോടൊപ്പം, ഹെൻറിയുടെ പുനർവിവാഹത്തെ സാധൂകരിക്കുന്നതും, മാപ്പാപ്പായുടെ പരമാധികാരത്തെ നിഷേധിക്കുന്നതുമായ വാക്യങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടു. മാത്രമല്ല, രാജ്യത്തെ വൈദികരും, മെത്രാന്മാരും ഉൾപ്പെടെ എല്ലാവരും പ്രസ്തുതബില്ലിനെ അനുകൂലിക്കുകയും, സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണെന്നു ശപഥം ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു.

പ്രളക്കന്മാരും, ജനപ്രതിനിധികളും മെത്രാന്മാരും രാജനിദേശപ്രകാരം പ്രസ്തുത ശപഥം ചെയ്തു. ശപഥം ചെയ്യുന്നതിനായി താൻ രാജാവിനാൽ വിളിക്കപ്പെട്ട മെന്റ് തോമസ് മുറിന് തീച്ചയുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം ഭാവിവിപത്തിനുവേണ്ടി തയ്യാറാവുക തന്നെ ചെയ്തു.

ആയിരത്തി അഞ്ഞൂററി മുപ്പത്തിനാല്പ്പതാണ്ടിൽ പതിനാലാം തീയതി, തോമസ് മുർ, പ്രസ്തുത ശപഥം ചെയ്യുന്നതിനായി, ലാംബത്തിൽ രാജകീയ കമ്മീഷന്റെ മുന്തിലിൽ ഹാജരാകണമെന്നുള്ള രാജകല്പനയുണ്ടായി. കല്പനയുടെ ഗൗരവം മനസ്സിലാക്കിയ മുർ, പ്രസ്തുത ദിവസം, രാവിലെ തന്നെ, ദിവ്യബലിയിൽ സംബന്ധിച്ചു വിശുദ്ധകർബാനയും സ്വീകരിച്ചു യാത്ര തിരിച്ചു. അദ്ദേഹം തന്റെ ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ പ്രധാന ദിവസങ്ങളിലും ഇപ്രകാരം ദിവ്യബലിയിൽ പങ്കെടുത്തു വിശുദ്ധകർബാന സ്വീകരിച്ചിരുന്നു.

ലാംബത്തിലെത്തിയ തോമസ് മുറിനോടു്, രാജകീയ കമ്മീഷനിലെ അംഗങ്ങളായ വെസ്റ്റ്മിനിസ്റ്ററിലെ ആൽബർട്ട്, ക്രാൻമർ, ആഡ്ലി പ്രഭു,

ക്രോംവെൽ മുതലായവർ ശപഥം ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ബില്ലം, ബില്ലിനോടനുബന്ധിച്ചുള്ള പ്രതിജ്ഞാവാചകവും, ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വായിച്ചതിനുശേഷം, പ്രതിജ്ഞാവാചകമനുസരിച്ചു സത്യം ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, അതു് തന്റെ ആത്മാവിനെ നിത്യനാശത്തിലേക്കു നയിക്കുമെന്നുള്ളതിനാൽ ശപഥം ചെയ്യുന്നതിനു് താൻ വിസമ്മതിക്കുന്നുവെന്നു് തോമസ് മുൻ അവരെ അറിയിച്ചു.

കമ്മീഷനിലെ അംഗങ്ങളാകട്ടെ, തോമസ് മുറിനു മുമ്പായി ശപഥം ചെയ്തു് ഒപ്പുവച്ചവരുടെ ലിസ്റ്റ് അദ്ദേഹത്തെ കാണിക്കുകയും, അതിനായി അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. തോമസ് മുറിനെ, വശീകരിക്കുക സാധ്യമല്ലെന്നു കണ്ട അവർ അദ്ദേഹത്തെ ലാബെത്തിനു താഴെ ഒരു തോട്ടത്തിൽ കൊണ്ടു നിറുത്തി. പ്രസ്തുത ശപഥം ചെയ്യുന്നതിനു വിസമ്മതിച്ച ഹെൻറിയുടെ കൊട്ടാരത്തിലെ മുൻ പുരോഹിതനായ ഡോക്ടർ വിൽസനെ ലണ്ടൻ ടൗപ്പറിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നതും, ഫിഷർ മെത്രാനെ തോട്ടത്തിൽ കൂടി, പുറത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകാതെ ഒരു മുറിയിൽ ഇരുത്തുന്നതും തോമസ് മുൻ പ്രസ്തുത തോട്ടത്തിൽ വച്ചു് കണ്ടു.

ശപഥം ചെയ്യുന്നതിനായി വന്നവർ എല്ലാവരും അവിടെ നിന്നും നിഷ്ക്രമിച്ചതിനു ശേഷം, വീണ്ടും തോമസ് മുൻ കമ്മീഷൻ മുമ്പാകെ ആനയിക്കപ്പെടുകയും, ശപഥം ചെയ്യുന്നതിനു് വിസമ്മതിച്ചതിന്റെ കാരണം ആരായുകയും ചെയ്തു. ശപഥം ചെയ്യായ്കയാൽ രാജാവു് തന്നോടു കോപിച്ചിരിക്കുമെന്നും, ഇനിയും കാരണങ്ങൾ പറഞ്ഞു് അദ്ദേഹത്തെ വീണ്ടും കോപിപ്പിക്കുന്നതിനു് താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെന്നും തോമസ് മുൻ ഉത്തരം നൽകി.

മാർപ്പാപ്പായുടെ പരമാധികാരത്തെ സംബന്ധി
 ക്കുന്ന ഭാഗം ഒഴികെ പിന്തുടർച്ചാവകാശ ബില്ലിലെ
 മറ്റേതുഭാഗവും അനുസരിക്കുന്നതിന് തോമസ് മൂർ
 തയ്യാറായിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തെ ഏതു വിധേ
 നേയും കുറിക്കാനായി വിധിക്കണമെന്ന ലക്ഷ്യമായി
 രുന്നു രാജകീയ കോടതിക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നതും. അതി
 നാൽ അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ എല്ലാ അപേക്ഷകളും
 നിരസിച്ചു. 'പിന്തുടർച്ചാവകാശബിൽ' ശപഥം ചെയ്യു
 ന്നതിനായി മൂറിനെ കമ്മീഷനിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളും
 നിബ്ബന്ധിക്കുകയും, ശപഥം ചെയ്താൽ ഉണ്ടാകുന്ന
 നേട്ടങ്ങളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തെ ധരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.
 എന്നാൽ തങ്ങളുടെ എല്ലാ ശ്രമങ്ങളും പരാജയപ്പെട്ടെന്നു
 മനസ്സിലാക്കിയ അവർ മൂറിനെ ലണ്ടൻ ട്രേഡിംഗ് ലേക്ക്
 അയച്ചു. (1534 ഏപ്രിൽ 17)

കാരാഗൃഹവാസം അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനായി തോമസ്
 മൂർ ലണ്ടൻ ട്രേഡിംഗ് ലേക്ക് അയയ്ക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും അദ്ദേ
 ഹം അതിനെ സന്തോഷത്തോടും അഭിമാനത്തോടും കൂടെ
 സ്വാഗതം ചെയ്യുകയാണുണ്ടായത്. സർ. റിച്ചാർഡ്
 ക്രോംവെല്ലാണ് അദ്ദേഹത്തെ കാരാഗൃഹത്തിലേക്കു ന
 യിച്ചത്.

തോമസ് മൂർ കാരാഗൃഹത്തിലടയ്ക്കപ്പെട്ടതിനു
 ശേഷം തന്റെ പ്രിയ പുത്രിയായ മാഗ്ദരറിന് സുഭീ
 ഷ്മമായ ഒരു കത്തയച്ചു. അതിൽ ലാംബത്തിലെ
 വിസ്കാരം മുതലുള്ള എല്ലാ സംഗതികളും വിസ്തരിച്ച്
 എഴുതിയിരുന്നു.

സ്വപിതാവിന്റെ കത്തു ലഭിച്ച ഉടൻ തന്നെ മാർ
 ഗരറന് ക്രോംവെല്ലിന്റെ അനുമതിയോടെ പിതാ
 വിനെ വന്നു കണ്ടു. അവളുടെ അതിയായ വ്യസനം
 കണ്ട് തോമസ് മൂർ ദുഃഖിച്ചെങ്കിലും അദ്ദേഹം സ്വപു
 ത്രിയുമൊന്നിച്ച് 'അനുതാപകീർത്തനങ്ങളും' 'വിശുദ്ധ
 ന്മാരുടെ പുത്തിനിയായും' ചൊല്ലി.

കാരാഗൃഹ വാസം

പ്രണ്ടൻ ടവറിലെ കാരാഗൃഹവാസം, തോമസ് മുറിന്റെ ശക്തിക്കതീതമായിരുന്നു. ക്ലേശപൂർണ്ണമായ പ്രസ്തുതരംഗത്തേക്ക് അദ്ദേഹം ഒരു യോദ്ധാവിനെപ്പോലെ അഭിമാനത്തോടും ധൈര്യത്തോടും കൂടി പ്രവേശിച്ചു.

തോമസ് മുറിനെ കാരാഗൃഹത്തിലേക്ക് ആനയിച്ചത് ധനാഗ്രഹിയായിരുന്ന ക്രോംവെൽ ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം മുറിന്റെ കഴുത്തിൽ, ചാൻസലറായിരുന്ന പ്ലേഘർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന വലിയ സ്വർണ്ണമാല കാണുകയും, അത് കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കായി അയച്ചു കൊടുക്കരുതോ എന്നു ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ മുറാകട്ടെ 'അപ്രകാരം ഞാൻ ചെയ്യുകയില്ല. എന്തെന്നാൽ, എന്നെ ശത്രുക്കൾ വധസ്ഥലത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ, പ്രയോജനപ്രദമായ എന്തെങ്കിലും, അവർക്ക് എ

ന്നിൽ നിന്നും ലഭിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം.' എന്ന് പ്രതിവചിച്ചു.

തോമസ് മുർ കാരാഗൃഹത്തിലടയ്ക്കപ്പെട്ടതിനുശേഷം തന്റെ പുത്രിയായ മാർഗരറ്റിന്, ലാംബത്തിലെ വിസ്കാരം മുതൽ നടന്ന എല്ലാ സംഭവങ്ങളും സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചു ഒരു കത്തയച്ചു. താമസിയാതെ തന്നെ മാർഗരറ്റു ക്രോം വെല്ലിന്റെ അനുവാദം വാങ്ങി തന്റെ പിതാവിനെ സന്ദർശിച്ചു. മുറിന്റെ കഷ്ടസ്ഥിതി കണ്ടു മാർഗരറ്റിനുണ്ടായ വ്യസനം മുറിന് ദഃഖഹേതുവായിത്തീർന്നെങ്കിലും, അദ്ദേഹം അവളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു. തദനന്തരം മാർഗരറ്റുമൊന്നിച്ചു 'അനുതാപ കീർത്തനങ്ങളും' വിശുദ്ധന്മാരുടെ ലുത്തിനിയായും ചൊല്ലി.

കാരാഗൃഹവാസകാലത്തും, തോമസ് മുറിന് തന്റെയും ഭൃത്യന്റെയും ജീവിത ചെലവു വഹിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. തന്നിമിത്തം, അതിനായി ആഴ്ചതോറും മുറിന്റെ ഭാര്യ പതിനഞ്ചു ഷില്ലിങ്ങ് കൊടുത്തിരുന്നു. ഒടുവിൽ പണം തികയാതെ വന്ന അവസരത്തിൽ, ആ സ്ത്രീരത്നം തന്റെ വസ്ത്രഭൂഷണാദികൾ പോലും വിറ്റു പണം ഉണ്ടാക്കി ഭർത്താവിന്റെ ആവശ്യം സാധിച്ചിരുന്നു. ഇപ്രകാരം തന്റെ ഭാര്യയെ കഷ്ടസ്ഥിതിയിലാക്കേണ്ടി വന്നതിനെയോർത്തു അദ്ദേഹം ദഃഖിച്ചു. മുറിനെ ഏതു വിധത്തിലെങ്കിലും സ്വാധീനമാക്കണമെന്നുള്ള രാജാവിന്റെ ആജ്ഞ പ്രകാരം, കാരാഗൃഹത്തിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്ഷണം മോശപ്പെടുത്തി. ഏതാദൃശകാരണങ്ങളാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരാരോഗ്യം ക്ഷയിച്ചു തുടങ്ങി.

തോമസ് മുറിന്, തന്റെ കാരാഗൃഹജീവിതത്തിന്റെ ആദ്യ കാലങ്ങളിൽ, ട്രാവററിന്റെ മുററത്തിറങ്ങി നടക്കുന്നതിനും, ഭാര്യയേയും മാർഗരറിനേയും ഇടയ്ക്കിടെ കാണുന്നതിനും അനുവാദമുണ്ടായിരുന്നു. അനുകമ്പാപൂർവ്വമായ ഇടപെടൽ കൊണ്ട് മുറിന്റെ മനസ്സ് മാറാമെന്നു കരുതിയിരുന്ന അവർ, ക്രമേണ, തങ്ങളുടെ പ്രതീക്ഷ അസ്ഥാനത്താണെന്നറിഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തോടു കൂടുതൽ ക്രൂരമായി പെരുമാറുകയും അദ്ദേഹത്തെ മുറിയ്ക്കുകയ്ക്കു് അടയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ സന്ദർശനങ്ങൾ നിരോധിക്കപ്പെട്ടു. അക്കാലത്തെ ശൈത്യം അദ്ദേഹത്തിനു് ദുസ്സഹമായിരുന്നു, കൂടാതെ രോഗങ്ങളും അദ്ദേഹത്തെ ബാധിച്ചു തുടങ്ങി. ക്ഷീണാധികൃത്താൽ രണ്ടു മൂന്നു തവണ അദ്ദേഹം മരിച്ചു പോകുമോ എന്നു സംശയിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ തോമസ് മുർ മരണത്തെ സന്തോഷപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറായിരുന്നു.

കാരാഗൃഹവാസകാലത്തു് ദിവ്യപൂജയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനോ, വിശുദ്ധ കൂദാശകൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനോ തോമസ് മുറിന് മാർഗ്ഗമുണ്ടായിരുന്നില്ല. കുടുംബാംഗങ്ങളെയും, സ്നേഹിതന്മാരെയും ഭരിക്കുന്നതിനു പോലും അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. ഇപ്രകാരമുള്ള പ്രതികൂല സാഹചര്യത്തിൽ കഴിഞ്ഞു കൂടിയതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം അതിമാത്രം ക്ഷീണിച്ചിരുന്നെങ്കിലും നയനങ്ങൾ കൂടുതൽ പ്രകാശമാനങ്ങളും ഹൃദയം സന്തുഷ്ടവുമായിരുന്നു. തന്മൂലം അദ്ദേഹം അതിയായ സന്തോഷത്തോടെ ഇപ്രകാരം എഴുതി.

‘‘യേശുസേപ്പ് കാരാഗൃഹത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരന്മാർ സ്വതന്ത്രരായിരുന്നു; എ

കിലും അവർക്ക്, അദ്ദേഹത്തോടു പല തവണ ക്ഷണങ്ങൾ യാചിക്കേണ്ടതായി വന്നു.”

“ദാനിയേൽ കാരാഗൃഹത്തിലായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു ചുറ്റും സിംഹങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അവിടെയും ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ ആപത്തിൽ നിന്നും രക്ഷിച്ചു. ദൈവം അതുപോലെ തന്നെ നമ്മോടും പ്രവർത്തിക്കുകയില്ലെന്നു വിചാരിക്കരുത്.”

ഇപ്രകാരമുള്ള തോമസ് മുറിന്റെ ചിന്തകൾ നിരന്തരമായ ധ്യാനങ്ങളുടെ ഫലമാണ്. അതിലൂടെ അദ്ദേഹം ദിനരാത്രങ്ങളിൽ ആശ്വാസം കണ്ടെത്തി. അനന്യ സാധാരണമായ സാഹിത്യഭിരുചി പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്ന മുൻ, കാരാഗൃഹവാസകാലത്തും അതിൽ വ്യാപൃതനായിരുന്നു. ദിവ്യരക്ഷകന്റെ പീഡാനുഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചും വിശുദ്ധ കുർബാനയെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹം ഈ അവസരത്തിൽ ഓരോ ഗ്രന്ഥം രചിച്ചു.

തോമസ് മുറിന്റെ പ്രിയകഥയും, വത്സല പുത്രിയും അദ്ദേഹത്തെ കാരാഗൃഹത്തിൽ സന്ദർശിച്ചിരുന്ന അവസരങ്ങളിലെല്ലാം, ശപഥം ചെയ്യുന്നതിനു്, അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചിരുന്നു. ക്രോംവെൽ ഇപ്രകാരമുള്ള സന്ദർശനങ്ങൾ അനുവദിച്ചതു്, മുറിന്റെ ഭാര്യയും പുത്രിയും ശപഥം ചെയ്യുന്നതിനു് അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിക്കുമെന്നും, തന്മൂലം അദ്ദേഹം അപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുമെന്നും കരുതിയായിരുന്നു.

ഒരിക്കൽ, തോമസ് മുറിന്റെ ഭാര്യ, അദ്ദേഹത്തെ കാണുന്നതിനായി കാരാഗൃഹത്തിൽ ചെല്ലുകയും, ആഡംബര ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനു് കഴിയുമായിരുന്നിട്ടും കാരാഗൃഹത്തിൽ വസിക്കുന്നതു് ഭോഷത്വം കൊണ്ടാ

ണെന്നും, ശപഥം ചെയ്ത് രാജപ്രീതിക്കു പാത്രമായി
ത്തീരണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. തോമസ്
മുറാകട്ടെ ഭാര്യയുടെ വാക്കുകൾക്ക് മറുപടിയായി ഒരു
മന്ദസ്മിതം പൊഴിക്കുകമാത്രമാണ് ചെയ്തത്.

തോമസ് മുറിന്റെ വത്സലപുത്രി മാർഗരറ്റും,
അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിശ്ചയത്തെ മാറ്റുന്നതിനായി
സ്നേഹദ്വേഷാതകങ്ങളായ ലേഖനങ്ങളും, ഹൃദയസ്പർശാ
യ വാക്കുകളും കൊണ്ട് ശ്രമിച്ചു വന്നിരുന്നു. മുറാക
ട്ടെ, താൻ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ആദർശങ്ങൾ പുത്രിയെ
ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ഹൃദയം തുറന്നു അവളോടു
സംസാരിച്ചു. അദ്ദേഹം തന്റെ ദ്രവ്യനിശ്ചയത്തിൽ
ഉറച്ചു നിന്നു.

രാജാവ് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ സഭയുടെ പരമാധികാരിയാ
ണെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനന്തരഗാമികളായ രാജാ
ക്കന്മാരും ഈ അധികാരത്തിന് അവകാശികളാണെ
ന്നും, രാജശാസനത്തെ സ്വീകരിക്കാൻ വൈമനസ്യം
കാട്ടുന്നവർ രാജനിയമപ്രകാരം ശിക്ഷാർഹരാണെന്നും
സ്ഥാപിക്കുന്ന ഒരു നിയമം അക്കാലം തന്നെ നവംബ
റിൽ പാർലമെന്റ് പാസ്സാക്കിയിരുന്നു. ക്രോംവെൽ,
മുറിനെ സന്ദർശിച്ച അവസരത്തിൽ ഈ നിയമം കണ്ടി
ല്ലയോ എന്ന് അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിക്കുകയും തോമ
സ് മുർ അതിന് ഇപ്രകാരം മറുപടി പറയുകയും ചെ
യ്തു. “രാജാവിനോടു ഞാൻ എന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ
തുറന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ രാജാവിന്റെ ഒരു വിശ്വ
സ്തു പ്രജയാണ്. മേലിലും അപ്രകാരം തന്നെ ആയി
രിക്കും. അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ
ആലോചനാ സഭയ്ക്കുവേണ്ടിയും അനുദിനം ഞാൻ പ്രാർ
ത്ഥിക്കുന്നുണ്ട്.”

രാജാവിന്റെ ഉദാരമനസ്സുതയെ പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ടു ക്രോംവെൽ മൂറിനോടു സംസാരിച്ചു. മൂറാകട്ടെ, തന്റെ ചിന്ത മുഴുവൻതന്റെ മരണത്തെപ്പറ്റിയും, ക്രിസ്തുവിന്റെ പീഡാനുഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചുമാണെന്നും പ്രതിവചിച്ചു.

ക്രോംവെല്ലിന്റെ ഈ സന്ദർശനത്തെപ്പറ്റി മുർ വിശദമായി മാർഗരറ്റിനു എഴുതി. തന്റെ പിതാവു മരണശിക്ഷയ്ക്കു വിധിക്കപ്പെടുമെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ അവൾ അദ്ദേഹത്തെ കാണുന്നതിനായി അധികാരികളുടെ അനുമതിയോടെ കാരാഗൃഹത്തിലെത്തി.

അതിനുശേഷം, തോമസു മൂറിനെ അനുനയിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി, രാജാവിന്റെ കല്പനയെ അനുസരിക്കുന്ന പക്ഷം, തോമസു മൂറിനെ രാജാവു പുര്യോപരിസ്നേഹിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും, അദ്ദേഹത്തിനു സൗഭാഗ്യകരമായി ജീവിക്കാൻ കഴിയുമെന്നും, ക്രോംവെല്ലിന്റെ പ്രേരണയാൽ മന്ത്രിസഭാംഗങ്ങളെല്ലാവരും ചേർന്നു മൂറിനോടു പറഞ്ഞു: 'മാർപ്പാപ്പായെ സാർവ്വത്രികസഭയുടെ അധികാരിയായി അംഗീകരിക്കുന്ന നിയമവും, ഇംഗ്ലണ്ടിനെ മാത്രം ബാധിക്കുന്ന നിയമവും തമ്മിൽ വലിയ അന്തരമുണ്ടു' എന്നു മുർ ഉറച്ചു സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു.

തോമസു മൂറിന്റെ നിശ്ചയത്തെ മാറ്റാൻ അധികാരികൾ നടത്തിയ എല്ലാ ശ്രമങ്ങളും പരാജയപ്പെട്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ വിധി നടത്തുവാൻ അവർ നിശ്ചയിച്ചു. ഒരു നിയമജ്ഞനായ തോമസു മൂറിന്റെ മേൽ കുറ്റം ആരോപിക്കുന്നതിനു തക്കതായ കാരണം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു അവർ ശ്രമിച്ചു വന്നു.

ഏതാദ്യം കാരണങ്ങളാൽ, തന്റെ മരണം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു മുൻ മനസ്സിലാക്കി. തന്റെ പേരിൽ കുറും ആരോപിക്കുന്നതിനും രാജദ്രോഹിയെന്ന നിലയിൽ നിർദ്ദയം വധിക്കുന്നതിനും ശ്രമങ്ങൾ നടക്കുന്നുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ അദ്ദേഹം, അപ്രകാരമുള്ള പീഡകളെ ധൈര്യപൂർവ്വം സഹിക്കുന്നതിനു തയ്യാറാവുകയും ചെയ്തു.

...

...

...

പറഞ്ഞ നിയമജ്ഞർക്കും, തങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും അമിതമായ ധനേച്ഛയും പ്രതിബന്ധമായിത്തീർന്നിരുന്നു. തന്മൂലം അതിനു പ്രതികാരമെന്നോണം, പൊതുജന ദൃഷ്ടിയിൽ മുറിനെ ഒരു ഭ്രാന്തനോ രാജദ്രോഹിയോ ആക്കി ചിത്രീകരിക്കാൻ അവർ ആഗ്രഹിച്ചു. സ്വന്തം നിലയെ പരിരക്ഷിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് അവർ ഇപ്രകാരം ആഗ്രഹിച്ചത്. തോമസ് മുറിനെ കുറ്റപത്രം വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ വിധി പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനുമായിരുന്നു അവർ അദ്ദേഹത്തെ തങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ഹാജരാക്കിയത്. ലത്തീൻ ഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ട പ്രസ്തുത കുറ്റപത്രം നിയമോദ്ധാരണങ്ങളാൽ നിറഞ്ഞതായിരുന്നു;

വിസ്താരസമയത്തു ന്യായാധിപനായ റിച്ചാർഡ് മുറിനോടു ചോദിച്ചു. 'ഞാൻ രാജാവായി പാർലമെൻറിനാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയോ അഥവാ മാപ്പാപ്പായായി അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യാലോ?' 'ദൈവം ദൈവമല്ലെന്നു പാർലമെൻറു തീരുമാനിച്ചാലോ?' എന്നു മുർ പ്രത്യുത്തരം പറഞ്ഞു. അതിന്റെ അർത്ഥമാകട്ടെ, ഹെൻറിയെ സഭയുടെ പരമാധികാരിയാക്കാൻ പാർലമെൻറിനു അധികാരം ഇല്ലെന്നായിരുന്നു.

ക്ലേശപ്പെണ്ണുമായിരുന്ന പതിനഞ്ചുമാസത്തെ കാരാഗൃഹവാസഫലമായി തോമസ് മുറിനും, സുദീർഘമായ കുറ്റപത്രം എഴുതുന്നതിനും കേൾക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തിയില്ലായിരുന്നു. തന്മൂലം ജഡ്ജിമാർ അദ്ദേഹത്തിനു ഇരിക്കാൻ ഒരു കസേര നൽകി.

ഇഴയവസരത്തിൽ കുതന്ത്രനായ റിച്ചാർഡ്, സാക്ഷിയായി വന്നു, കുറ്റപത്രത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെ

രാജാവിനു സഭയുടെ മേലുള്ള പരമാധികാരത്തെ മുൻ നിഷേധിച്ചു എന്നു മൊഴി കൊടുത്തു.

കുറുപത്രത്തിനു മറുപടിയായുള്ള ന്യായവാദത്തിൽ മുൻ, തന്റെ മേൽ ആരോപിതമായിരിക്കുന്ന കുറുങ്ങലും ഒന്നും നിയമാനുസൃതം തെളിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു യുക്തിയുക്തം വാദിച്ചു. ഉൽകൃഷ്ടനായ ഒരു ന്യായാധിപനായിരുന്ന തോമസ് മുറിനു, തന്നെ വിധിക്കുന്നതും നിയമാനുസൃതമായിരിക്കണമെന്നു നിർബ്ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു.

വിധി പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി കുറുക്കാരനു —മുറിനു—എന്തെങ്കിലും പറയുന്നതിനുള്ള അവസരം ചാൻസലർ നൽകി. താൻ എന്തെല്ലാം പറഞ്ഞാലും തന്റെ മനസ്സാക്ഷിക്കു വിരുദ്ധമായ പാർലമെൻ്റു നിയമത്തെ അംഗീകരിക്കാത്തിടത്തോളം തന്നിൽ നിന്നും വധശിക്ഷ നീങ്ങില്ലെന്നു തോമസ് മുറിനു അറിയാമായിരുന്നു. എങ്കിലും തന്റെ അഭിമതം ഒരു തവണ കൂടി വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. പാർലമെൻ്റു നിയമം സാധുവല്ലെന്നു ഇത്തവണ അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. “അതു ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിനു വിരുദ്ധമാണു്. ഇംഗ്ലണ്ടിൻ്റെ കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമായ ഒന്നാണു പാർലമെൻ്റു നിയമം. സാമൂഹികമായ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ നിയമങ്ങൾക്കു മാത്രമല്ല, ഇംഗ്ലണ്ടിലെ രാജ്യനിയമങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധമായ ഒന്നാണു പ്രസ്തുത പാർലമെൻ്റു നിയമം.” എന്നു അദ്ദേഹം സമർത്ഥിച്ചു.

തോമസ് മുൻ തന്റെ വാദം അവസാനിപ്പിച്ചപ്പോൾ ചാൻസലറും പ്രധാന ജഡ്ജിയായ സർ ജോൺ ഫിററ്റ് ജയിസും കൂടി അനന്തര നടപടികളെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുകയും, കുറുപത്രം സാധുവാണെന്നു വിധിക്കുകയും

ചെയ്തു. അനന്തരം ‘‘ചാൻസലർ സർ തോമസ് മൂറിനെ കഴുവിൽ തൂക്കി ശരീരം നാലായിക്കീറുകയും ചെയ്യട്ടെ’’ എന്ന് ഔദ്യോഗികമായി വിധി പ്രസ്താവിച്ചു.

വധശിക്ഷ സുനിശ്ചിതമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ തോമസ് മൂർ, താൻ ഒരു വേദ സാക്ഷിയായിട്ടാണല്ലോ മരിക്കാൻ പോകുന്നതെന്നോർത്തും സന്തോഷിക്കുകയാണുണ്ടായത്. തദനന്തരം തോമസ് മൂർ ലണ്ടൻ ടൗറി ലേക്ക് വീണ്ടും ആനയിക്കപ്പെട്ടു. വഴിമധ്യേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വത്സലപുത്രനായ ജോൺ ഭഗചിത്തനായി; പിതാവിന്റെ കാല്ല്യാണ വീണ് അനുഗ്രഹം അർത്ഥിക്കുകയും, ആ വന്ദ്യപിതാവു അയാളെ ആശീർവ്വദിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സന്ദർഭങ്ങളിലൊന്നും സമചിത്തത അദ്ദേഹത്തെ കൈവിട്ടിരുന്നില്ല.

പിന്നീടുള്ള യാത്രയിൽ, തോമസ് മൂർ ലണ്ടൻ ടൗറിൽ എത്താറായപ്പോഴേക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രിയ പുത്രിയായ മാർഗരറ്റ് പിതാവിന്റെ അന്ത്യം ശിശ്നുകൾ വാങ്ങുന്നതിനായി വഴിയിൽ കാത്തുനില്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പിതാവിനെ കണ്ടമാത്രയിൽത്തന്നെ അവൾ ആൾകൂട്ടത്തെയോ, ആയുധധാരികളായ പടയാളികളെയോ വകവെക്കാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ ഓടിയെത്തി, ‘‘എന്റെ പ്രിയ പിതാവേ,’’ ‘‘എന്റെ വത്സല പിതാവേ’’ എന്ന് മാത്രം ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടു് ഗാഢമായി അദ്ദേഹത്തെ ആശ്ലേഷിച്ചു. തോമസ് മൂറും അവളെ പ്രത്യാശ്ലേഷണത്താൽ അനുഗ്രഹിച്ചു.

തോമസ് മൂർ മരണശിക്ഷയ്ക്കു വിധിക്കപ്പെട്ടതിനു ശേഷവും, അദ്ദേഹത്തെ തന്റെ ദ്രവ്യനിശ്ചയത്തിൽ നിന്നും പിന്തിരിപ്പിക്കുന്നതിനും, അങ്ങനെ മരണശിക്ഷയിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കുന്നതിനും ഹെൻറി ആത്മാർ

തമ്മായി ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിനായി രാജാവ് ഒരു ദൂതനെ മുറിന്റെ സമീപം അയച്ചെങ്കിലും അത് വിഫലമാവുകയാണുണ്ടായത്.

തോമസ് മുൻ അവസാനമായി കത്തഴുതിയത് തന്റെ വസല പുത്രി മാർഗരറ്റിനായിരുന്നു. കുടുംബ കാര്യങ്ങളിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കേണ്ട ഒരുതൃപ്തിയും, സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ള സൗഭാഗ്യത്തെയും അതിൽ അദ്ദേഹം സരസമായി പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നു. തന്റെ മറ്റു കുടുംബാംഗങ്ങളെയും അദ്ദേഹം ആ കത്തിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ആയിരത്തി അഞ്ഞൂറി മുപ്പത്തി അഞ്ച് ജൂലൈ ആറാം തീയതി അതിരാവിലെ തോമസ് മുറിന്റെ ഒരു സ്നേഹിതനായ സർ തോമസ് പോപ്പ്, അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചുണർത്തി അന്നു പത്തുമണിക്കുതന്നെ വധശിക്ഷ നടപ്പാക്കുന്ന കാര്യം അറിയിച്ചു. "നല്ലവനായ മിസ്റ്റർ പോപ്പ്, എന്റെ ശരീരം സംസ്കരിക്കുമ്പോൾ എന്റെ പ്രിയപുത്രി മാർഗരറ്റിനു വന്നുചേരുവാനുള്ള അനുവാദം രാജാവിൽനിന്നു നിങ്ങൾ വാങ്ങിത്തരണം." എന്ന് മുൻ പോപ്പിനോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു.

തന്റെ സ്വർഗ്ഗീയ ജീവിതാരംഭ ദിനത്തിൽ തന്നെ അതിനായി സഹായിച്ച തന്റെ "ലാതകൻ" ഒരു സ്വർണ്ണ നാണയം അയച്ചുകൊടുക്കുവാൻ തോമസ് മുൻ റോപ്പറിനോട് ആജ്ഞാപിച്ചിരുന്നു.

തോമസ് മുറിൽ കുടികൊണ്ടിരുന്ന ഫലിതഭാഷണം അവസാന നാഴികയിൽപ്പോലും അദ്ദേഹം വിനിയോഗിച്ചു. വധസ്ഥലത്തേക്കു കയറാനുള്ള കോവണി വേണ്ടത്ര ഉറപ്പില്ലാത്തതാണെന്നു കണ്ട മുൻ, തന്നെ പ്രസ്തുത സ്ഥലത്തേക്കു നയിച്ചിരുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനോട്

‘‘മുകളിലേയ്ക്കു അപകടംകൂടാതെ കയറുന്നതിനു് എന്നെ സഹായിക്കുക. താഴോട്ടുവരുന്ന കാര്യം ഞാൻ തന്നെ നോക്കിക്കൊള്ളാം.’’ എന്നു പറഞ്ഞു. എല്ലാവരും തനിക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നും, കത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്കു വേണ്ടിയാണു് താൻ മരിക്കുന്നതെന്നും അതിനു് എല്ലാവരും സാക്ഷ്യം വഹിക്കണമെന്നും വധസ്ഥലത്തിനു ചുറ്റും നിന്ന എല്ലാവരേയും അദ്ദേഹം ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചു.

അനന്തരം മുട്ടിന്മേൽ നിന്നുകൊണ്ടു് കർത്താവേ, എന്റെ മേൽ ‘കരുണയായിരിക്കണമേ’ എന്നു തുടങ്ങുന്ന പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലി. അനന്തരം പ്രശാന്തനായി എഴുന്നേറ്റു് ഘാതകനെ സ്നേഹപൂർവ്വം ചുംബിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. ‘‘സ്നേഹിതാ, ധൈര്യം അവലംബിക്കുക. നിങ്ങളുടെ കർത്തവ്യം ചെയ്യുവാൻ ഒട്ടും സംശയിക്കേണ്ട. എന്റെ കഴുത്തിനു നീളം വളരെ കുറവാണ്. അതിനാൽ നിങ്ങൾക്കു് അപകീർത്തി ഉണ്ടാകാതിരിക്കണമെങ്കിൽ ലക്ഷ്യം പിഴയ്ക്കാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചു കൊള്ളണം.’’ തുടന്നു് തോമസു് മുൻ ഒരു കൈലേസുകൊണ്ടു് മുഖം മൂടി കെട്ടി വധമണ്ഡലത്തിൽ നിവർന്നു കിടന്നു. ‘‘എന്റെ താടിമീശ യാതൊരുപവാദവും ചെയ്തിട്ടില്ല. അതു ഹേദിക്കപ്പെടാതിരിക്കട്ടെ’’ എന്നു് ഫലിതത്തോടെ പറഞ്ഞു് അദ്ദേഹം മീശ ഒരു വശത്തേക്കു മാറ്റിപ്പിടിച്ചു. അനന്തരം ഘാതകന്റെ വാലു വീരാത്മായ മൂറിന്റെ കഴുത്തിനെ ഹേദിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവു് ദൈവസന്നിധിയെ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

തോമസു് മൂറിന്റെ വധത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വൃത്താന്തം അറിയുമ്പോൾ ഹെൻറി ആനിബോളിനുമൊന്നിച്ചു് ചുതുകളിക്കുകയായിരുന്നു. പ്രസംഗം തന്നിമിഷത്തിൽ തന്നെ അദ്ദേഹം ചുതുകളി അവസാനിപ്പിച്ചു്, ‘‘നീയാ

ൺ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വധത്തിനു കാരണം.' എന്ന് ആനിബോളിനോട്ട് പറയുകയും, അത്യധികമായ ദുഃഖത്തോടെ വളരെ നേരം കരയുകയും ചെയ്തു.

തോമസ് മൂറിനെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ കാരാഗൃഹത്തിലടയ്ക്കുകയെന്നല്ലാതെ, വധശിക്ഷയ്ക്കു വിധേയനാക്കണമെന്ന് ഹെൻറി ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിരഛേദനം കൊണ്ടു മാത്രമേ ആനിബോളിൻ സത്തുഷ്ടയാകൂ എന്ന് മനസ്സിലാക്കിയതു കൊണ്ടാണ് ഹെൻറി അപ്രകാരം ചെയ്യാൻ സമ്മതം മുളിയതു്.

തോമസ് മൂറിന്റെ വധത്തിൽ എല്ലാ പ്രകാരത്തിലും സന്തോഷിച്ചതു് ആനിബോളിൻ മാത്രമായിരുന്നു. എന്നാൽ അവളുടെ സന്തോഷം അധികനാരും നീണ്ടുനിൽക്കുന്നതിനു് ദൈവം അനുവദിച്ചില്ല. തോമസ് മൂറിന്റെ മരണശേഷം ഒരുവർഷം കഴിയുന്നതിനുമുമ്പായി ഹെൻറി അവളിൽ വ്യഭിചാര കുറ്റം ആരോപിക്കുകയും, ആനിബോളിനുമായുള്ള ഹെൻറിയുടെ വിവാഹം അസാധുവായിരുന്നുവെന്നു് ആയിരത്തി അഞ്ഞൂററി മുപ്പത്തി ആറു് മെയ് മാസം പതിനേഴാം തീയതി ക്രാൻമർ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഔദ്യോഗികമായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. തോമസ് മൂർ വധിക്കപ്പെട്ട അതേ സ്ഥലത്തുവെച്ചു തന്നെ ആനിബോളിൻ ശിരഛേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ആനിബോളിന്റെ വധത്തിൽ ഹെൻറി വളരെ സത്തുഷ്ടനായാണു് കാണപ്പെട്ടതു് എന്നതും വളരെ ശ്രദ്ധേയമാണു്.

ക്രോംവെൽ ആകട്ടെ, ഹെൻറിയുടെ വികാരി ജനറാൾ (Vicar General) ആയിരുന്ന കാലത്തു് അദ്ദേഹം തന്നെ സൃഷ്ടിച്ച, ബിൽ ഓഫ് അററയിൻഡർ (Bill of Attainder) എന്ന നിയമത്താൽ വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടു. കേസ്സു വിസ്താര സമയത്തു തന്റെ പ്രവൃത്തികളെ

സാധൂകരിക്കുന്നതിനായി ഒരൊറ്റ വാക്കുപോലും പറയുന്നതിന് ക്രോം വെല്ലിന് അനുവാദം ലഭിച്ചില്ല. അയാളുടെ ദുർവൃത്തികൾക്ക് അഹ്മായി അയാൾ നിഷ്കരുണം വധിക്കപ്പെട്ടു.

ഗളഹേദനം ചെയ്തു വധിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ ശിരസ്സുകൾ കുന്തങ്ങളിൽ കുത്തി, സകലർക്കും മാതൃകയായിത്തീരുന്നതിനും, പിന്നീട് തെ.സു നദിയിൽ എറിയപ്പെടുന്നതിനുമായി, ലണ്ടൻ പാലത്തിൽ നാട്ടിനിത്തുകയെന്ന അക്കാലത്തെ പതിവനുസരിച്ച് തോമസ് മുറിന്റെ പുജ്യ ശിരസ്സും അവിടെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം യഥാവിധി സംസ്കരിക്കുന്നതിന് ദുഃഖിതയായ മാർഗരറ്റിന് അനുവാദം ലഭിച്ചു. അതു പ്രകാരം മുറിന്റെ ഭൗതിക ശരീരം ലണ്ടൻ ടൗറിലെ വിശുദ്ധ പത്രോസിന്റെ കപ്പേളയിൽ അവൾ സംസ്കരിച്ചു. പിന്നീട് രാജശാസനയനുസരിച്ച് മുറിന്റെ ശരീരവും തെ.സു നദിയിൽ എറിയപ്പെടുന്നതിനു സമയമായപ്പോൾ മാർഗരറ്റു് സേവകൻ കൈക്കൂലി കൊടുത്തു് രഹസ്യമായി ശരീരം കരസ്ഥമാക്കുകയും സ്വഭവനത്തിൽ ആദരപൂർവ്വം സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

സത്യ വിശ്വാസത്തിനും, കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കും വേണ്ടി സ്വജീവനെ ബലികഴിക്കുന്നതിനു സന്നദ്ധനായ ആദ്യത്തെ അഭൈവദികൻ തോമസ് മുർ ആയിരുന്നു. ഇത്തരത്തിൽ കർത്തുസ്യൻസന്യാസികളും, റോച്ചസ്റ്ററിലെ ഫിഷർ മെത്രാനും രക്തസാക്ഷത്വം വരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ജനഹൃദയങ്ങളിൽ ഗാഢമായി പതിഞ്ഞതു് തോമസ് മുറിന്റെ മരണമായിരുന്നു. തോമസ് മുർ തന്റെ സ്ഥാനമുന്നത്യങ്ങളെല്ലാം കത്തോലിക്കാ മതത്തിനും, വിശ്വാസത്തിനും വേണ്ടി വിനി

യോഗിക്കുകയും അനിനുവേണ്ടിത്തന്നെ വധിക്കപ്പെട്ട കയ്യമാണല്ലോ ചെയ്തതു്.

മരണശേഷവും സ്വപിതാവിനെ സ്നേഹപൂർവ്വം അനുഗമിക്കുന്നതിനായി, തോമസ് മുറിന്റെ ശിരസ്സ് തന്റെ ശവശരീരത്തോടൊന്നിച്ചു് സംസ്കരിക്കണമെന്നു് മാർഗരററു് അഭിലഷിച്ചു. ആ പുണ്യാത്മാവിന്റെ ഭൗതികാവശിഷ്ടം മാർഗരറററിന്റെ ശവകുടീരത്തിൽ തന്നെ അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളുന്നുവെന്നുള്ളതു് ചരിത്ര സത്യമാണു്.

തോമസ് മുറിന്റെ മരണത്തെ ഇംഗ്ലീഷു് കത്തോലിക്കർ ഒരു വേദസാക്ഷിയുടെ മരണമായിട്ടാണു് കരുതിയതു്.

അന്നത്തെ മാർപ്പാപ്പാ ആയിരുന്ന ലിയോ പതിമൂന്നാമന്റെ കാലത്തു്, കാർഡിനൽ ഹെൻറി മാനിംഗു് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ മെത്രാന്മാരുടെ സഹകരണത്തോടും സമ്മതത്തോടും കൂടി ഇംഗ്ലണ്ടിലെ വേദസാക്ഷികളുടെ നാമകരണത്തിനായി മാർപ്പാപ്പായോടു് അഭ്യർത്ഥിച്ചു. തന്നിമിത്തം വേണ്ടത്ര അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്താൻ മാർപ്പാപ്പാ ഒരു കമ്മീഷനെ നിയോഗിക്കുകയും, ആയിരത്തി എണ്ണറററി എൺപത്തി ആറു് ഡിസംബർ ഇരുപത്തി ഒൻപതാം തീയതി, ഫിഷർ മെത്രാനോടും, വേറെ ചില വേദ സാക്ഷികളോടുംമൊന്നിച്ചു്, തോമസ് മുറിനെ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ എന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ആയിരത്തി തൊള്ളായിരത്തി മുപ്പത്തി അഞ്ചു് മെയ് പത്തൊമ്പതാം തീയതി പതിനൊന്നാം പീയൂസ് മാർപ്പാപ്പാ തന്റെ അപ്രമാദിത്വ വരമുപയോഗിച്ചു് വാഴ്ത്തപ്പെട്ട തോമസു് മുറിനെ വിശുദ്ധനായി നാമകരണം ചെയ്തു്.